

Efekty uczenia się dla kierunku kryminologia

- 1. Przyporządkowanie kierunku studiów do dziedzin/y nauki i dyscyplin/y naukowych/ej lub dyscyplin/y artystycznych/ej:** kierunek przyporządkowano do dziedziny nauk społecznych, dyscyplin naukowych: nauki prawne (96%) oraz psychologia (4%). Dyscyplina naukowa wiodąca: nauki prawne.
- 2. Profil kształcenia:** ogólnoakademicki.
- 3. Poziom i czas trwania studiów/liczba punktów ECTS:** studia pierwszego stopnia – licencjackie, 6 semestrów/180 pkt ECTS.
- 4. Numer charakterystyki poziomu Polskiej Ramy Kwalifikacji – 6.**
- 5. Absolwent:** posiada wiedzę pozwalającą zrozumieć zjawiska społeczne – zwłaszcza te, określone, jako kryminalne, związane z przestępczością. Ma rozszerzoną wiedzę o prawie karnym, prawie policyjnym i innych służb mundurowych, jak również o biologicznych i psychologicznych podstawach funkcjonowania człowieka i mechanizmach jego zachowań, a także o kryminologii, wiktymologii i polityce kryminalnej. Zna metody pomiaru i analizy zjawiska przestępczości oraz jego społeczno-demograficznych uwarunkowań, która to wiedza przekłada się na umiejętności niezbędne w przyszłej pracy naukowo-badawczej lub zawodowej. Potrafi zastosować różnorodne metody i techniki w procesie weryfikacji hipotez badawczych dotyczących m.in. uwarunkowań przestępczości, ryzyka wiktymizacyjnego oraz diagnozowania trendów przestępczości. Posiada umiejętność analizy zależności między funkcjonowaniem instytucji publicznych i społecznych, przy uwzględnieniu czynników psychologicznych, socjologicznych, gospodarczych, politycznych, a także umiejętność identyfikowania oraz samodzielnego rozwiązywania problemów teoretycznych i praktycznych leżących w obszarze zainteresowania kryminologii i prawa karnego. Umie analizować i oceniać współczesne zdarzenia i działania represyjne państwa w kontekście pogwałcenia praw podstawowych oraz planować działania naprawcze zgodnie z aktualną tendencją rozwoju praw człowieka. Posiada umiejętność pracy z indywidualnym przypadkiem – gromadzenia informacji, ich weryfikacji, prowadzenia ukierunkowanej rozmowy i przygotowania planu naprawczego lub interwencyjnego. Zna specjalistyczny język angielski używany przez kryminologów oraz potrafi gromadzić źródła i publikacje obcojęzyczne na dany temat. Zdobytą wiedzę potrafi skutecznie wykorzystywać w pracy zawodowej i naukowej, przy działaniu na rzecz środowiska lokalnego, projektowaniu inicjatyw na płaszczyźnie prewencji przestępczości oraz w zakresie działań na rzecz ochrony jednostek i grup osób przed zagrożeniami społecznymi i środowiskowymi. Jest gotów do podejmowania wielu ról zawodowych, w takich instytucjach jak: policja, prokuratura, służba więzienna i kuratorska, Służba Celna, Straż Graniczna, Państwowa Straż Pożarna, Inspekcja Ochrony Środowiska, Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Straż Leśna, Państwowa Straż Rybacka oraz inne instytucje rządowe, samorządowe i pozarządowe. Jest przygotowany do samodoskonalenia się i pracy naukowo-badawczej, w tym kontynuacji edukacji na studiach drugiego stopnia.
- 6. Tytuł zawodowy nadawany absolwentom:** licencjat.
- 7. Wymagania ogólne:** do uzyskania kwalifikacji pierwszego stopnia wymagane jest osiągnięcie wszystkich poniższych efektów uczenia się.

Kod składnika opisu charakterystyki efektów uczenia się w dziedzinie nauk społecznych/ dyscyplinach: nauki prawne oraz psychologia	Opis charakterystyk drugiego stopnia efektów uczenia się Polskiej Ramy Kwalifikacji	Symbol efektu kierunkowego	Treść efektu kierunkowego
WIEDZA: absolwent zna i rozumie			
S/NPA_P6S_WG S/PSA_P6S_WG	w zaawansowanym stopniu – wybrane fakty, obiekty i zjawiska oraz dotyczące ich metody i teorie wyjaśniające złożone zależności między nimi, stanowiące podstawową wiedzę ogólną z zakresu dyscyplin naukowych lub artystycznych tworzących podstawy teoretyczne oraz wybrane zagadnienia z zakresu wiedzy szczegółowej – właściwe dla programu studiów	KA6_WG1	rozwiązania prawne i instytucjonalne dotyczące przestępczości
		KA6_WG2	strukturę, rozmiar i dynamikę przestępczości i patologii społecznych oraz zachodzące pomiędzy nimi zależności
		KA6_WG3	status człowieka jako sprawcy lub ofiary przestępstwa (pokrzywdzonego)
		KA6_WG4	podstawowe pojęcia i instytucje wybranych gałęzi prawa
		KA6_WG5	wybrane postacie przestępczości w ujęciu kryminologicznym
		KA6_WG6	metody, techniki i narzędzia badań społecznych
		KA6_WG7	przeciwdziałanie przestępczości i patologii społecznych
		KA6_WG8	zagadnienia związane z reakcją zinstytucjonalizowaną bądź niezinstytucjonalizowaną na przestępstwo
		KA6_WG9	zagadnienia związane z taktycznymi i technicznymi sposobami wykrywania przestępstw i ich sprawców
		KA6_WG10	terminologię używaną w psychologii oraz jej zastosowanie w dyscyplinach pokrewnych

		KA7_WG11	problematykę patologii i dysfunkcji związanych ze sferą emocjonalną, osobowościową i behawioralną człowieka
S/NPA_P6S_WK S/PSA_P6S_WK	fundamentalne dylematy współczesnej cywilizacji, podstawowe ekonomiczne, prawne, etyczne i inne uwarunkowania różnych rodzajów działalności zawodowej związanej z kierunkiem studiów, w tym podstawowe pojęcia i zasady z zakresu ochrony własności przemysłowej i prawa autorskiego podstawowe zasady tworzenia i rozwoju różnych form przedsiębiorczości	KA6_WK1	charakter nauk społecznych i ich powiązanie z innymi naukami
		KA6_WK2	charakter nauk prawnych i powiązanie z innymi naukami
		KA6_WK3	relacje zachodzące pomiędzy kryminologią a innymi naukami penalnymi oraz naukami pokrewnymi, w szczególności psychologią, socjologią, pedagogiką, historią, ekonomią i psychiatrią
		KA6_WK4	rodzaje stosunków społecznych i związane z tym zadania w różnych instytucjach i strukturach społecznych
		KA6_WK5	prawne, społeczne, ekonomiczne i polityczne uwarunkowania przestępczości
		KA6_WK6	społeczne, biologiczne i psychologiczne uwarunkowania i skutki zachowań człowieka
		KA6_WK7	elementarne pojęcia i zasady zakresu ochrony własności przemysłowej i prawa autorskiego
		KA6_WK8	elementarne zasady tworzenia i rozwoju różnych form przedsiębiorczości

UMIEJĘTNOŚCI: absolwent potrafi

<p>S/NPA_P6S_UW S/PSA_P6S_UW</p>	<p>wykorzystywać posiadaną wiedzę – formułować i rozwiązywać złożone i nietypowe problemy oraz wykonywać zadania w warunkach nie w pełni przewidywalnych przez:</p> <ul style="list-style-type: none"> – właściwy dobór źródeł i informacji z nich pochodzących, dokonywanie oceny, krytycznej analizy i syntezy tych informacji, – dobór oraz stosowanie właściwych metod i narzędzi, w tym zaawansowanych technik informacyjno-komunikacyjnych 	<p>KA6_UW1</p>	<p>właściwie dobierać informacje i ich źródła, dokonywać ich analizy, krytycznej oceny i syntezy</p>
		<p>KA6_UW2</p>	<p>nazywać i rozwiązywać skomplikowane i nietypowe problemy związane z procesami prawnymi, społecznymi i ekonomicznymi</p>
		<p>KA6_UW3</p>	<p>posługiwać się podstawową terminologią z zakresu wiedzy psychologicznej</p>
		<p>KA6_UW4</p>	<p>precyzyjnie dobierać oraz stosować właściwe metody i narzędzia do rozwiązywania skomplikowanych i nietypowych problemów, w tym zaawansowane techniki informacyjne i komunikacyjne</p>
<p>S/NPA_P6S_UK S/PSA_P6S_UK</p>	<p>komunikować się z otoczeniem z użyciem specjalistycznej terminologii</p> <p>brać udział w debacie – przedstawiać i oceniać różne opinie i stanowiska oraz dyskutować o nich</p> <p>posługiwać się językiem obcym na poziomie B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego</p>	<p>KA6_UK1</p>	<p>przedstawiać wyniki prowadzonych badań z użyciem specjalistycznej terminologii oraz analizować je</p>
		<p>KA6_UK2</p>	<p>komunikować się z użyciem specjalistycznej terminologii w obrębie kryminologii i innych nauk społecznych</p>
		<p>KA6_UK3</p>	<p>komunikować się z użyciem specjalistycznej terminologii z zakresu nauk prawnych</p>
		<p>KA6_UK4</p>	<p>komunikować się z użyciem specjalistycznej terminologii z zakresu psychologii</p>
		<p>KA6_UK5</p>	<p>przedstawiać oraz oceniać różne opinie i stanowiska związane z instytucjonalnym</p>

			aspektem stosowania prawa, a także dyskutować o nim
		KA6_UK6	redagować opracowania pisemne, przygotować wystąpienia ustne z zakresu przedmiotów studiowanego kierunku
		KA6_UK7	posługiwać się językiem obcym na poziomie B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego
S/NPA_P6S_UO S/PSA_P6S_UO	planować i organizować pracę indywidualną oraz w zespole współdziałać z innymi osobami w ramach prac zespołowych (także o charakterze interdyscyplinarnym)	KA6_UO1	współdziałać z innymi osobami w ramach prac zespołowych (także o charakterze interdyscyplinarnym)
		KA6_UO2	planować i organizować pracę indywidualną oraz w ramach udziału w zespole (także o charakterze interdyscyplinarnym)
S/NPA_P6S_UU S/PSA_P6S_UU	samodzielnie planować i realizować własne uczenie się przez całe życie	KA6_UU1	samodzielnie uzupełniać nabytą wiedzę i umiejętności, a także rozwijać je interdyscyplinarnie
KOMPETENCJE SPOŁECZNE: absolwent jest gotów do			
S/NPA_P6S_KK S/PSA_P6S_KK	krytycznej oceny posiadanej wiedzy i odbieranych treści uznawania znaczenia wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych oraz zasięgania opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemu	KA6_KK1	samodzielnego oceniania znaczenia źródeł informacji, dokonywania ich krytycznej oceny oraz zasięgania opinii ekspertów
		KA6_KK2	docenia znaczenie wiedzy psychologicznej dla wspierania rozwoju jednostki i kształtowania więzi w środowiskach społecznych
S/NPA_P6S_KO S/PSA_P6S_KO	wypełniania zobowiązań społecznych, współorganizowania działalności na rzecz środowiska społecznego inicjowania działań na rzecz interesu publicznego	KA6_KO1	działania na rzecz interesu publicznego poprzez opracowywanie i udział w programach w zakresie zapobiegania przestępczości i patologii społecznych
		KA6_KO2	wypełniania zobowiązań społecznych

	<p>myślenia i działania w sposób przedsiębiorczy</p>		<p>i współorganizowania działalności na rzecz środowiska społecznego, inicjowania działań na rzecz interesu publicznego</p>
		KA6_KO3	<p>myślenia i działania w sposób przedsiębiorczy oraz jest przygotowany do aktywnego działania (analiza, ocena, rozstrzygnięcie) w instytucjach wymiaru sprawiedliwości, organach ścigania, instytucjach rządowych i samorządowych, organizacjach społecznych, prywatnym sektorze bezpieczeństwa</p>
		KA6_KO4	<p>realizowania różnych zadań zawodowych z zakresu psychologii oraz do podejmowania profesjonalnych zespołowych zadań, również we współpracy ze specjalistami innych dyscyplin</p>
		KA6_KO5	<p>interpretowania zachowania ludzi i zjawisk społecznych w świetle teorii wypracowanych na gruncie psychologii</p>
<p>S/NPA_P6S_KR S/PSA_P6S_KR</p>	<p>odpowiedzialnego pełnienia ról zawodowych, w tym:</p> <ul style="list-style-type: none"> – przestrzegania zasad etyki zawodowej i wymagania tego od innych, – dbałości o dorobek i tradycje zawodu 	KA6_KR1	<p>przestrzegania zasad etyki zawodowej i wymagania tego od innych, a także dbania o dorobek i tradycje zawodu</p>

8. **Objaśnienie oznaczeń:**

**Objaśnienie oznaczeń kodu składnika opisu
w dziedzinie nauki i dyscyplinie naukowej oraz artystycznej**

S/NPA_P6S	– charakterystyki drugiego stopnia w dziedzinie nauk społecznych/dyscyplinie nauki prawne dla studiów pierwszego stopnia o profilu ogólnoakademickim
S/PSA_P6S	– charakterystyki drugiego stopnia w dziedzinie nauk społecznych/dyscyplinie psychologia dla studiów pierwszego stopnia o profilu ogólnoakademickim

**Objaśnienia oznaczeń komponentów efektów uczenia się
wspólne dla opisu symbolu efektu uczenia się oraz kodu składnika opisu
w dziedzinie nauki i dyscyplinie naukowej oraz artystycznej**

W	– kategoria wiedzy, w tym:
G (po W)	– podkategoria <i>zakres i głębia</i> ,
K (po W)	– podkategoria <i>kontekst</i> ,
U	– kategoria umiejętności, w tym:
W (po U)	– podkategoria w zakresie <i>wykorzystanie wiedzy</i> ,
K (po U)	– podkategoria w zakresie <i>komunikowanie się</i> ,
O (po U)	– podkategoria w zakresie <i>organizacja pracy</i> ,
U (po U)	– podkategoria w zakresie <i>uczenie się</i> .
K (po podkreślniku)	– kategoria kompetencji społecznych, w tym:
K (po K po podkreślniku)	– podkategoria w zakresie <i>ocena</i> ,
O (po K po podkreślniku)	– podkategoria w zakresie <i>odpowiedzialność</i> ,
R (po K po podkreślniku)	– podkategoria w zakresie <i>rola zawodowa</i> .
01, 02, 03 i kolejne	– numer efektu uczenia się

Objaśnienia oznaczeń symbolu efektu kierunkowego

K (przed podkreślnikiem)	– kierunkowe efekty uczenia się
A (przed podkreślnikiem)	– profil ogólnoakademicki
6	– studia pierwszego stopnia

Oznaczenia dziedzin nauki i dyscyplin naukowych oraz artystycznych

Lp.	Dziedzina nauki/symbol kodu	Dyscyplina naukowa/artystyczna/symbol kodu
1	Dziedzina nauk humanistycznych/ H	1) archeologia/ A
		2) filozofia/ F
		3) historia/ H
		4) językoznawstwo/ J
		5) literaturoznawstwo/ L
		6) nauki o kulturze i religii/ KR
		7) nauki o sztuce/ NSz
2	Dziedzina nauk inżynierijsko-	1) architektura i urbanistyka/ AU
		2) automatyka, elektronika i elektrotechnika/ AE

	technicznych/ IT	3) informatyka techniczna i telekomunikacja/ IT
		4) inżynieria biomedyczna/ IB
		5) inżynieria chemiczna/ IC
		6) inżynieria lądowa i transport/ IL
		7) inżynieria materiałowa/ IM
		8) inżynieria mechaniczna/ IMC
		9) inżynieria środowiska, górnictwo i energetyka/ ISG
3	Dziedzina nauk medycznych i nauk o zdrowiu/ M	1) nauki farmaceutyczne/ NF
		2) nauki medyczne/ NM
		3) nauki o kulturze fizycznej/ NKF
		4) nauki o zdrowiu/ NZ
4	Dziedzina nauk rolniczych/ R	1) nauki leśne/ NL
		2) rolnictwo i ogrodnictwo/ RO
		3) technologia żywności i żywienia/ TZ
		4) weterynaria/ W
		5) zootechnika i rybactwo/ ZR
5	Dziedzina nauk społecznych/ S	1) ekonomia i finanse/ EF
		2) geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna/ GEP
		3) nauki o bezpieczeństwie/ NB
		4) nauki o komunikacji społecznej i mediach/ NKS
		5) nauki o polityce i administracji/ NPA
		6) nauki o zarządzaniu i jakości/ NZJ
		7) nauki prawne/ NP
		8) nauki socjologiczne/ NS
		9) pedagogika/ P
		10) prawo kanoniczne/ PK
		11) psychologia/ PS
6	Dziedzina nauk ścisłych i przyrodniczych/ XP	1) astronomia/ AS
		2) informatyka/ I
		3) matematyka/ MT
		4) nauki biologiczne/ NBL
		5) nauki chemiczne/ NC
		6) nauki fizyczne/ NF
		7) nauki o Ziemi i środowisku/ NZ
7	Dziedzina nauk teologicznych/ TL	1) nauki teologiczne/ NT
8	Dziedzina sztuki/ SZ	1) sztuki filmowe i teatralne/ SFT
		2) sztuki muzyczne/ SM
		3) sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki/ SP

TREŚCI KSZTAŁCENIA

Kierunek studiów: kryminologia

Poziom studiów: studia pierwszego stopnia - licencjackie

Profil kształcenia: ogólnoakademicki

Forma studiów: stacjonarne i niestacjonarne

Wymiar kształcenia: 6 semestrów

Liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów: 180 punktów ECTS

Tytuł zawodowy nadawany absolwentom: licencjat

CHARAKTERYSTYKA TREŚCI KSZTAŁCENIA – GRUPY TREŚCI

I. WYMAGANIA OGÓLNE

1. Technologie informacyjne

Cel kształcenia: Zapoznanie z podstawami technologii informacyjnej. Kształtowanie umiejętności fachowego, zrozumiałego i celowego posługiwania się komputerem i podstawowym oprogramowaniem. Osiągnięcie odpowiedniego poziomu umiejętności stosowania technologii informacyjnej w różnych obszarach kształcenia jako środka do poszerzania i wzbogacania procesu uczenia się, a w przyszłości ułatwiającego wykonywanie pracy zawodowej.

Treści merytoryczne: Oprogramowanie użytkowe: praca z edytorem tekstów, arkuszem kalkulacyjnym, tworzenie prezentacji multimedialnych. Korzystanie z przeglądark, metody wyszukiwania informacji, pobieranie danych z Internetu, korzystanie z poczty elektronicznej. Konfiguracja połączenia internetowego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): metodologię nauk społecznych i techniki pozyskiwania danych z systemów informacji prawnej.

Umiejętności (potrafi): przygotowywać opinie prawne, pisma procesowe i inne dokumenty wykorzystując oprogramowanie biurowe MS Office.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej analizy posiadanej wiedzy oraz stałego jej poszerzania.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

2. Wychowanie fizyczne 1

Cel kształcenia: Rozwijanie sprawności i tężyzny fizycznej młodzieży akademickiej.

Treści merytoryczne: Doskonalenie umiejętności ruchowych, techniki i taktyki sportów drużynowych, sportów indywidualnych oraz zabaw ruchowych. Autorskie programy zajęć z elementami wychowania fizycznego, sportu, rekreacji, aktywności prozdrowotnej. Pomiar sprawności fizycznej: testy sprawnościowe.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): metody wykonywania różnych ćwiczeń fizycznych; zasady gier zespołowych.

Umiejętności (potrafi): wykonać różne ćwiczenia fizyczne; rozegrać gry zespołowe.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): uczenia się przez całe życie oraz podnoszenia własnych kompetencji zawodowych, osobistych i społecznych; współdziałania w grupie przyjmując w niej różne role; samodzielnej pracy i kreatywność; inspirowania i organizowania procesu uczenia się innych osób.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

3. Wychowanie fizyczne 2

Cel kształcenia: Rozwijanie sprawności i tężyzny fizycznej młodzieży akademickiej.

Treści merytoryczne: Nauka i doskonalenie umiejętności technicznych i taktycznych w następujących dyscyplinach sportowych do wyboru: piłka siatkowa, piłka nożna, koszykówka, badminton, tenis stołowy, tenis, unihokej, gimnastyka, różne formy aerobiku i ćwiczeń fizycznych z muzyką oraz ćwiczeń na siłowni. Atletyka terenowa i lekkoatletyka, turystyka rowerowa i kajakowa, łyżwiarstwo, narciarstwo alpejskie, pływanie. Podnoszenie sprawności fizycznej. Przekazywanie wiedzy na temat przepisów w poszczególnych dyscyplinach sportu oraz korzyści zdrowotnych w wyniku uprawiania kultury fizycznej. Zdobywanie umiejętności organizowania czasu wolnego w aktywny sposób. Zajęcia w formie ćwiczeń praktycznych na obiektach sportowych UWM oraz obozach.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): metody wykonywania różnych ćwiczeń fizycznych; zasady gier zespołowych.

Umiejętności (potrafi): wykonać różne ćwiczenia fizyczne; rozegrać gry zespołowe.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): uczenia się przez całe życie oraz podnoszenia własnych kompetencji zawodowych, osobistych i społecznych; współdziałania w grupie przyjmując

w niej różne role; samodzielnej pracy i kreatywność; inspirowania i organizowania procesu uczenia się innych osób.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

4. Język obcy 1

Cel kształcenia: Kształtowanie i rozwijanie kompetencji językowych (rozumienie tekstu słuchanego, czytanego, mówienie, pisanie), zgodnie z tabelą wymagań ESOKJ, pozwalających na posługiwanie się językiem obcym na poziomie docelowo B2 w zakresie tematycznym dotyczącym zarówno życia codziennego jak i wybranych elementów życia zawodowego, tj. - rozumienie znaczenia głównych wątków przekazu zawartego w jasnych, standardowych wypowiedziach, które dotyczą znanych im spraw i zdarzeń typowych dla pracy, szkoły, uczelni, czasu wolnego itd.; - radzenie sobie w większości sytuacji komunikacyjnych, które mogą się zdarzyć podczas podróży w rejonie, gdzie mówi się danym językiem; - tworzenie prostych, spójnych wypowiedzi na tematy, które są znane lub interesujące; - opisywanie doświadczeń, wydarzeń, marzeń, nadziei i aspiracji, z podaniem krótkiego uzasadnienia, opinii i poglądów, wprowadzenie i wyćwiczenie podstawowej terminologii specjalistycznej z zakresu danego kierunku studiów.

Treści merytoryczne: Wprowadzenie i wyćwiczenie materiału leksykalno-gramatycznego umożliwiającego przygotowanie do komunikacji w języku obcym na poziomie docelowo B2 w zakresie tematycznym dotyczącym zarówno życia codziennego jak i wybranych elementów życia zawodowego, np. przedstawianie się, opis człowieka, rodzina, kariera zawodowa, codzienne obowiązki domowe, przyzwyczajenia domowników, wykroczenia, orientacja w mieście, opisywanie miejsc i budynków, weekend, wspomnienia z dzieciństwa i szkoły, czas wolny, system edukacji i szkolnictwa wyższego, podróże, planowanie przyszłości, zakupy, restauracja, nowinki technologiczne, zdrowie, ekologia, media, minione szanse i możliwości, tryb przypuszczający, formy czasowe, strona bierna, mowa zależna; zapoznanie z obyczajami i kulturą krajów danego obszaru językowego w celu nie tylko poszerzania wiedzy i ćwiczenia odpowiednich nawyków językowych, ale też rozwijania ciekawości, otwartości i tolerancji; prezentowanie rozmaitych metod uczenia się, zachęcanie do samooceny, samodzielnego poszukiwania prawidłowości językowych i formułowania reguł; różnorodność form pracy (indywidualna, w parach, w grupach) i typów zadań pozwalających na uwzględnienie w procesie nauczania indywidualnych uzdolnień i cech charakteru; wprowadzenie i wyćwiczenie podstawowej terminologii specjalistycznej z zakresu danego kierunku studiów.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): leksykalne i gramatyczne aspekty niezbędne do rozumienia i formułowania wypowiedzi w języku obcym, zgodnie z tabelą wymagań dla określonego poziomu biegłości Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego (ESOKJ) i proporcjonalnie do przewidzianej liczby godzin kursu.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się jednym z nowożytnych języków obcych na określonym poziomie biegłości (docelowo B2) Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego (ESOKJ), pozwalającym na rozumienie tekstów czytanych, słuchanych, mówienie i pisanie z wykorzystaniem specjalistycznego słownictwa z zakresu kierunku studiów oraz słownictwa dotyczącego życia codziennego i prywatnych zainteresowań.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): uczenia się przez całe życie oraz podnoszenia własnych kompetencji zawodowych, osobistych i społecznych; współdziałania w grupie przyjmując

w niej różne role; samodzielnej pracy i wykazywania kreatywności; inspirowania i organizowania procesu uczenia się innych osób.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

5. Język obcy 2

Cel kształcenia: Kształtowanie i rozwijanie kompetencji językowych (rozumienie tekstu słuchanego, czytanego, mówienie, pisanie), zgodnie z tabelą wymagań ESOKJ, pozwalających na posługiwanie się językiem obcym na poziomie docelowo B2 w zakresie tematycznym dotyczącym zarówno życia codziennego jak i wybranych elementów życia zawodowego, tj. - rozumienie znaczenia głównych wątków przekazu zawartego w jasnych, standardowych wypowiedziach, które dotyczą znanych im spraw i zdarzeń typowych dla pracy, szkoły, uczelni, czasu wolnego itd.; - radzenie sobie w większości sytuacji komunikacyjnych, które mogą się zdarzyć podczas podróży w rejonie, gdzie mówi się danym językiem; - tworzenie prostych, spójnych wypowiedzi na tematy, które są znane i interesujące; - opisywanie doświadczeń, wydarzeń, marzeń, nadziei i aspiracji, z podaniem krótkiego uzasadnienia, opinii i poglądów, wprowadzenie i wyćwiczenie podstawowej terminologii specjalistycznej z zakresu danego kierunku studiów.

Treści merytoryczne: Wprowadzenie i wyćwiczenie materiału leksykalno-gramatycznego umożliwiającego przygotowanie do komunikacji w języku obcym na poziomie docelowo B2 w zakresie tematycznym dotyczącym zarówno życia codziennego jak i wybranych elementów życia zawodowego, np. przedstawianie się, opis człowieka, rodzina, kariera zawodowa, codzienne obowiązki domowe, przyzwyczajenia domowników, wykroczenia, orientacja w mieście, opisywanie miejsc i budynków, weekend, wspomnienia z dzieciństwa i szkoły, czas wolny, system edukacji i szkolnictwa wyższego, podróże, planowanie przyszłości, zakupy, restauracja, nowinki technologiczne, zdrowie, ekologia, media, minione szanse i możliwości, tryb przypuszczający, formy czasowe, strona bierna, mowa zależna; zapoznanie z obyczajami i kulturą krajów danego obszaru językowego w celu nie tylko poszerzenia wiedzy i ćwiczenia odpowiednich nawyków językowych, ale też rozwijania ciekawości, otwartości i tolerancji; prezentowanie rozmaitych metod uczenia się, zachęcanie do samooceny, samodzielnego poszukiwania prawidłowości językowych i formułowania reguł; różnorodność form pracy (indywidualna, w parach, w grupach) i typów zadań pozwalających na uwzględnienie

w procesie nauczania indywidualnych uzdolnień i cech charakteru; wprowadzenie i wyćwiczenie podstawowej terminologii specjalistycznej z zakresu danego kierunku studiów.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): leksykalne i gramatyczne aspekty niezbędne do rozumienia i formułowania wypowiedzi w języku obcym, zgodnie z tabelą wymagań dla określonego

poziomu biegłości Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego (ESOKJ) i proporcjonalnie do przewidzianej liczby godzin kursu.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się jednym z nowożytnych języków obcych na określonym poziomie biegłości (docelowo B2) Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego (ESOKJ), pozwalającym na rozumienie tekstów czytanych, słuchanych, mówienie i pisanie

z wykorzystaniem specjalistycznego słownictwa z zakresu kierunku studiów oraz słownictwa dotyczącego życia codziennego i prywatnych zainteresowań.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): uczenia się przez całe życie oraz podnoszenia własnych kompetencji zawodowych, osobistych i społecznych; współdziałania w grupie przyjmując

w niej różne role; samodzielnej pracy i wykazywania kreatywność; inspirowania i organizowania procesu uczenia się innych osób.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

6. Język obcy 3

Cel kształcenia: Kształtowanie i rozwijanie kompetencji językowych (rozumienie tekstu słuchanego, czytanego, mówienie, pisanie), zgodnie z tabelą wymagań ESOKJ, pozwalających na posługiwanie się językiem obcym na poziomie docelowo B2 w zakresie tematycznym dotyczącym zarówno życia codziennego jak i wybranych elementów życia zawodowego, tj. - rozumienie znaczenia głównych wątków przekazu zawartego w jasnych, standardowych wypowiedziach, które dotyczą znanych im spraw i zdarzeń typowych dla pracy, szkoły, uczelni, czasu wolnego itd.; - radzenie sobie w większości sytuacji komunikacyjnych, które mogą się zdarzyć podczas podróży w rejonie, gdzie mówi się danym językiem; - tworzenie prostych, spójnych wypowiedzi na tematy, które są znane i interesujące; - opisywanie doświadczeń, wydarzeń, marzeń, nadziei i aspiracji, z podaniem krótkiego uzasadnienia, opinii i poglądów, wprowadzenie i wyćwiczenie podstawowej terminologii specjalistycznej z zakresu danego kierunku studiów.

Treści merytoryczne: Wprowadzenie i wyćwiczenie materiału leksykalno-gramatycznego umożliwiającego przygotowanie do komunikacji w języku obcym na poziomie docelowo B2 w zakresie tematycznym dotyczącym zarówno życia codziennego jak i wybranych elementów życia zawodowego, np. przedstawianie się, opis człowieka, rodzina, kariera zawodowa, codzienne obowiązki domowe, przyzwyczajenia domowników, wykroczenia, orientacja w mieście, opisywanie miejsc i budynków, weekend, wspomnienia z dzieciństwa i szkoły, czas wolny, system edukacji i szkolnictwa wyższego, podróże, planowanie przyszłości, zakupy, restauracja, nowinki technologiczne, zdrowie, ekologia, media, minione szanse i możliwości, tryb przypuszczający, formy czasowe, strona bierna, mowa zależna; zapoznanie z obyczajami i kulturą krajów danego obszaru językowego w celu nie tylko poszerzenia wiedzy i ćwiczenia. odpowiednich nawyków językowych, ale też rozwijania ciekawości, otwartości i tolerancji; prezentowanie rozmaitych metod uczenia się, zachęcanie do samooceny, samodzielnego poszukiwania prawidłowości językowych i formułowania reguł; różnorodność form pracy (indywidualna, w parach, w grupach) i typów zadań pozwalających na uwzględnienie

w procesie nauczania indywidualnych uzdolnień i cech charakteru; wprowadzenie i wyćwiczenie podstawowej terminologii specjalistycznej z zakresu danego kierunku studiów.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): leksykalne i gramatyczne aspekty niezbędne do rozumienia i formułowania wypowiedzi w języku obcym, zgodnie z tabelą wymagań dla określonego poziomu biegłości Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego (ESOKJ) i proporcjonalnie do przewidzianej liczby godzin kursu.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się jednym z nowożytnych języków obcych na określonym poziomie biegłości (docelowo B2) Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego (ESOKJ), pozwalającym na rozumienie tekstów czytanych, słuchanych, mówienie i pisanie

z wykorzystaniem specjalistycznego słownictwa z zakresu kierunku studiów oraz słownictwa dotyczącego życia codziennego i prywatnych zainteresowań.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): uczenia się przez całe życie oraz podnoszenia własnych kompetencji zawodowych, osobistych i społecznych; współdziałania w grupie przyjmując

w niej różne role; samodzielnej pracy i wykazywania kreatywności; inspirowania i organizowania procesu uczenia się innych osób.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

7. Język obcy 4

Cel kształcenia: Kształtowanie i rozwijanie kompetencji językowych (rozumienie tekstu słuchanego, czytanego, mówienie, pisanie), zgodnie z tabelą wymagań ESOKJ, pozwalających na posługiwanie się językiem obcym na poziomie docelowo B2 w zakresie tematycznym dotyczącym zarówno życia codziennego jak i wybranych elementów życia zawodowego, tj. - rozumienie znaczenia głównych wątków przekazu zawartego w jasnych, standardowych wypowiedziach, które dotyczą znanych im spraw i zdarzeń typowych dla pracy, szkoły, uczelni, czasu wolnego itd.; - radzenie sobie w większości sytuacji komunikacyjnych, które mogą się zdarzyć podczas podróży w rejonie, gdzie mówi się danym językiem; - tworzenie prostych, spójnych wypowiedzi na tematy, które są znane i interesujące; - opisywanie doświadczeń, wydarzeń, marzeń, nadziei i aspiracji, z podaniem krótkiego uzasadnienia, opinii i poglądów, wprowadzenie i wyćwiczenie podstawowej terminologii specjalistycznej z zakresu danego kierunku studiów.

Treści merytoryczne: Wprowadzenie i wyćwiczenie materiału leksykalno-gramatycznego umożliwiającego przygotowanie do komunikacji w języku obcym na poziomie docelowo B2 w zakresie tematycznym dotyczącym zarówno życia codziennego jak i wybranych elementów życia zawodowego, np. przedstawianie się, opis człowieka, rodzina, kariera zawodowa, codzienne obowiązki domowe, przyzwyczajenia domowników, wykroczenia, orientacja w mieście, opisywanie miejsc i budynków, weekend, wspomnienia z dzieciństwa i szkoły, czas wolny, system edukacji i szkolnictwa wyższego, podróże, planowanie przyszłości, zakupy, restauracja, nowinki technologiczne, zdrowie, ekologia, media, minione szanse i możliwości, tryb przypuszczający, formy czasowe, strona bierna, mowa zależna; zapoznanie z obyczajami i kulturą krajów danego obszaru językowego w celu nie tylko poszerzenia wiedzy i ćwiczenia odpowiednich nawyków językowych, ale też rozwijania ciekawości, otwartości i tolerancji; prezentowanie rozmaitych metod uczenia się, zachęcanie do samooceny, samodzielnego poszukiwania prawidłowości językowych i formułowania reguł; różnorodność form pracy (indywidualna, w parach, w grupach) i typów zadań pozwalających na uwzględnienie

w procesie nauczania indywidualnych uzdolnień i cech charakteru; wprowadzenie i wyćwiczenie podstawowej terminologii specjalistycznej z zakresu danego kierunku studiów.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): leksykalne i gramatyczne aspekty niezbędne do rozumienia i formułowania wypowiedzi w języku obcym, zgodnie z tabelą wymagań dla określonego poziomu biegłości Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego (ESOKJ) i proporcjonalnie do przewidzianej liczby godzin kursu.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się jednym z nowożytnych języków obcych na określonym poziomie biegłości (docelowo B2) Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego (ESOKJ), pozwalającym na rozumienie tekstów czytanych, słuchanych,

mówienie

i

pisanie

z wykorzystaniem specjalistycznego słownictwa z zakresu kierunku studiów oraz słownictwa dotyczącego życia codziennego i prywatnych zainteresowań.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): uczenia się przez całe życie oraz podnoszenia własnych kompetencji zawodowych, osobistych i społecznych; współdziałania w grupie przyjmując

w niej różne role; samodzielnej pracy i wykazywania kreatywności; inspirowania i organizowania procesu uczenia się innych osób.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

II. GRUPA TREŚCI PODSTAWOWYCH

8. Etyka prawnicza

Cel kształcenia: Zapoznanie z zasadami i dylematami etyki prawniczej wybranych zawodów prawniczych.

Treści merytoryczne: Etyka – główne problemy, zagadnienia, wybrane kierunki. Etyka a moralność. Etyka opisowa. Etyka normatywna. Metaetyka. System etyczny – normy moralne, oceny moralne, wzory osobowe, dylematy moralne, sankcje moralne, funkcje etyki. Rozwój moralny człowieka. Aksjologia – pojęcie, rodzaje wartości, hierarchia wartości, modele życia, podstawowe zagadnienia. Etyka zawodowa. Pojęcie etyki prawniczej, zawodu zaufania prawniczego, deontologia, kodeksy etyki prawniczej. Relacja norm etyki zawodowej do norm prawnych. Zasady etyki prawniczej – zaufanie, integralność moralna i zawodowa, niezależność i niezawisłość, bezstronność, staranność i odpowiedzialność. Relacje pomiędzy prawnikiem

i klientem – modele, rozwiązywanie dylematów zawodowych i moralnych. Etyka zawodu radcy prawnego. Etyka zawodu adwokata. Etyka zawodu sędziego. Etyka zawodu prokuratora. Etyka zawodu notariusza. Etyka zawodu komornika. Etyka zawodu doradcy podatkowego. Odpowiedzialność dyscyplinarna w zawodach prawniczych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe zagadnienia etyki ogólnej i aksjologii; zasady etyki prawniczej; obowiązki zawodowe wybranych zawodów prawniczych.

Umiejętności (potrafi): rozpoznać oraz rozważyć podstawowe dylematy etyczne związane z wykonywaniem poszczególnych zawodów prawniczych; identyfikować oraz interpretować akty normatywne regulujące etyczne wykonywanie zawodów prawniczych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): wykonywania zawodów prawniczych zgodnie z zasadami etyki prawniczej i obowiązkami zawodowymi.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia

9. Komunikacja interpersonalna

Cel kształcenia: Zapoznanie z głównymi zagadnieniami nauki o komunikowaniu, właściwościami komunikacji interpersonalnej w wymiarze werbalnym i niewerbalnym, problematyką w zakresie wystąpień publicznych, dyskusji, argumentacji merytorycznej, forteli erystycznych, prowadzenia komunikacji interpersonalnej podczas negocjacji, mediacji i w postępowaniu sądowym.

Treści merytoryczne: Nauka o komunikowaniu – podstawowe pojęcia, kanały i modele komunikacji. Komunikacja a zrozumienie, niezrozumienie, nieporozumienie. Elementy sytuacji komunikacyjnej (czas, otoczenie, przestrzeń interpersonalna, prezentacja). Komunikacja werbalna (m. in. wypowiedzi, umiejętność słuchania, zadawanie i funkcje pytań, milczenie jako technika komunikacyjna). Komunikacja niewerbalna (m. in. mimika twarzy, kontakt wzrokowy, gestykulacja, ruchy głową, pozycja ciała, dystans fizyczny, kanał

wokalny/głos, dźwięki paralingwistyczne, dotyk). Dyskurs teoretyczny i praktyczny. Zasady dyskursu praktycznego. Umiejętność przekonywania w pracy prawnika. Retoryka, erystyka a etyka. Argumenty ad rem, fortele erystyczne, argumenty prawnicze. Diagnoza partnera komunikacji. Wystąpienia publiczne (autoprezentacja), dyskusja. Mowy sądowe. Nieporozumienia komunikacyjne jako źródło konfliktów i sporów prawnych. Kłamstwo i jego wykrywanie. Komunikacja interpersonalna podczas negocjacji. Komunikacja interpersonalna podczas mediacji. Komunikacja interpersonalna podczas postępowania sądowego. Kompetencje komunikacyjne, retoryczne i negocjacyjne prawnika.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): główne zagadnienia nauki o komunikowaniu; elementy sytuacji komunikacyjnej; właściwości komunikacji interpersonalnej w wymiarze werbalnym i niewerbalnym; zasady prowadzenia dyskursu praktycznego, forteli erystycznych, argumentacji prawniczej.

Umiejętności (potrafi): stosować techniki komunikacji w wymiarze werbalnym i niewerbalnym; przygotować i wygłaszać wystąpienia publiczne; prowadzić dyskusję i dyskurs argumentacyjny; rozpoznawać fortele erystyczne; przekonywać z wykorzystaniem argumentacji ad rem i argumentacji prawniczej; prowadzić komunikację interpersonalną podczas negocjacji, mediacji i postępowania sądowego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): prowadzenia poprawnej, efektywnej i etycznej komunikacji interpersonalnej podczas autoprezentacji, dyskusji, dyskursu argumentacyjnego, negocjacji i mediacji oraz w postępowaniu sądowym.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

10. Wstęp do psychologii

Cel kształcenia: Zaznajomienie z podstawowymi pojęciami, metodami i teoriami psychologii jako nauki. Poznanie zarysu najważniejszych obszarów psychologii, m.in. problematyki poznawczej, emocjonalno-motywacyjnej, osobowości, różnic indywidualnych, społeczną i związaną z zastosowaniem psychologii w praktyce. Podstawową ideą kursu nie jest jednak przekazanie szczegółowej wiedzy, lecz ukazanie specyfiki myślenia psychologicznego. Szczególną rolą tego kursu jest ukazanie, czym różni się psychologia jako nauka od psychologii w rozumieniu potocznym.

Treści merytoryczne: Psychologia jako nauka (charakterystyka wiedzy naukowej, psychologia a pseudopsychologia, myślenie krytyczne). Krótka historia psychologii - dawne szkoły psychologii oraz współczesne perspektywy badawcze: biologiczna, poznawcza, behawiorystyczna, holistyczna, rozwojowa i socjokulturowa. Wrażenia zmysłowe i percepcja. Podstawowe informacje dotyczące świadomości oraz prawidłowości i nieprawidłowości w jej funkcjonowaniu. Pamięć i jej znaczenie w budowaniu wiedzy o świecie. Myślenie i rozwiązywanie problemów (typy myślenia, strategie rozwiązywania problemów, wnioskowanie, metapoznanie, zniekształcenia poznawcze). Emocje i stres (rola emocji w życiu człowieka, emocje podstawowe, stres - definicja, modele stresu, radzenie sobie ze stresem, podstawy biologiczne stresu, następstwa stresu). Motywacja (czym jest, krótki przegląd teorii motywacji, motywacja wewnętrzna i zewnętrzna, motywacja osiągnięć). Osobowość

i temperament (wyjaśnienie pojęć, zarys podstawowych teorii związanych z temperamentem i osobowością człowieka). Psychologia społeczna - analiza człowieka w relacji do innych ludzi (m.in. komunikacja, relacje interpersonalne, procesy grupowe, zachowania prospołeczne). Spostrzeganie: modalności zmysłowe, spostrzeganie podprogowe, złudzenia i ich znaczenie. Uwaga i świadomość: funkcje uwagi: selektywność, czujność, przeszukiwanie, kontrola czynności jednoczesnych, przerzutność; mózgowie podstawy uwagi; kontrola poznawcza. Uczenie się i pamięć: warunkowanie klasyczne, warunkowanie instrumentalne; pamięć sensoryczna, krótkotrwała i długotrwała; pamięć semantyczna i epizodyczna; pamięć

deklaratywna i niedeklaratywna; pamięć jawna i niejawna; fazy uczenia się, cechy pamięci, krzywe uczenia się i zapominania, teorie zapominania, wpływ organizacji procesu uczenia się na efekty, zaburzenia pamięci. Emocje i motywacje - ich wpływ na zachowanie człowieka. Temperament i Osobowość: pojęcie temperamentu i osobowości; problem „natura czy kultura”; Jednostka wobec społeczności: spostrzeganie ludzi (mimiki); wybrane motywy i potrzeby o charakterze społecznym; relacje interpersonalne; dynamika grupowa; wpływ czynników o charakterze społecznym na procesy poznawcze. Zaburzenia zachowania – pomiędzy normą a patologią.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): aparat pojęciowy stosowany w psychologii; podstawowe metody badań wykorzystywane w psychologii; obszary zainteresowania psychologii jako nauki; różnice między wiedzą naukową a nienaukową.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się aparatem pojęciowym stosowanym w psychologii; dyskutować o zagadnieniach, którymi zajmuje się psychologia jako nauka; scharakteryzować i podać różnice pomiędzy poszczególnymi szkołami psychologii; wskazać i dokonać analizy podstawowych procesów poznawczych oraz wyjaśnić ich rolę w funkcjonowaniu jednostki.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): uznania roli i znaczenia wiedzy psychologicznej w odniesieniu do rozwiązywania różnych problemów poznawczych, jak i praktycznych; realizowania różnych zadań zawodowych z zakresu psychologii oraz do podejmowania profesjonalnych zespołowych zadań, również we współpracy ze specjalistami innych dyscyplin.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

11. Prawoznawstwo

Cel kształcenia: Zapoznanie z głównymi pojęciami i zagadnieniami prawoznawstwa, związanymi w szczególności z tworzeniem, stosowaniem i wykładnią prawa.

Treści merytoryczne: Przedmiot i podstawowe problemy badawcze prawoznawstwa, podział nauk prawnych. Podstawowe koncepcje prawa. Funkcje prawa. Prawo a inne systemy normatywne (w tym moralność, zwyczaj, religia). Sprawiedliwość a prawo. Norma prawna a przepis prawny. Koncepcje budowy normy prawnej. Rodzaje norm i przepisów prawnych. Fakty prawne i stosunki prawne. Prawo jako zjawisko językowe, język prawny, język prawniczy, rodzaje wypowiedzi w prawie, elementy retoryki prawniczej. Źródła prawa. Budowa aktów normatywnych. Tworzenie prawa. Obowiązywanie prawa. Przestrzeganie prawa i odpowiedzialność prawna. Stosowanie prawa. Elementy nauki prawa procesowego. Tryby oprowadzania sporów prawnych – adjudykacyjny, arbitrażowy, mediacyjny, negocjacyjny. Wykładnia prawa. Wnioskowania i toposy prawnicze. Kultura prawa stanowionego a kultura common law. System prawa. Prawo krajowe, a inne porządki prawne.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe pojęcia i zagadnienia prawoznawstwa związane zwłaszcza z tworzeniem, stosowaniem i wykładnią prawa, ułatwiające rozumienie i przyswajanie wiedzy z przedmiotów dogmatyczno-prawnych.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się z językiem prawnym i prawniczym; posługiwać się podstawowymi pojęciami z zakresu prawa; dokonać wykładni prostych przepisów prawa; zidentyfikować elementy budowy normy prawnej; odróżniać rodzaje przepisów prawnych; skonstruować prosty akt normatywny lub umowę; rozwiązać kasus na podstawie nieskomplikowanych stanów prawnych i faktycznych; rozpoznać elementy stosunku prawnego na podstawie prostych umów i orzeczeń.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): nieustannego pogłębiania znajomości podstawowej terminologii prawniczej; otwartość na wiedzę prawniczą i zdobywania wiedzy koniecznej do dalszych studiów; poszanowania zasad i reguł prawnych oraz stałego podwyższania kompetencji zawodowych.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

12. Wiktymologia

Cel kształcenia: Nabycie wiedzy na temat problematyki ofiar przestępstw oraz innych form pokrzywdzenia człowieka.

Treści merytoryczne: Definicja wiktymologii, jej koncepcje i ujęcie historyczne. Definicja ofiary, portret i typologia ofiar przestępstw. Pokrzywdzeni przestępstwem w statystyce oraz badania wiktyimizacyjne (powody niezgłaszania przestępstw). Przystępczość w świetle statystyki i badań wiktymologicznych. Kryminologiczne teorie wiktymologiczne. Lęk przed przystępczością, punitywność i ocena pracy organów ścigania i wymiaru sprawiedliwości. Wiktyimizacja – wpływ psychologiczny, emocjonalny, behawioralny, fizyczny i finansowy na ofiarę. Rola pokrzywdzonego w procesie karnym, w postępowaniu z nieletnimi i w postępowaniu wykonawczym. Sprawiedliwość naprawcza. Ofiara przestępstwa a media oraz media społecznościowe. Wykluczenie społeczne a wiktyimizacja. Dzieci i osoby starsze i niepełnosprawne jako ofiary przestępstw. Społeczne, psychologiczne i materialne potrzeby ofiar.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): problematykę ofiar przestępstw; podstawowe pojęcia i wybrane ujęcia teoretyczne z zakresu wiktymologii.

Umiejętności (potrafi): określić sytuację i czynniki ryzyka wiktyimizacyjnego; określić jaki wpływ na życie pokrzywdzonego ma wiktyimizacja przestępstwem; interpretować doniesienia medialne dotyczące ofiar przestępstw.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): zespołowego wyznaczania priorytetów i działań w zakresie profilaktyki wiktyimizacji i pomocy ofiarom przestępstw.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

13. Teorie kryminologiczne

Cel kształcenia: Zapoznanie z głównymi nurtami myśli kryminologicznej, w szczególności zaś z teoriami kryminologicznymi. Omówienie głównych paradygmatów w kryminologii (klasyczny, pozytywistyczny, antynaturalistyczny, neoklasyczny). Zaprezentowanie polskiego wkładu w rozwój myśli kryminologicznej.

Treści merytoryczne: Pojęcie teorii, nurtu, paradygmatu. Poglądy kryminologiczne twórców szkoły klasycznej prawa karnego (C. Beccaria, A. Feuerbach). Poglądy C. Lombroso i jego uczniów jako podstawa rozwoju pozytywizmu kryminologicznego. Recepcja kryminologii pozytywistycznej na ziemiach polskich. Pozytywistyczne teorie biopsychologiczne, w szczególności dziedziczenia skłonności do zachowań antyspołecznych, zaburzeń OUN w zachowaniach antyspołecznych, osobowości przystępczej J. Pinatela, poglądy E. de Greeffa. Pozytywistyczne teorie socjologiczne, w szczególności anomii R. Mertona, zróżnicowania kulturowego, uczenia się zachowań przystępnych, kontroli. Poglądy przedstawicieli kryminologii antynaturalistycznej, w szczególności koncepcja E. Lemerta, poglądy H. Beckera, teoria kryminalizacji A. Turka, poglądy W. Chamblissa i M. Foucault, kryminologia humanistyczna. Poglądy przedstawicieli kryminologii neoklasycznej, w tym ekonomiczna teoria przystępczości. Współczesna problematyka integracji teorii kryminologicznych. Poglądy polskich kryminologów na etiologię przystępczości.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): koncepcje dotyczące istoty zjawiska przystępczości oraz czynników kryminogennych; złożoność genezy zachowań przystępnych; rolę czynników biologicznych, psychologicznych i socjologicznych w etiologii zjawiska przystępczości.

Umiejętności (potrafi): rozpoznawać i kwalifikować główne założenia paradygmatów kryminologicznych; przyporządkować poszczególne teorie do nurtów (paradygmatów) kryminologicznych; posługiwać się teoriami kryminologicznymi w celu rozwiązywania konkretnych problemów dotyczących przystępczości i sposobów jej ograniczania;

samodzielnie uzupełniać i doskonalić nabytą wiedzę i umiejętności w zakresie teorii kryminologicznych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): weryfikowania stanu swej wiedzy kryminologicznej, inspirowania i organizowania procesu uczenia się innych osób; samodzielnego oceniania znaczenia źródeł informacji, dokonywania ich krytycznej oceny oraz zasięgnięcia opinii ekspertów.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

14. Metodologia badań kryminologicznych

Cel kształcenia: Zapoznanie z metodami badań stosowanymi w kryminologii poprzez zaprezentowanie oraz omówienie poszczególnych metod badawczych, stosowanych w nich technik i narzędzi, sposobów analizy danych i organizacji badań, a także wskazanie wad i zalet każdej z omawianych metod. Celem przedmiotu jest nauka uzyskiwania i analizy danych za pomocą stosowanych w kryminologii metod badawczych, krytycznego podejścia do źródeł badawczych oraz prezentowania wyników własnych badań.

Treści merytoryczne: Zagadnienia wprowadzające w metodykę badań naukowych. Metody ilościowe - metoda statystyczna, badania sondażowe. Metody jakościowe – analiza akt spraw, eksperyment, obserwacja, indywidualny wywiad pogłębiony (IDI), zogniskowany wywiad grupowy (FGI), studium przypadku. Ciemna liczba przestępstw – badania typu self-report i survey wiktymizacyjny.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): metodologię badań naukowych; zasady etyki prowadzenia badań naukowych.

Umiejętności (potrafi): stawiać problemy badawcze; określać metody, techniki i narzędzia badawcze; rozwiązywać problemy badawcze z wykorzystaniem odpowiednich metod, technik i narzędzi; samodzielnie dokonywać krytycznej oceny źródeł oraz zasięgać opinii ekspertów; samodzielnie uzupełniać i doskonalić nabytą wiedzę i umiejętności w zakresie metodologii badań kryminologicznych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): samodzielnego oceniania znaczenia źródeł informacji; dokonywania ich krytycznej oceny oraz zasięgnięcia opinii ekspertów; działania we współpracy z innymi osobami.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

15. Fenomenologia kryminalna

Cel kształcenia: Przedstawienie wybranych form objawowych przestępczości. Scharakteryzowanie poszczególnych kategorii przestępczości z perspektywy kryminologicznej i prawnokarnej. Przybliżenie etiologii, fenomenologii i profilaktyki omawianych zjawisk patologicznych.

Treści merytoryczne: Skala, struktura i dynamika przestępczości. Przestępczość ujawniona i nieujawniona. Ogólna charakterystyka przestępczości w Polsce. Przestępczość kryminalna. Przestępczość gospodarcza. Przestępczość narkotykowa. Przestępczość zorganizowana. Przestępczość nieletnich. Przestępczość kobiet. Przestępczość seksualna. Przestępczość stadionowa. Przestępczość osadzonych. Cyberprzestępczość. Przestępczość drogowa. Przestępczość transgraniczna. Przestępczość cudzoziemców. Przestępczość ekstremistyczna. Przestępczość terrorystyczna. Przestępczość przeciwko dziedzictwu kulturalnemu. Przestępczość przeciwko dziedzictwu naturalnemu.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): rozwiązania prawne i instytucjonalne dotyczące różnych form objawowych przestępczości; strukturę, rozmiar i dynamikę wybranych obszarów przestępczości; profil sprawcy i ofiary różnych typów przestępstw; przyczyny występowania poszczególnych kategorii przestępczości; formy objawowe poszczególnych kategorii przestępczości, możliwości przeciwdziałania poszczególnych kategorii przestępczości;

zagadnienia związane z reakcją zinstytucjonalizowaną i niezinstytucjonalizowaną na przestępczość; prawne, społeczne, ekonomiczne i polityczne uwarunkowania przestępczości; społeczne, biologiczne i psychologiczne przyczyny przestępczości.

Umiejętności (potrafi): dokonywać krytycznej analizy wiadomości o przestępczości; analizować procesy społeczne, prawne, ekonomiczne i polityczne wpływające na przestępczość; stosować specjalistyczną terminologię kryminologiczną i prawnokarną odnoszącą się do zjawiska przestępczości; samodzielnie analizować poszczególne kategorie przestępczości; przedstawiać oraz oceniać różne opinie i stanowiska związane ze zjawiskiem przestępczości; indywidualnie oraz zespołowo przygotowywać strategie przeciwdziałania poszczególnych kategoriom przestępczości; samodzielnie uzupełniać nabytą wiedzę i umiejętności z zakresu przestępczości.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): samodzielnej analizy zjawiska przestępczości; krytycznej oceny różnych źródeł informacji o przestępczości; działania na rzecz interesu publicznego poprzez opracowywanie i udział w programach w zakresie zapobiegania różnym kategoriom przestępczości; inicjowania działań na rzecz interesu publicznego; przestrzegania prawa oraz zasad etyki zawodowej; krytycznej oceny posiadanej wiedzy oraz jej ustawicznego uzupełniania i pogłębiania.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

16. Proseminarium

Cel kształcenia: Zdobycie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych planowania i realizacji pracy dyplomowej na kierunku Kryminologia.

Treści merytoryczne: Wybrane elementy ustawy o prawach autorskich i prawach pokrewnych, etyczne i prawne problemy pisania pracy dyplomowej; właściwy dobór tematu i planowanie pracy dyplomowej; rodzaje źródeł bibliograficznych; metodologia badań w pracy dyplomowej; szczegółowe charakterystyki poszczególnych baz danych (m.in. Lex, Legalis, Ebsco, ProQuest, Biblioteka Narodowa, KARO, Federacja Bibliotek Cyfrowych, Google Books); etapy pracy dyplomowej; systemy antyplagiatowe.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady planowania pracy dyplomowej; zawartość najistotniejszych baz danych z zakresu szeroko pojętego prawa; podstawowe przepisy prawa z zakresy pisania pracy dyplomowej.

Umiejętności (potrafi): interpretować źródła niezbędnych informacji; wykorzystywać w tym celu posiadaną wiedzę; formułować i rozwiązywać złożone i nietypowe problemy; dokonywanie oceny, krytycznej analizy i syntezy informacji.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): samodzielnego poszerzania zdobytej wiedzy, również w wymiarze interdyscyplinarnym; analizy przepisów prawa; uznawania znaczenia wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych oraz zasięgania opinii ekspertów w przypadku trudności w samodzielnym rozwiązywaniu problemu.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

17. Polityka kryminalna

Cel kształcenia: Zdobycie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych w zakresie polityki kryminalnej, w szczególności zasad kryminalizacji, polityki wymiaru i wykonania poszczególnych kar i środków karnych oraz polityki predeliktualnej.

Treści merytoryczne: Pojęcie i funkcje polityki kryminalnej. Pojęcie i zasady kryminalizacji i penalizacji. Powody i przeszkody kryminalizacyjne. Aktualne problemy wymiaru i wykonania kar, środków karnych i kompensacyjnych. Zależność pomiędzy polityką kryminalizacyjną a polityką karną. Metody analizy polityki karnej. Podstawowe zagadnienia polityki penitencjarnej. Rola profilaktyki predeliktualnej. Mechanizmy kontroli społecznej. Wpływ postaw i opinii społecznych w kształtowaniu polityki kryminalnej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): pojęcie polityki kryminalnej, kryminalizacyjnej, karnej, penitencjarnej i predeliktualnej; procesy zmian zachodzących w szeroko rozumianym prawie karnym zmierzające do przeciwdziałania przestępczości; mechanizmy kontroli społecznej; techniki prawidłowej legislacji w zakresie kryminalizacji i penalizacji.

Umiejętności (potrafi): analizować zjawiska społeczne i zmiany w zakresie prawa karnego; oceniać ich przebieg oraz analizować przyczyny i formułować opinie na temat ich zasadności.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): samodzielnego poszerzania zdobytej wiedzy, również w wymiarze interdyscyplinarnym; krytycznej analizy przepisów prawa karnego; formułowania postulatów *de lege ferenda*; inicjowania działań na rzecz interesu publicznego.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

18. Cyberprzestępczość

Cel kształcenia: Poznanie najważniejszych faktów związanych z rozwojem technologicznym i zmianami społecznymi powstałymi w wyniku rozwoju systemów teleinformatycznych. Przedstawienie etiologii, fenomenologii i profilaktyki cyberprzestępstw. Przekazanie wiedzy z zakresu odpowiedzialności karnej związanej z przestępstwami i wykroczeniami popełnianymi w cyberprzestrzeni. Przedstawienie kryminologicznych i kryminalistycznych aspektów cyberprzestępstw. Wykształcenie postaw i umiejętności podnoszących poziom bezpieczeństwa użytkownika podczas korzystania z nowych technologii.

Treści merytoryczne: Zagadnienia wprowadzające do problematyki cyberprzestępczości (zakres pojęć, definicje). Omówienie krajowych źródeł prawa z zakresu cyberprzestępczości. Omówienie aktów prawa międzynarodowego z zakresu cyberprzestępczości. Omówienie aktów prawa unijnego z zakresu cyberprzestępczości. Analiza zasad odpowiedzialności karnej za cyberprzestępstwa na gruncie prawa krajowego. Analiza prawnokarna poszczególnych typów cyberprzestępstw. Przestępstwa kodeksowe w obszarze cyberprzestrzeni. Przestępstwa pozakodeksowe w obszarze cyberprzestrzeni. Przegląd wybranego orzecznictwa z zakresu cyberprzestępczości. Etiologia kryminalna cyberprzestępczości. Fenomenologia kryminalna cyberprzestępczości. Cyberprzestępczość w świetle statystyk kryminalnych. Skala, dynamika i struktura cyberprzestępczości. Struktura i kompetencje organów ścigania odpowiedzialnych za zwalczanie cyberprzestępczości. Strategie przeciwdziałania przestępczości.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): rozwiązania prawne i instytucjonalne dotyczące cyberprzestępczości; strukturę, rozmiar i dynamikę cyberprzestępczości i patologii społecznych związanych z nowymi technologiami oraz zachodzące pomiędzy nimi zależności; podstawowe pojęcia i instytucje z zakresu cyberprzestrzeni; wybrane postacie cyberprzestępczości w ujęciu kryminologicznym; metody, techniki i narzędzia badań dotyczące cyberprzestępczości; metody przeciwdziałania cyberprzestępczości; zagadnienia związane z reakcją zinstytucjonalizowaną bądź niezinstytucjonalizowaną na cyberprzestępczość; zagadnienia związane z taktycznymi i technicznymi sposobami wykrywania cyberprzestępstw i ich sprawców; prawne, społeczne, ekonomiczne i polityczne uwarunkowania cyberprzestępczości.

Umiejętności (potrafi): właściwie dobierać informacje z zakresu cyberprzestępczości i ich źródła, dokonywać ich analizy, krytycznej oceny i syntezy; nazywać i rozwiązywać problemy związane z bezpieczeństwem w cyberprzestrzeni; komunikować się z użyciem specjalistycznej terminologii w obrębie zagadnień związanych z cyberprzestępczością; przedstawiać oraz oceniać różne opinie i stanowiska związane z instytucjonalnym aspektem stosowania prawa z zakresu cyberbezpieczeństwa, a także dyskutować o nim; współdziałać z innymi osobami w ramach prac zespołowych; samodzielnie uzupełniać nabytą wiedzę i umiejętności, a także rozwijać je interdyscyplinarnie.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): samodzielnego oceniania znaczenia źródeł informacji o cyberprzestępczości, dokonywania ich krytycznej oceny oraz zasięgania opinii ekspertów; działania na rzecz interesu publicznego poprzez opracowywanie i udział w programach w zakresie zapobiegania cyberprzestępczości; wypełniania zobowiązań społecznych i współorganizowania działalności na rzecz środowiska społecznego w zakresie cyberbezpieczeństwa, inicjowania działań na rzecz interesu publicznego; myślenia i działania w sposób przedsiębiorczy oraz jest przygotowany do aktywnego działania (analiza, ocena, rozstrzygnięcie) w instytucjach związanych z zapewnieniem bezpieczeństwa w cyberprzestrzeni; przestrzegania zasad etyki zawodowej i wymagania tego od innych, a także dbania o dorobek i tradycje zawodu.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

III. GRUPA TREŚCI KIERUNKOWYCH

19. Kontrola przestępczości

Cel kształcenia: Zapoznanie ze sposobem funkcjonowania podmiotów, które są odpowiedzialne za ochronę bezpieczeństwa i porządku publicznego.

Treści merytoryczne: Wprowadzenie do podstaw normatywnych funkcjonowania instytucji odpowiedzialnych za kontrolę przestępczości. Omówienie i przegląd Białej Księgi Bezpieczeństwa Narodowego RP. Zapoznanie z zakresem zadań i ich realizacją z zakresu bezpieczeństwa i porządku publicznego przez: Prezydenta RP, Radę Ministrów, Ministra Spraw Wewnętrznych, terenowe organy administracji rządowej, organy samorządu terytorialnego, wyspecjalizowane organy państwa podległe Ministrowi Spraw Wewnętrznych, Biuro Ochrony Rządu, Policji, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej, ABW, CBA, wyspecjalizowane organy kontroli i inspekcje, wyspecjalizowane organy państwa podległe Prezesowi Rady Ministrów, wyspecjalizowane prywatne podmioty działające w sferze bezpieczeństwa publicznego. Wprowadzenie do zagadnień z zakresu zwalczania przestępczości na poziomie międzynarodowym: Europol, Eurojust, Interpol, CEPOL, Frontex. Omówienie współpracy Policji, jednostek samorządu terytorialnego i organizacji pozarządowych

w kształtowaniu lokalnej polityki bezpieczeństwa. Omówienie współpracy jednostek w kształtowaniu krajowej oraz międzynarodowej polityki bezpieczeństwa.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): struktury organizacyjne, zasady funkcjonowania oraz zakres obowiązków instytucji odpowiedzialnych za zapobieganie i zwalczanie przestępczości; powiązania instytucjonalne zachodzące pomiędzy strukturami odpowiedzialnymi za zwalczanie przestępczości w skali regionu, kraju, a także w skali międzynarodowej.

Umiejętności (potrafi): dokonać właściwego doboru źródeł i informacji na temat stanu przestępczości w kraju i regionie; określić wpływ przestępczości na poziom bezpieczeństwa wewnętrznego; przedstawiać oraz oceniać różne opinie na temat instytucjonalnego stosowania prawa przez podmioty tworzące potencjał ochronny w zakresie bezpieczeństwa i porządku publicznego; określić wpływ przestępczości na poziom bezpieczeństwa wewnętrznego; samodzielnie uzupełniać i doskonalić nabytą wiedzę i umiejętności z zakresu kontroli przestępczości;

Kompetencje społeczne (jest gotów do): weryfikowania stanu swej wiedzy z zakresu instytucji odpowiedzialnych za kontrolę przestępczości; przekazywania nabytej wiedzy na temat kontroli przestępczości innym; działania na rzecz interesu publicznego poprzez opracowywanie i udział w programach w zakresie zapobiegania przestępczości i patologii społecznych.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

20. Patologie społeczne

Cel kształcenia: Zapoznanie z teoretycznymi podstawami definiowania patologii społecznych, podstawową terminologią z zakresu patologii społecznych oraz teoretycznymi podstawami definiowania patologii społecznych odnoszących się do identyfikacji, etiologii, symptomatologii i działań profilaktycznych w obszarach funkcjonowania jednostek, grup społecznych i szerszych zbiorowości.

Treści merytoryczne: Prezentacja i analiza patologii społecznych jako konsekwencji zaburzeń społecznych, ekonomicznych, biopsychologicznych i kulturowych. Omówienie zagadnień takich jak: norma, dewiacja, dezorganizacja, dezintegracja, patologia. Biopsychiczne i socjokulturowe uwarunkowania zachowań patologicznych. Diagnoza symptomów i skali takich zjawisk patologii społecznej które dotyczą: jednostek, grup społecznych, szerszych zbiorowości. Zagadnienia uzależnienia. Zagadnienia dewiacji życia seksualnego. Zagadnienia

wykluczenia społecznego: mobbing, bullying, bezdomność, zjawisko tzw. dzieci ulicy. Strategie minimalizowania skutków patologii społecznych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): problematykę patologii społecznych; podstawowe pojęcia i wybrane ujęcia teoretyczne z zakresu patologii społecznych.

Umiejętności (potrafi): identyfikować grupy osób, które są w szczególności zagrożone różnymi formami patologii społecznych; dokonać obserwacji i interpretacji zjawisk społecznych oraz przeanalizować ich powiązania z różnymi obszarami społecznej działalności człowieka; określać sytuacje i czynniki zagrożenia określonymi formami patologii społecznych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): zespołowego wytyczania priorytetów i celów działania w zakresie profilaktyki patologii społecznych.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

21. Prawo karne I

Cel kształcenia: Zdobycie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych w zakresie prawa karnego, w szczególności charakterystyki poszczególnych konstrukcji prawno-karnych oraz interpretacji przepisów prawa karnego pod kątem analizy stanów faktycznych.

Treści merytoryczne: Pojęcie, cechy i funkcje prawa karnego, zasady obowiązywania ustawy karnej, rodzaje podmiotów w prawie karnym, zasady odpowiedzialności karnej, pojęcie i elementy definicji przestępstwa, znamiona ustawowe przestępstwa, okoliczności wyłączające czyn, karną bezprawność czynu oraz winę, formy stadialne i zjawiskowe przestępstwa, zbieg przestępstw i przepisów ustawy, rodzaje i zasady wymiaru kar, środków karnych, probacyjnych i zabezpieczających, nadzwyczajne złagodzenie kary, odstąpienie od wymierzenia kary, recydywa, uchylenie karalności, darowanie kary, zatarcie ścigania.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): strukturę przestępstwa, istotę instytucji i zasad prawa karnego, ich źródła, naturę i funkcje w zakresie odpowiedzialności za popełnienie czynu zabronionego, a także okoliczności wpływające na wyłączenie lub umniejszenie tej odpowiedzialności.

Umiejętności (potrafi): interpretować przepisy prawa karnego pod kątem analizy stanu faktycznego; wykorzystywać w tym celu posiadaną wiedzę; formułować i rozwiązywać złożone i nietypowe problemy przez właściwy dobór źródeł i informacji z nich pochodzących; dokonywanie oceny, krytycznej analizy i syntezy informacji.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): samodzielnego poszerzania zdobytej wiedzy, również w wymiarze interdyscyplinarnym; analizy przepisów prawa karnego; uznawania znaczenia wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych oraz zasięgania opinii ekspertów w przypadku trudności w samodzielnym rozwiązywaniu problemu; inicjowania działań na rzecz interesu publicznego.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

22. Suicydologia

Cel kształcenia: Poznanie podstawowych zagadnień z zakresu suicydologii, ze szczególnym uwzględnieniem aspektów prawnych, kryminalistycznych i sądowno-lekarskich oraz możliwości prewencji samobójstw.

Treści merytoryczne: Podstawowe informacje z zakresu suicydologii (pojęcie i rodzaje samobójstwa, skala i specyfika zjawiska w Polsce i na świecie, przyczyny samobójstw, cele i zadania suicydologii). Samobójcza intencja i sposoby jej wyrażania (słowa, gesty, list pożegnalny, samookaleczenia, sylwetka psychologiczna itd.). Samobójstwo – aspekty prawne (przestępstwa polegające na doprowadzeniu człowieka do samobójstwa) i kryminalistyczne (ogłędziny zwłok i miejsca ich znalezienia). Cybersuicydologia (Internet jako podstawowe źródło informacji dla samobójcy, e-pakty samobójcze, listy pożegnalne w mediach społecznościowych – Facebook, Instagram, Twitter, przestępstwo namowy lub pomocy

w samobójstwie w sieci). Zapobieganie samobójstwom (kampanie społeczne, organizacje i towarzystwa naukowe, obraz samobójstwa w środkach masowego przekazu, prewencja samobójstw a media społecznościowe).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): problematykę zachowań suicydalnych człowieka; podstawowe zagadnienia z zakresu suicydologii; trudności związane z prewencją samobójstw.

Umiejętności (potrafi): przedstawić poszczególne determinanty samobójstwa; scharakteryzować zagadnienie samobójczej intencji; dokonać wstępnej analizy danego przypadku przy wykorzystaniu zdobytej wiedzy.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): wskazywania możliwości zapobiegania samobójstwom z wykorzystaniem różnych sposobów prewencji; rozwiązywania aktualnych problemów

z zakresu suicydologii.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

23. Prawo wykroczeń

Cel kształcenia: Zapoznanie z problematyką specyficznej konstrukcji prawa wykroczeń, podstawowymi instytucjami charakterystycznymi dla materialnego prawa wykroczeń oraz specyfiką postępowania w sprawach o wykroczenia.

Treści merytoryczne: Miejsce prawa wykroczeń w systemie prawa polskiego. Prawo wykroczeń a prawo karne. Obowiązywanie ustawy wykroczeniowej ze względu na czas popełnienia czynu zabronionego, zasady prawa intertemporalnego, obowiązywanie ustawy ze względu na miejsce popełnienia czynu zabronionego. Pojęcie wykroczenia. Wykroczenie a przestępstwo. Przedmiot, strona przedmiotowa, podmiot i strona podmiotowa wykroczenia. Okoliczności wyłączające odpowiedzialność. Formy popełnienia wykroczenia. Jedność i wielość wykroczeń. Zbieg znamion przestępstwa i wykroczenia. Kary i środki karne oraz zasady ich wymiaru. Przedawnienie orzekania i wykonania kary. Zatarcie ukarania. Systematyka części szczególnej Kodeksu wykroczeń i najważniejsze kategorie wykroczeń, ze szczególnym uwzględnieniem wykroczeń przeciwko bezpieczeństwu i porządkowi w komunikacji, mieniu, bezpieczeństwu osób i mienia, porządkowi i spokojowi publicznemu, obyczajności publicznej, urządzeniom użytku publicznego. Przesłanki procesowe w sprawach o wykroczenia. Organy procesowe. Strony procesowe, inni uczestnicy procesu. Dowody, środki przymusu procesowego. Czynniki wyjaśniające. Postępowanie przed sądem I i II instancji. Postępowania szczególne. Postępowanie odwoławcze. Nadzwyczajne środki zaskarżenia. Postępowanie wykonawcze.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): terminologię właściwą dla prawa wykroczeń; różne kategorie wykroczeń uregulowanych w Kodeksie wykroczeń; zasady rządzące postępowaniem w sprawach o wykroczenia.

Umiejętności (potrafi): ustalać stan faktyczny i wyprowadzać wnioski na podstawie treści aktu prawnego; dokonywać wykładni kodeksowych i pozakodeksowych przepisów prawa wykroczeń i ich subsumcji; posługiwać się regułami logicznego rozumowania oraz interpretowania przepisów; odszukiwać i stosować odpowiednie przepisy postępowania w sprawach o wykroczenia; samodzielnie pogłębiać wiedzę i umiejętności w zakresie prawa wykroczeń.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycyzmu i ostrożności w wyrażaniu opinii w przedmiocie wybranego zagadnienia z prawa wykroczeń; identyfikacji i rozstrzygania dylematów związanych z wykonywaniem zawodu; przestrzegania zasad etyki zawodowej.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

24. Podstawy psychiatrii sądowej

Cel kształcenia: Zapoznanie z pojęciami psychiatrii sądowej: biegły sądowy, ustawa o biegłych sądowych, niepoczytalność, zaburzenie psychiczne, opinia biegłego, zakład psychiatryczny.

Treści merytoryczne: Podstawowe pojęcia psychiatrii sądowej. Prawa i obowiązki biegłego psychiatry. Kompetencje biegłego psychiatry. Badanie psychiatryczne dla potrzeb psychiatrii sądowej. Opinia sądowo-psychiatryczna, jej struktura i rodzaje. Ograniczenie i zniesienie poczytalności. Nowe problemy psychiatrii sądowej – nadużywane rozpoznania psychiatryczne. Wybrane zagadnienia psychiatrii sądowej nieletnich.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): wybrane fakty, obiekty i zjawiska oraz dotyczące ich metody i teorie wyjaśniające złożone zależności między nimi, stanowiące podstawową wiedzę ogólną z zakresu psychiatrii sądowej.

Umiejętności (potrafi): komunikować się z użyciem specjalistycznej terminologii w obrębie kryminologii; planować i organizować pracę indywidualną oraz w ramach udziału w zespole.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): odpowiedzialnego pełnienia ról zawodowych, w tym przestrzegania zasad etyki zawodowej i wymagania tego od innych; samodzielnego oceniania znaczenia źródeł informacji; dokonywania krytycznej oceny informacji oraz zasięgnięcia opinii ekspertów.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

25. Psychologia kryminalna

Cel kształcenia: Przekazanie wiedzy praktycznej oraz informacji na temat obowiązujących regulacji prawnych w zakresie takich zagadnień jak: badanie i opiniowanie sądowo psychiatryczne oraz seksuologiczne, zarówno w procesie karnym jak i postępowaniu karnym wykonawczym oraz w procesie postępowania ze skazanymi z zaburzeniami psychicznymi, stwarzającymi zagrożenie dla życia, zdrowia lub wolności seksualnej innych osób; badanie psychologiczne, psychiatryczne i seksuologiczne oraz oddziaływanie readaptacyjne wobec osób skazanych za przestępstwa. Wpływ kar i środków o charakterze izolacyjnym na człowieka.

Treści merytoryczne: Rola psychologii, psychiatrii i seksuologii procesie karnym. Społeczne i psychologiczne uwarunkowania zachowań przestępczych. Badanie i opiniowanie sądowo psychiatryczne i seksuologiczne – regulacje prawne i praktyka. Metodologia przesłuchania i kryteria oceny zeznań świadków oraz podejrzanych i oskarżonych. Badanie psychologiczne małoletnich i nieletnich. Kara pozbawienia wolności warunkowo zawieszona i bezwzględna a resocjalizacja. Skutki i przesłanki izolacji (areszt, zakład karny, ZZLP, ZZLO, Krajowy Ośrodek Zapobiegania Zachowaniom Dys socjalnym. Rola psychologa, wychowawcy, seksuologa i psychiatry w procesie wykonania kar i środków izolacyjnych. Psychologiczne i społeczne skutki odbywania kary pozbawienia wolności oraz środków o charakterze izolacyjnym.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady i mechanizmy przeciwdziałania przestępczości i patologiom społecznym; rozwiązania prawne i instytucjonalne dotyczące przestępczości; strukturę, rozmiar i dynamikę przestępczości i patologii społecznych oraz zachodzące pomiędzy nimi zależności; status człowieka jako sprawcy lub ofiary przestępstwa (pokrzywdzonego); społeczne, biologiczne i psychologiczne uwarunkowania i skutki zachowań człowieka.

Umiejętności (potrafi): zastosować właściwe instrumenty psychologiczne w określonych przypadkach oraz kwalifikowania poszczególnych przypadków, stanów faktycznych do właściwych zasad i norm prawnych, uwzględniając zmiany tych norm przez władzę ustawodawczą; samodzielnie uzupełniać nabytą wiedzę i umiejętności, a także rozwijać je interdyscyplinarnie; komunikować się z użyciem specjalistycznej terminologii w obrębie

kryminologii i innych nauk społecznych; komunikować się z użyciem specjalistycznej terminologii z zakresu nauk prawnych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): podejmowania działań na rzecz interesu publicznego poprzez opracowywanie i udział w programach w zakresie zapobiegania przestępczości i patologii społecznych z wykorzystaniem wiedzy psychologicznej oraz prawnej.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

26. Kryminologiczne aspekty sekt destrukcyjnych

Cel kształcenia: Interdyscyplinarne wyjaśnienie fenomenu sekt destrukcyjnych, metod stosowanej w nich psychomanipulacji oraz możliwości zapobiegania przestępczym i patologicznym aspektom ich działalności.

Treści merytoryczne: Definicja sekty destrukcyjnej i pojęcia pokrewne. Etiologia sekt destrukcyjnych: pierwotne przyczyny powstawania sekt destrukcyjnych, endogenne i egzogenne przyczyny względnego powodzenia sekt destrukcyjnych. Psychomanipulacja w sektach destrukcyjnych: psychomanipulacja w świetle analizy transakcyjnej, psychomanipulacja jako proces, płaszczyzny psychomanipulacji – model BITE, metody psychomanipulacji, skutki psychomanipulacji; Charakter przestępczości i innej niezgodnej z prawem działalności sekt destrukcyjnych z perspektywy krajowej i międzynarodowej. Przeszkody badawcze w zakresie problematyki sekt destrukcyjnych: problem wiarygodności informacji na temat sekt destrukcyjnych, przeszkody w zakresie poszczególnych metod badawczych stosowanych w odniesieniu do problemu sekt destrukcyjnych, zagadnienie ciemnej liczby przestępstw popełnianych w sektach destrukcyjnych. Problematyka kwalifikacji prawnej czynów z zastosowaniem metod psychomanipulacji ze szczególnym uwzględnieniem znamion ustawowych określających sposób popełnienia przestępstwa takich jak podstęp, wprowadzenie w błąd lub wyzyskanie błędu innej osoby. Profilaktyka podejmowana wobec działalności sekt destrukcyjnych w kraju i na płaszczyźnie międzynarodowej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): w zaawansowanym stopniu zjawisko sekt destrukcyjnych oraz dotyczące go teorie i metody badawcze; definicje sekty destrukcyjnej i pojęć pokrewnych; etiologię sekt destrukcyjnych; metody werbunku i manipulacji w tych grupach; status prawny sekt w Polsce oraz metody przeciwdziałania patologiom związanym z ich działalnością w kraju i za granicą.

Umiejętności (potrafi): rozpoznawać destrukcyjny charakter konkretnej grupy w sytuacji potencjalnego z nią kontaktu; rozpoznawać konkretne przejawy patologii w sekcie i dobrać adekwatne działania zaradcze; dokonać oceny prawnej danych zachowań w sekcie destrukcyjnej; dostrzegać relacje między zjawiskami prawnymi a zjawiskami ekonomicznymi, politycznymi, społecznymi i kulturowymi.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): wykazania się postawą tolerancji wobec różnic światopoglądowych i religijnych; oceny zagrożeń płynących ze strony sekt destrukcyjnych; określenia sposobu pomocy w przypadku pokrzywdzenia zarówno w sferze fizycznej, jak i psychicznej innych osób; otwartej postawy na różne problemy, których rozwiązanie wymaga samodzielności myślenia, inicjowania działań na rzecz interesu publicznego.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

27. Prawo karne II

Cel kształcenia: Zdobycie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych w zakresie prawa karnego, w szczególności charakterystyki poszczególnych typów przestępstw oraz interpretacji przepisów prawa karnego pod kątem analizy stanów faktycznych.

Treści merytoryczne: Analiza znamion ustawowych wybranych typów przestępstw przeciwko życiu i zdrowiu, wolności, wolności sumienia i wyznania, wolności seksualnej i obyczajności,

rodzynie i opiece, przeciwko czci i nietykalności cielesnej, przeciwko prawom pracownika, przeciwko działalności instytucji państwowych i samorządowych, przeciwko porządkowi publicznemu, przeciwko ochronie informacji, przeciwko wiarygodności dokumentów, przeciwko mieniu, przeciwko obrotowi gospodarczemu i obrotowi pieniędzmi, przeciwko środowisku.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): rodzaj, typ i strukturę przestępstwa; znaczenie poszczególnych znamion ustawowych – podstawowych, kwalifikujących i uprzywilejowujących; zagadnienia zbiegu przestępstw i przepisów ustawy.

Umiejętności (potrafi): interpretować przepisy prawa karnego pod kątem analizy znamion ustawowych przestępstwa; wykorzystywać w tym celu posiadaną wiedzę; formułować i rozwiązywać złożone i nietypowe problemy przez właściwy dobór źródeł i informacji z nich pochodzących, dokonywanie oceny, krytycznej analizy i syntezy tych informacji.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): samodzielnego poszerzania zdobytej wiedzy, również w wymiarze interdyscyplinarnym, analizy przepisów prawa karnego, uznawania znaczenia wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych oraz zasięgania opinii ekspertów w przypadku trudności w samodzielnym rozwiązywaniu problemu, inicjowania działań na rzecz interesu publicznego.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

28. Postępowanie karne I

Cel kształcenia: Zapoznanie z celami postępowania karnego, jego strukturą i znaczeniem każdego ze stadiów i etapów procesu. Wskazanie roli poszczególnych uczestników postępowania oraz gwarancji respektowania praw podmiotów uczestniczących w postępowaniu. Wykształcenie umiejętności poprawnej interpretacji przepisów karnoprosesowych i ich zastosowania do konkretnych stanów faktycznych.

Treści merytoryczne: Pojęcie procesu karnego i jego funkcje, przedmiot i cele procesu. Prawo karne procesowe i jego źródła. Tryby ścigania przestępstw. Zasady procesowe i gwarancje ich przestrzegania. Przesłanki procesowe i ich znaczenie dla postępowania. Pojęcie i rodzaje uczestników postępowania. Organy prowadzące postępowanie karne, ich właściwość i zakres uprawnień. Strony procesowe i ich przedstawiciele procesowi – prawa i obowiązki. Pomocnicy organów procesowych i ich rola w postępowaniu. Pojęcie i rodzaje czynności procesowych. Warunki prawidłowości czynności procesowych. Rodzaje terminów w postępowaniu. Sposoby dokumentowania czynności procesowych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zadania postępowania karnego oraz tryby jego prowadzenia; przesłanki dopuszczalności procesu karnego; przebieg postępowania karnego; prawa i obowiązki poszczególnych uczestników postępowania; sposoby dokumentowania czynności prowadzonych w procesie.

Umiejętności (potrafi): określić tryb prowadzenia postępowania karnego w sprawach o określone przestępstwa; rozstrzygnąć o dopuszczalności prowadzenia postępowania karnego z punktu widzenia przesłanek procesu karnego; określić pozycję poszczególnych uczestników postępowania i wskazać ich prawa i obowiązki; prawidłowo dokumentować czynności postępowania; samodzielnie pogłębiać wiedzę i umiejętności w zakresie postępowania karnego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): rozstrzygania kwestii prawnych związanych z postępowaniem karnym; merytorycznej dyskusji; działania we współpracy z innymi osobami.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

29. Medycyna sądowa

Cel kształcenia: Poznanie podstawowych zagadnień z zakresu medycyny sądowej, możliwości wykorzystania wyników ekspertyz z zakresu medycyny sądowej w procesie wykrywczym.

Treści merytoryczne: Podstawy prawne czynności sądowo-lekarskich. Zasady postępowania lekarskiego na miejscu znalezienia zwłok, zabezpieczanie materiałów biologicznych do badań laboratoryjnych. Badania uszkodzeń ciała dla celów orzecznictwa lekarskiego. Tanatologia sądowo-lekarska. Kliniczne cechy śmierci. Znamiona śmierci wczesne i późne, śmierć pnia mózgu. Znaczenie pewnych znamion śmierci, karta zgonu. Ustawa o pobieraniu i przeszczepianiu komórek, tkanek i narządów. Rodzaje śmierci gwałtownej (uduszenia gwałtowne, uraz mechaniczny, termiczny i chemiczny). Traumatologia sądowo-lekarska. Urazy zadane narzędziem twardym, tępym lub tępokrawędzistym oraz ostrym, tnącym, kłującym. Wybrane aspekty przestępstw na tle seksualnym. Ogólne zasady opiniowania sądowo-lekarskiego. Wartość dowodowa wyników badań toksykologicznych. Wykorzystanie metod genetycznych w dochodzeniu spornego ojcostwa i w badaniach śladów biologicznych. Ustalanie tożsamości zwłok i szczątków ludzkich.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): obszar badań medyczno-sądowych, podstawy prawne czynności sądowo-lekarskich, zidentyfikować cele, zasady działania lekarzy medycyny sądowej na różnych etapach postępowania karnego i cywilnego, zna możliwości wykorzystania ekspertyz z zakresu medycyny sądowej przez organy ścigania i wymiaru sprawiedliwości.

Umiejętności (potrafi): współpracować z lekarzem medycyny sądowej w trakcie czynności procesowych; sporządzić postanowienie o dopuszczeniu dowodu z opinii biegłego z zakresu medycyny sądowej; wykorzystać wyniki ekspertyz z zakresu medycyny sądowej w postępowaniu karnym i cywilnym; interpretować wynik badań z zakresu toksykologii i genetyki.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): pracy w zespole profesjonalistów w różnych warunkach środowiska; przestrzegania zasad etyki zawodowej i wymagania tego od innych; samodzielnego oceniania znaczenia źródeł informacji, dokonywania ich krytycznej oceny oraz zasięgania opinii ekspertów.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

30. Prawo rodzinne i nieletnich

Cel kształcenia: Zapoznanie z celami prawa rodzinnego i nieletnich, jego strukturą i znaczeniem każdego z jego stadiów i etapów. Wskazanie roli poszczególnych uczestników postępowania w sprawach nieletnich oraz gwarancji respektowania praw podmiotów uczestniczących w postępowaniu. Wykształcenie umiejętności poprawnej interpretacji przepisów karnoprosesowych oraz cywilnych z zakresu postępowania w sprawach nieletnich i ich zastosowania do konkretnych stanów faktycznych.

Treści merytoryczne: Wprowadzenie w istotę oraz prawne aspekty prawa rodzinnego oraz ustawy o postępowaniu w sprawach nieletnich. Postępowanie przed sądem rodzinnym i nieletnich. Środki wychowawcze, lecznicze i poprawcze stosowane wobec nieletnich. Prawa i obowiązki uczestników postępowania w sprawach nieletnich. Zapobieganie demoralizacji i przestępczości nieletnich.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zadania prawa rodzinnego i postępowania w sprawach nieletnich oraz tryby jego prowadzenia; przebieg postępowania w sprawach nieletnich; prawa i obowiązki poszczególnych stron.

Umiejętności (potrafi): omówić tryb prowadzenia postępowania rodzinnego i w sprawach nieletnich; określić pozycję poszczególnych uczestników postępowania oraz wskazać ich prawa i obowiązki; prawidłowo dokumentować czynności postępowania; samodzielnie

uzupełniać i doskonalić nabytą wiedzę oraz umiejętności w zakresie prawa rodzinnego i nieletnich.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): działania na rzecz interesu publicznego; udziału w programach w zakresie zapobiegania przestępczości i patologii społecznych; merytorycznej dyskusji oraz działania we współpracy z innymi osobami.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

31. Ochrona praw ofiar przestępstw

Cel kształcenia: Zapoznanie z uregulowaniami prawa międzynarodowego, unijnego i krajowego w zakresie ochrony praw ofiar przestępstw.

Treści merytoryczne: Pojęcie i status ofiary przestępstwa w prawie międzynarodowym, prawie unijnym i prawie krajowym. Udział ofiar przestępstw w postępowaniach karnych przed trybunałami międzynarodowymi. Dorobek prawny Rady Europy w zakresie praw ofiar przestępstw. Implementacja prawa unijnego dotyczącego praw ofiar przestępstw do prawa krajowego. Analiza dyrektywy unijnej 2012/29/UE o prawach ofiar przestępstw. Orzecznictwo TSUE dotyczące praw ofiar przestępstw.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): normy prawne dotyczące praw ofiar przestępstw z perspektywy prawnoporównawczej i systemy ich ochrony.

Umiejętności (potrafi): stosować normy prawa międzynarodowego i unijnego dotyczące praw ofiar przestępstw w prawie krajowym.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): weryfikowania stanu swojej wiedzy prawniczej z zakresu ochrony praw ofiar przestępstw; inspirowania i organizowania procesu uczenia się innych osób; samodzielnego uzupełniania i doskonalenia nabytej wiedzy i umiejętności w zakresie praw ofiar przestępstw.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

32. Prawo karne III

Cel kształcenia: Zdobycie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych w zakresie pozakodeksowego prawa karnego, w szczególności charakterystyki poszczególnych typów przestępstw stypizowanych w ustawach szczególnych oraz interpretacji przepisów prawa karnego pod kątem analizy stanów faktycznych.

Treści merytoryczne: Wybrane pozakodeksowe przestępstwa przeciwko zdrowiu; Analiza znamion ustawowych wybranych typów przestępstw przewidzianych ustawą o przeciwdziałaniu narkomanii; Pozakodeksowe przestępstwa przeciwko środowisku; Wybrane pozakodeksowe przestępstwa przeciwko porządkowi publicznemu przewidziane ustawą o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi; Pozakodeksowe przestępstwa w dziedzinie pracy i ubezpieczeń społecznych; Pozakodeksowe przestępstwa w dziedzinie kultury przewidziane ustawą o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami; Pozakodeksowe przestępstwa przewidziane w dziedzinie prawa budowlanego; Pozakodeksowe przestępstwa przeciwko własności intelektualnej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): źródła i materię pozakodeksowego prawa karnego; rodzaj, typ i strukturę przestępstwa, znaczenie poszczególnych znamion ustawowych – podstawowych, kwalifikujących i uprzywilejowujących; zagadnienia zbiegu przestępstw i przepisów ustawy.

Umiejętności (potrafi): interpretować przepisy prawa karnego pod kątem analizy znamion ustawowych przestępstwa; wykorzystywać w tym celu posiadaną wiedzę; formułować i rozwiązywać złożone i nietypowe problemy przez właściwy dobór źródeł i informacji z nich pochodzących, dokonywanie oceny, krytycznej analizy i syntezy tych informacji.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): samodzielnego poszerzania zdobytej wiedzy, również w wymiarze interdyscyplinarnym; analizy przepisów prawa karnego; uznawania znaczenia wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych oraz zasięgania opinii

ekspertów w przypadku trudności w samodzielnym rozwiązywaniu problemu; inicjowania działań na rzecz interesu publicznego.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

33. Postępowanie karne II

Cel kształcenia: Przekazanie informacji na temat dopuszczalnych przez prawo sposobów gromadzenia dowodów w postępowaniu karnym. Wskazanie kompetencji organów procesowych w zakresie stosowania środków przymusu procesowego, ukazanych na tle gwarancji wynikających z obowiązku poszanowania praw człowieka. Ukazanie przebiegu postępowania przygotowawczego i możliwych sposobów jego zakończenia. Przedstawienie istoty i przebiegu postępowania głównego oraz znaczenia systemu środków zaskarżenia decyzji i czynności faktycznych organów procesowych. Wykształcenie umiejętności poprawnej interpretacji przepisów karnoprocessowych i ich zastosowania do konkretnych stanów faktycznych.

Treści merytoryczne: Pojęcie i rodzaje dowodów. Świadek (jego prawa i obowiązki) oraz procesowy tryb przesłuchania. Biegły i jego opinia w procesie. Wyjaśnienia oskarżonego i ich znaczenie w postępowaniu. Dowody rzeczowe i ich znaczenie. Oględziny. Przeszukanie. Rodzaje i rola środków przymusu procesowego. Przesłanki zatrzymania osoby i uprawnienia osoby zatrzymanej. Rodzaje środków zapobiegawczych i przesłanki ich stosowania. Podstawy wszczęcia postępowania przygotowawczego. Śledztwo i dochodzenie jako formy postępowania przygotowawczego. Instytucja przedstawienia zarzutów i jej znaczenie. Sposoby zakończenia postępowania przygotowawczego. Fazy postępowania przed sądem I instancji

i rola każdej z nich. Możliwość orzekania na posiedzeniu przed rozprawą. Jawność rozprawy głównej i możliwości jej wyłączenia, przebieg rozprawy. System środków zaskarżenia. Istota postępowania odwoławczego, rodzaje rozstrzygnięć sądu II instancji, zakaz reformationis in peius.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zagadnienia dotyczące gromadzenia i wykorzystywania dowodów w postępowaniu; regulacje dotyczące stosowania środków przymusu procesowego; prawne regulacje dotyczące kontroli orzeczeń sądu karnego.

Umiejętności (potrafi): określić stadia, etapy i fazy postępowania karnego oraz zadania każdego z nich; scharakteryzować zasady przeprowadzania określonych dowodów; ocenić dopuszczalność stosowania środków przymusu w postępowaniu; rozróżnić formy postępowania przygotowawczego oraz ocenić właściwy sposób jego zakończenia; wskazać możliwości kontroli orzeczeń przez sąd odwoławczy, omówić znaczenie poszczególnych etapów postępowania sądowego i dopuszczalności uproszczeń postępowania; samodzielnie uzupełniać i doskonalić nabytą wiedzę oraz umiejętności w zakresie postępowania karnego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): rozstrzygania kwestii prawnych i podejmowania decyzji; merytorycznej dyskusji; działania we współpracy z innymi osobami.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

34. Podstawy identyfikacji kryminalistycznej

Cel kształcenia: Poznanie podstawowych zagadnień z zakresu identyfikacji poszczególnych rodzajów śladów kryminalistycznych.

Treści merytoryczne: Ilościowe i jakościowe metody identyfikacyjne. Klasyfikacja oraz charakterystyka śladów kryminalistycznych. Rodzaje cech identyfikacyjnych. Etapy identyfikacji. Ocena rezultatów porównania cech identyfikacyjnych śladów i materiału referencyjnego. Wartość diagnostyczna a dowodowa. Problem subiektywizmu badań identyfikacyjnych. Zasady sporządzania opinii kryminalistycznych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): istotę identyfikacji kryminalistycznej, jej rodzaje, zasady formułowania wniosków; rodzaje śladów kryminalistycznych i metody badań porównawczych z uwzględnieniem metod ilościowych oraz jakościowych.

Umiejętności (potrafi): wykonać identyfikację wybranych rodzajów śladów w zakresie podstawowym.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): wykrycia sprawców przestępstw na podstawie identyfikacji pozostawionych przez nich śladów; aktywnego działania (analiza, ocena, rozstrzygnięcie) w instytucjach wymiaru sprawiedliwości, organach ścigania, instytucjach rządowych i samorządowych, organizacjach społecznych, prywatnym sektorze bezpieczeństwa.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

35. Czynności operacyjno-rozpoznawcze

Cel kształcenia: Poznanie podstawowych zagadnień z zakresu działalności operacyjno-rozpoznawczej, dowodowego wykorzystania wyników czynności operacyjnych, aktualnych problemów organizacji i praktyki pracy operacyjnej.

Treści merytoryczne: Podstawy prawne pracy operacyjno-rozpoznawczej, odpowiedzialność podmiotów przeprowadzających czynności operacyjno-rozpoznawcze. Pojęcie i klasyfikacja czynności operacyjno-rozpoznawczych. Wykorzystanie rezultatów pracy operacyjno-rozpoznawczej w postępowaniu karnym, problem dopuszczalności dowodów uzyskanych z naruszeniem prawa. Ochrona praw, podstawowych wolności i interesów prawnych jednostki w pracy operacyjno-rozpoznawczej, środki przymusu i prowokacja policyjna w orzecznictwie Europejskiego Trybunału Praw Człowieka.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): istotę działalności operacyjno-rozpoznawczej; cele i zasady pracy operacyjnej; poszczególne formy pracy operacyjno-rozpoznawczej; podstawy organizacji i taktyki poszczególnych czynności operacyjno-rozpoznawczych; regulacje prawne dotyczące czynności operacyjno-rozpoznawczych; tryb przeprowadzenia dowodów z czynności operacyjno-rozpoznawczych w postępowaniu karnym; współczesne problemy prawne i organizacyjno-taktyczne związane z realizacją czynności operacyjno-rozpoznawczych.

Umiejętności (potrafi): zaprezentować podstawowe problemy organizacyjno-prawne w zakresie pracy operacyjno-rozpoznawczej; ocenić metody pracy operacyjno-rozpoznawczej pod kątem prawnym i organizacyjno-taktycznym; znaleźć rozwiązanie typowych sytuacji problemowych związanych z wykorzystaniem informacji operacyjnych w procesie dowodowym.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): wyrażenia swojej opinii na temat niedoskonałości obowiązującego prawa i praktyki jego stosowania; krytycznej oceny występujących w praktyce problemów związanych z realizacją pracy operacyjno-rozpoznawczej oraz wykorzystaniem uzyskanych informacji w procesie dowodowym; przestrzegania praw, wolności oraz chronionych przez prawo interesów jednostki oraz postępowania zgodnie z zasadami etyki zawodowej.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

36. Prawo karne wykonawcze

Cel kształcenia: Zdobycie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych w zakresie prawa karnego wykonawczego. W szczególności charakterystyki poszczególnych instytucji przewidzianych na gruncie Kodeksu karnego wykonawczego, kompetencji organów oraz z problematyką wykonywania poszczególnych kar i środków karnych przewidzianych w obowiązujących regulacjach z szeroko pojętego prawa karnego i prawa wykroczeń.

Treści merytoryczne: Pojęcie, cechy i funkcje prawa karnego wykonawczego, zasady prawa karnego wykonawczego; zakres obowiązywania ustawy; organy prawa karnego wykonawczego i ich najważniejsze funkcje; nadzór penitencjarny; postępowanie

wykonawcze; skazany jako podmiot postępowania wykonawczego; rodzaje, funkcje i zasady na których opiera się system dozoru elektronicznego, wykonanie kary grzywny, wykonanie kary ograniczenia wolności, wykonanie kary pozbawienia wolności (w tym rodzaje, typy zakładów karnych i systemy odbywania kary pozbawienia wolności, prawa i obowiązki osadzonych, działania resocjalizacyjne podejmowane w zakładach karnych), wykonania pozostałych środków penalnych w postępowaniu wykonawczym.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady i funkcje prawa karnego wykonawczego; kompetencje poszczególnych organów; zasady i przebieg postępowania wykonawczego; funkcjonowanie systemu dozoru elektronicznego; zasady wykonywania poszczególnych kar i środków penalnych.

Umiejętności (potrafi): interpretować przepisy prawa karnego wykonawczego pod kątem stosowania poszczególnych instytucji; wykorzystywać w tym celu posiadaną wiedzę; formułować i rozwiązywać złożone i nietypowe problemy przez właściwy dobór źródeł i informacji z nich pochodzących, dokonywanie oceny, krytycznej analizy i syntezy tych informacji.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): samodzielnego poszerzania zdobytej wiedzy, również w wymiarze interdyscyplinarnym; analizy przepisów prawa karnego wykonawczego; uznawania znaczenia wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych oraz zasięgania opinii ekspertów w przypadku trudności w samodzielnym rozwiązywaniu problemu; inicjowania działań na rzecz interesu publicznego.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

37. Seminarium i praca dyplomowa I

Cel kształcenia: Przygotowanie do samodzielnego wyszukiwania literatury związanej z określonym tematem, przygotowanie do samodzielnej pracy z tekstem oraz przygotowanie do redagowania własnego tekstu pracy dyplomowej.

Treści merytoryczne: Zagadnienia wprowadzające w metodykę pisania pracy dyplomowej. Określenie celu i zakresu pracy dyplomowej. Metody, techniki i narzędzia badawcze niezbędne do napisania pracy dyplomowej. Analiza problemów badawczych w oparciu o poznane definicje i twierdzenia. Przygotowanie i wykorzystanie różnych źródeł (również w językach obcych) w procesie pisania pracy dyplomowej i samokształcenia.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe zasady związane z ochroną własności intelektualnej i prawa autorskiego; uwarunkowania prawne działalności naukowej; podstawowe zasady pisania prac dyplomowych i metodyki.

Umiejętności (potrafi): napisać pracę dyplomową; korzystać ze źródeł naukowych; redagować tekst naukowy.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): doskonalenia swoich umiejętności poprzez pisanie tekstów naukowych zgodnie z posiadaną wiedzą.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

38. Prawo karne skarbowe

Cel kształcenia: Zapoznanie ze specyfiką prawa karnego skarbowego, przedstawienie większości instytucji i mechanizmów związanych ze stosowaniem tej gałęzi prawa oraz wskazanie różnic pomiędzy prawem karnym a karnym skarbowym. Wskazanie zasad stosowania prawa karnego skarbowego na przykładzie działalności pracowników Krajowej Administracji Skarbowej, Prokuratury oraz Sądów. Przedstawienie specyfiki prawa karnego skarbowego na tle prawa karnego powszechnego.

Treści merytoryczne: Pojęcie oraz funkcje prawa karnego skarbowego. Gałęzie prawa związane z prawem skarbowym. Analiza prawno-historyczna aktów prawa karnego skarbowego. Definicja i elementy czynu zabronionego. Omówienie podmiotu czynu

zabronionego. Omówienie przedmiotu czynu zabronionego. Omówienie strony podmiotowej czynu zabronionego; Omówienie strony przedmiotowej czynu zabronionego. Pojęcie kary. Teorie kary. Dyrektywy wyboru kary w k.k.s.. Rodzaje kar w k.k.s. Omówienie kary grzywny w k.k.s. Omówienie kary ograniczenia wolności w k.k.s. Omówienie kary pozbawienia wolności

w k.k.s. Omówienie roli oraz znaczenia środków karnych w k.k.s. Omówienie roli oraz znaczenia środków zabezpieczających w k.k.s. Omówienie instytucji zaniechania ukarania sprawy.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): instytucje prawa karnego skarbowego; przedmiot ochrony oraz formy popełnienia przestępstwa skarbowego lub wykroczenia skarbowego; różnice pomiędzy instytucjami występującymi w prawie karnym i karnym skarbowym; historię oraz rolę tej gałęzi prawa.

Umiejętności (potrafi): ustalać stan faktyczny i wyprowadzać wnioski na podstawie treści aktu prawnego; dokonywać wykładni kodeksowych i pozakodeksowych przepisów prawa karnego skarbowego i ich subsumcji; posługiwać się regułami logicznego rozumowania oraz interpretowania przepisów; odszukiwać i stosować odpowiednie przepisy postępowania w sprawach o wykroczenia skarbowe; samodzielnie zdobywać wiedzę i rozwijać umiejętności w zakresie prawa karnego skarbowego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): samodzielnego oceniania znaczenia źródeł informacji w zakresie prawa karnego skarbowego; dokonywania ich krytycznej oceny oraz zasięgnięcia opinii ekspertów; działania we współpracy z innymi osobami.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

39. Resocjalizacja

Cel kształcenia: Zapoznanie ze specyfiką funkcjonowania człowieka z przestrzeni penitencjarnej. Zdobycie podstawowej wiedzy dotyczącej resocjalizacji. Zaznajomienie z jej przedmiotem oraz podstawowymi pojęciami oraz koncepcjami, umożliwiającymi rozumienie zjawisk edukacyjnych zachodzących w różnych środowiskach społecznych.

Treści merytoryczne: Więziennictwo w Polsce i na świecie – rys historyczny. Systemy penitencjarne – przegląd. Typy i rodzaje zakładów karnych – istota i zasady funkcjonowania. Klasyfikacja skazanych i systemy odbywania kary pozbawienia wolności. Populacja skazanych i personel penitencjarny. Podstawy resocjalizacji, miejsce resocjalizacji w różnych naukach. Język resocjalizacji – podstawowe kategorie opisowe. Resocjalizacja w kontekście społecznym i kulturowym. Wybrane współczesne teorie resocjalizacji i ich praktyczne egzemplifikacje. Teorie i nurty z zakresu resocjalizacji.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe pojęcia z zakresu problematyki penitencjarnej i resocjalizacji oraz ich zakres; wybrane teorie dotyczące resocjalizacji.

Umiejętności (potrafi): analizować i projektować różnorodne strategie działań resocjalizacyjnych w jednostkach penitencjarnych; rozwiązywać problemy; prognozować ich przebieg i przewidywać skutki podejmowanych działań; posługiwać się właściwą terminologią i adekwatnie ją stosować; analizować wybrane teksty dotyczące problematyki resocjalizacji; wskazać kluczowe założenia, tezy i argumenty dotyczące resocjalizacji.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): nieustannego rozwoju zawodowego i osobistego; otwartości na nowe idee i zmianę ukształtowanych opinii wynikającą z nowej wiedzy i jej uzasadnienia; rozpoznawania, projektowania i wdrażania działań resocjalizacyjnych w przestrzeni penitencjarnej.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

40. Przestępczość białych kołnierzyków

Cel kształcenia: Przybliżenie problematyki związanej z etiologią, fenomenologią i profilaktyką wybranych kategorii przestępstw gospodarczych z podziałem na przestępstwa kodeksowe (kodeks karny) oraz pozakodeksowe (inne ustawy zawierające przepisy karne dotyczące przestępczości gospodarczej). Pogłębienie wiedzy z zakresu prawa karnego, w zakresie przepisów dotyczących przestępstw gospodarczych. Przedstawienie przestępczości białych kołnierzyków w ujęciu paradygmatu przedmiotowego i podmiotowego oraz z perspektywy innych teorii kryminologicznych. Zapoznanie z problematyką badań kompleksowych, wykraczających poza jedną gałąź prawa. Przybliżenie aktualnego stanu badań.

Treści merytoryczne: Przestępczość białych kołnierzyków – rys historyczny. Pojęcie, symptomy i cechy. Przyczyny, rozmiary i skutki. Przestępczość białych kołnierzyków w świetle teorii kryminologicznych. Prawnokarne aspekty przestępczości białych kołnierzyków. Wiktymologiczne aspekty przestępczości białych kołnierzyków. Statystyczny obraz przestępczości gospodarczej. Zorganizowane formy przestępczości ekonomicznej. Heterogeniczność a homogeniczność grupy sprawców. Częstotliwość i dynamika popełnianych przestępstw. Techniki neutralizacji. Pranie pieniędzy. Korupcja gospodarcza. Przestępczość giełdowa. Manipulacja na rynkach regulowanych i nierulowanych. Przystępne mechanizmy podatkowe. Przestępczość białych kołnierzyków a przestępczość przeciwko środowisku naturalnemu. Przestępczość białych kołnierzyków a poziom bezpieczeństwa państwa.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): rozwiązania prawne i instytucjonalne dotyczące przestępczości białych kołnierzyków; strukturę, rozmiar i dynamikę przestępczości gospodarczej; status człowieka jako sprawcy lub ofiary przestępstwa bez udziału przemocy; podstawowe pojęcia dotyczące przestępczości białych kołnierzyków w ujęciu prawnokarnym i kryminologicznym; zagadnienia związane z reakcją zinstytucjonalizowaną na przestępstwo gospodarcze; zagadnienia związane z taktycznymi i technicznymi sposobami wykrywania przestępstwa gospodarczego i jego sprawców.

Umiejętności (potrafi): właściwie dobierać informacje i ich źródła, dokonywać ich analizy, krytycznej oceny i syntezy; komunikować się z użyciem specjalistycznej terminologii prawnej i kryminologicznej w obrębie fenomenu przestępczości białych kołnierzyków; przedstawiać oraz oceniać różne opinie i stanowiska związane z instytucjonalnym aspektem zapobiegania

i zwalczania przestępczości białych kołnierzyków; samodzielnie uzupełniać nabytą wiedzę i umiejętności, a także rozwijać je interdyscyplinarnie.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): samodzielnego oceniania znaczenia źródeł informacji, dokonywania ich krytycznej oceny oraz zasięgania opinii ekspertów; aktywnego działania

w organach ścigania, instytucjach rządowych i samorządowych, organizacjach społecznych, prywatnym sektorze bezpieczeństwa.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

41. Seminarium i praca dyplomowa II

Cel kształcenia: Rozwijanie krytycznego podejścia do studiowanej literatury i poznanych teorii. Przygotowanie całości pracy magisterskiej do druku pod względem edytorskim i zgodnie

z zasadami prawa autorskiego i własności intelektualnej.

Treści merytoryczne: Kontrola postępów w pracy. Kompozycja pracy. Wymagania redakcyjne: styl i język pracy, formułowanie przypisów. Dyskusja nad zebrany materiałem. Przygotowanie całości pracy do druku.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady związane z ochroną własności intelektualnej i prawa autorskiego oraz prawnych aspektów działalności naukowej; reguły i metodykę pisania prac dyplomowych; terminologię oraz metodologię prowadzenia badań z zakresu kryminologii; zagadnienia z zakresu przetwarzania tekstów, korzystania z baz danych, pozyskiwania i przetwarzania informacji.

Umiejętności (potrafi): formułować i analizować problemy badawcze; dobierać metody, techniki i narzędzia ich rozwiązania; syntetyzować różne idee i punkty widzenia z wykorzystaniem zdobytej wiedzy; odnosić zdobytą wiedzę z zakresu dziedziny nauk społecznych do tworzenia projektów empirycznych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): uznawania znaczenia wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych; samodoształcania i samodoskonalenia.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

A. ZAJĘCIA FAKULTATYWNE I

42. Patologie w administracji

Cel kształcenia: Wprowadzenie w prawne, kryminologiczne i socjologiczne aspekty problematyki zjawisk patologicznych w administracji rządowej i samorządowej. Przedstawienie odpowiedzialności prawnej i dyscyplinarnej za zachowania bezprawne i patologiczne w administracji. Wskazanie przyczyn, obrazu zjawiska i możliwości przeciwdziałania. Omówienie poszczególnych kategorii patologii.

Treści merytoryczne: Istota, definicje i klasyfikacje patologii społecznych. Struktura administracji rządowej i samorządowej. Etiologia zachowań patologicznych w administracji. Formy objawowe patologii w administracji (korupcja, nadużycie uprawnień, niedopełnienie obowiązków, protekcja, lobbing, nepotyzm, klientelizm, faworytyzm, patologie w zamówieniach publicznych, patologie w służbie zdrowia, patologie w organach ścigania). Przeciwdziałanie patologiom w administracji. Organy i służby odpowiedzialne za zwalczanie patologii w administracji. Odpowiedzialność karna za przestępstwa urzędnicze. Odpowiedzialność dyscyplinarna za delikty urzędnicze. Etyka urzędnicza. Kulturowe uwarunkowania patologii w administracji.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): rozwiązania prawne i instytucjonalne dotyczące przeciwdziałania patologiom w administracji; strukturę, rozmiar i dynamikę patologii w administracji; podstawowe pojęcia i instytucje prawa administracyjnego; kryminologiczną ocenę zjawiska patologii w administracji; strategie przeciwdziałania patologiom w administracji; zinstytucjonalizowaną i niezinstytucjonalizowaną reakcję na zjawisko patologii w administracji; rodzaje stosunków społecznych i związane z tym zadania jednostki w różnych organach, służbach i instytucjach administracji; prawne, społeczne, ekonomiczne i polityczne uwarunkowania patologii występujących w administracji.

Umiejętności (potrafi): dokonać krytycznej analizy patologicznych zachowań w administracji; rozwiązywać problemy prawne i etyczne związane z funkcjonowaniem administracji; komunikować się z użyciem specjalistycznej terminologii kryminologicznej i prawniczej; dyskutować o rozwiązaniach prawnych i instytucjonalnych stosowanych w administracji; ocenić wpływ patologii na funkcjonowanie administracji, wskazać czynniki stymulujące zachowania patologiczne; zaprojektować strategię przeciwdziałania patologiom w administracji; uzupełniać i pogłębiać wiedzę z zakresu patologii w administracji.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): identyfikowania zachowań nieprawidłowych występujących w administracji, samodzielnej oceny problematyki patologii w administracji, aktywnego działania na rzecz przeciwdziałania patologiom w administracji; pełnienia roli społecznej etycznego pracownika organów, służb i instytucji administracji; przestrzegania przepisów prawa oraz zasad etyki zawodowej.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

43. Bezpieczne przestrzenie

Cel kształcenia: Zaprezentowanie czynników wpływających na bezpieczeństwo społeczności lokalnych, instrumentów zapewniania bezpieczeństwa członkom tych społeczności i systemu organów kompetentnych w tym zakresie.

Treści merytoryczne: Analiza problemów, ich rozwiązywanie oraz strategie zapewniania bezpieczeństwa społeczności lokalnych. Kompetencje i zakres działania władz lokalnych w zakresie bezpieczeństwa. Bezpieczeństwo i zapobieganie przestępczości w wymiarze lokalnym, krajowym i międzynarodowym. Specyfika prawna i uwarunkowania sytuacji kryzysowej i zarządzania kryzysowego. Zachowania antyspołeczne a poczucie bezpieczeństwa. Community Policing – kształtowanie działań profilaktycznych. Budowa przestrzeni antyprzestępczej. Rozwijanie kontroli społecznej. Naturalna obserwacja, wyodrębnienie terenu, kontrola dostępu, zarządzanie przestrzenią.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): realne i potencjalne zagrożenia bezpieczeństwa wewnętrznego w ujęciu krajowym, regionalnym i lokalnym; problematykę dotyczącą ochrony własności, osób, mienia, obiektów i obszarów; problemy bezpieczeństwa społeczności lokalnej i kształtowania bezpiecznych przestrzeni.

Umiejętności (potrafi): analizować zjawiska i zagrożenia bezpieczeństwa w skali globalnej, państwowej, regionalnej i lokalnej; w warunkach szkoleniowych kierować małym zespołem ludzkim w sytuacjach zagrożeń życia ludzkiego i mienia.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): identyfikowania się ze społecznością lokalną i poczuwa się do odpowiedzialności za jej bezpieczeństwo; podejmowania wyzwań zawodowych; realizacji indywidualnych i zespołowych działań w dziedzinie bezpieczeństwa wewnętrznego, ponoszenia odpowiedzialności przed współpracownikami i innymi członkami społeczeństwa.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

B. ZAJĘCIA FAKULTATYWNE II

44. Foresight technologiczny

Cel kształcenia: Zapoznanie z problematyką prognozowania zjawisk technologicznych, gospodarczych i społecznych oraz poszukiwania związków z rozwojem nowych form przestępczości w najbliższych latach/dekadach, uwzględniających między innymi zagrożenia o charakterze cyberprzestępczym.

Treści merytoryczne: Omówienie podstawowych pojęć z zakresu foresightu oraz foresightu technologicznego. Dyskusja dotycząca początków oraz wdrożeń z zakresu prac badawczych dotyczących prognozowania zjawisk technologicznych, gospodarczych i społecznych. Charakterystyka najważniejszych kategorii zagrożeń związanych z wykorzystaniem nowoczesnych technologii: Deep fake (możliwość tworzenia nieprawdziwych treści „wypowiadanych” przez daną osobę z wykorzystaniem zaawansowanych algorytmów), wykorzystanie sztucznej inteligencji przez cyberprzestępców, ingerencja w wybory oraz manipulacja wyborcza z wykorzystaniem mediów społecznościowych, doskonalenie metod hakerskich pozwalających omijać zabezpieczenia teleinformatyczne. Podczas zajęć zostaną wykorzystane dane z najnowszych raportów stworzonych przez analityków z World Economic Forum, Gartner, McKinsey & Company, KPMG, uwzględniających prognozy postępu technologicznego w okresie najbliższych kilkunastu lat. Uczestnicy zajęć powinni posiadać bardzo aktualną i ważną wiedzę potrzebną w pełnym wyzwaniu technologicznych środowisku zawodowym, rozumiejąc przy tym problematykę nowoczesnej przestępczości.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): metody, techniki i narzędzia badań społecznych; charakter nauk społecznych i ich powiązanie z innymi naukami; relacje zachodzące pomiędzy kryminologią a innymi naukami penalnymi oraz naukami pokrewnymi, w szczególności socjologią, psychologią, pedagogiką, historią, ekonomią, biologią i psychiatrią; rodzaje stosunków społecznych i związane z tym zadania w różnych instytucjach i strukturach społecznych; społeczne, biologiczne i psychologiczne uwarunkowania i skutki zachowań człowieka.

Umiejętności (potrafi): właściwie dobierać informacje i ich źródła, dokonywać ich analizy, krytycznej oceny i syntezy; nazywać i rozwiązywać skomplikowane i nietypowe problemy związane z procesami prawnymi, społecznymi, politycznymi i ekonomicznymi; precyzyjnie dobierać oraz stosować właściwe metody i narzędzia do rozwiązywania skomplikowanych i nietypowych problemów, w tym zaawansowane techniki informacyjne i komunikacyjne; współdziałać z innymi osobami w ramach prac zespołowych (także o charakterze interdyscyplinarnym); planować i organizować pracę indywidualną oraz w ramach udziału w zespole (także o charakterze interdyscyplinarnym); samodzielnie uzupełniać nabytą wiedzę i umiejętności, a także rozwijać je interdyscyplinarnie.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): samodzielnego oceniania znaczenia źródeł informacji; dokonywania ich krytycznej oceny oraz zasięgania opinii ekspertów; działania na rzecz interesu publicznego poprzez opracowywanie i udział w programach w zakresie zapobiegania przestępczości i patologii społecznych; myślenia i działania w sposób przedsiębiorczy; aktywnego działania (analiza, ocena, rozstrzygnięcie) w instytucjach wymiaru sprawiedliwości, organach ścigania, instytucjach rządowych i samorządowych, organizacjach społecznych, prywatnym sektorze bezpieczeństwa; ciągłego samorozwoju poprzez kontynuację nauki;

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

45. Prawo policyjne

Cel kształcenia: Przybliżenie regulacji zawartych w ustawach policyjnych. Ma to na celu wskazanie uprawnień i obowiązków organów policji, a także wskazanie możliwości ścigania sprawców w zakresie współpracy policyjnej.

Treści merytoryczne: Omówienie genezy i historii rozwoju służb policyjnych. Aktualne rozumienie prawa policyjnego oraz towarzyszące mu pojęcia. Akty prawne regulujące funkcjonowanie policji. Zagadnienia związane z organizacją, funkcjonowaniem, a także celami i zakresem zadań policji. Stosunek służbowy policjanta: etyka, uprawnienia, obowiązki, odpowiedzialność, zdobywanie kwalifikacji i ścieżka awansu. Omówienie współpracy policyjnej na szczeblu regionalnym, krajowym i międzynarodowym. Zasady sporządzania statystyk policyjnych i ocena stopnia zagrożenia przestępczością kryminalną.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe przepisy dotyczące funkcjonowania policji, stosunku służbowego policjanta i współpracy policyjnej; zasady funkcjonowania, a także sposób organizacji policji; rolę policji w ochronie bezpieczeństwa i porządku publicznego.

Umiejętności (potrafi): prawidłowo interpretować przepisy dotyczące funkcjonowania policji; właściwie posługiwać się podstawową terminologią związaną z administracją publiczną; analizować przebieg konkretnych procesów związanych z pracami policji, rozumiejąc jej rolę w organizacji państwa i współczesnego społeczeństwa.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): oceny zasadności stanowionych regulacji prawnych w policji; dyskusji na temat interpretacji przepisów regulujących funkcjonowanie policji.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

C. ZAJĘCIA FAKULTATYWNE III

46. Zabójcy wielokrotni

Cel kształcenia: Poznanie pojęcia i typologii zabójcy wielokrotnego z perspektywy prawnokarnej (w tym w ujęciu prawnoporównawczym), kryminologicznej, wiktymologicznej, psychologicznej, psychiatrycznej i biomedycznej. Poznanie metod zapobiegania i zwalczania zjawiska.

Treści merytoryczne: Pojęcie zabójcy wielokrotnego, zabójcy seryjnego, zabójcy masowego, zabójstwa rozproszonego, zabójcy zawodowego, zabójcy na zlecenie, zabójcy rządowego. Zabójca wielokrotny rys historyczny. Zabójca wielokrotny zagadnienia prawne. Modele motywacyjne sprawców. Zabójca zorganizowany i niezorganizowany. Instrumentalna agresja, ekspresyjna przemoc. Kryminologia kulturowa. Efekt kopiowania zachowań. Charakterystyka ofiar zabójców wielokrotnych. Psychopatologia zabójcy wielokrotnego. Zabójcy wielokrotni w praktyce funkcjonowania organów ścigania w ujęciu porównawczym. Profilowanie kryminalne, profilowanie geograficzne oraz analiza kryminalna jako narzędzie zapobiegania i zwalczania zjawiska. Typowaniu sprawców i identyfikacji ofiar. Kobieta sprawcą i ofiarą zabójstwa popełnianego w serii. Overkill.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): rozwiązania prawne i instytucjonalne dotyczące fenomenu zabójców wielokrotnych; strukturę, rozmiar i dynamikę przestępczości seryjnej; status człowieka jako sprawcy lub ofiary przestępstwa zabójstwa; podstawowe pojęcia dotyczące fenomenu zabójców wielokrotnych w ujęciu prawnokarnym i kryminologicznym; zagadnienia związane z reakcją zinstytucjonalizowaną na przestępstwo zabójstwa; zagadnienia związane z taktycznymi i technicznymi sposobami wykrywania przestępstwa zabójstwa i jego sprawców.

Umiejętności (potrafi): właściwie dobierać informacje i ich źródła, dokonywać ich analizy, krytycznej oceny i syntezy; komunikować się z użyciem specjalistycznej terminologii prawnej i kryminologicznej w obrębie fenomenu zabójców wielokrotnych; przedstawiać oraz oceniać różne opinie i stanowiska związane z instytucjonalnym aspektem zapobiegania i zwalczania przestępstwa zabójstwa; samodzielnie uzupełniać nabytą wiedzę i umiejętności, a także rozwijać je interdyscyplinarnie.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): samodzielnego oceniania znaczenia źródeł informacji, dokonywania ich krytycznej oceny oraz zasięgania opinii ekspertów; aktywnego działania

w organach ścigania, instytucjach rządowych i samorządowych, organizacjach społecznych, prywatnym sektorze bezpieczeństwa.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

47. Ochrona informacji niejawnych

Cel kształcenia: Zapoznanie z podstawowymi pojęciami i instytucjami z zakresu ochrony informacji niejawnych.

Treści merytoryczne: Zakres przedmiotowy i podmiotowy ustawy o ochronie informacji niejawnych, zasady udostępniania i ochrony informacji niejawnych, klasyfikowanie informacji niejawnych, nadawanie, znoszenie lub zmiana klauzuli tajności, zadania Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Służby Kontrwywiadu Wojskowego w zakresie nadzoru funkcjonowania i kontroli systemu ochrony informacji niejawnych, podmioty odpowiadające za ochronę informacji, zadania pełnomocnika ochrony, postępowanie w razie stwierdzenia naruszenia przepisów o ochronie informacji, szkolenie w zakresie ochrony informacji niejawnych, warunki dostępu do informacji niejawnych, wszczęcie, zakres podmiotowy i przeprowadzanie postępowań sprawdzających, poświadczenie i odmowa wydania poświadczenia bezpieczeństwa, postępowanie odwoławcze i skargowe oraz wznowienie postępowania w przedmiocie poświadczenia bezpieczeństwa, organizacja pracy kancelarii tajnej, stosowanie środków bezpieczeństwa fizycznego oraz strefy ochronne.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): istotę instytucji prawnych z zakresu ochrony informacji niejawnych; zasady nadawania, znoszenia lub zmiany klauzuli tajności; zasady prowadzenia postępowań w przedmiocie wydawania poświadczeń bezpieczeństwa, przesłanki zwalniania osób obowiązanych do zachowania w tajemnicy informacji niejawnych w postępowaniu karnym; sposoby i zakres wykorzystywania w postępowaniu karnym materiałów opatrzonych klauzulą tajności.

Umiejętności (potrafi): rozwiązywać zagadnienia prawne związane z ochroną informacji niejawnych w obrocie prawnym; posługując się odpowiednimi normami prawnymi z zakresu ochrony informacji niejawnych; samodzielnie uzupełniać i doskonalić nabytą wiedzę i umiejętności we wskazanym zakresie.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): ciągłego pogłębiania wiedzy prawniczej oraz weryfikowania stanu swej wiedzy z zakresu ochrony informacji niejawnych.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

D. ZAJĘCIA FAKULTATYWNE IV

48. Przestępczość transgraniczna

Cel kształcenia: Poznanie problematyki przestępczości transgranicznej w Polsce i na świecie. Analiza etiologii przestępczości transgranicznej w oparciu o teorie kryminologiczne. Omówienie skali, struktury i dynamiki zjawiska przestępczości transgranicznej. Zaprezentowanie form prawnokarnej i instytucjonalnej reakcji na przestępczość transgraniczną.

Treści merytoryczne: Wprowadzenie do problematyki przestępczości transgranicznej (istota, zakres pojęć, definicje). Pojęcie, geneza i ewolucja zjawiska nielegalnych rynków. Przestępczość transgraniczna a przestępczość graniczna. Przestępczość transgraniczna a przestępczość gospodarcza i przestępczość zorganizowana. Źródła prawa dotyczącego problematyki przestępczości transgranicznej. Międzynarodowe i unijne regulacje prawne w zakresie przeciwdziałania przestępczości transgranicznej. Polskie prawo karne a przestępczość transgraniczna. Regulacje karnoskarbowe i celne dotyczące przestępczości transgranicznej. Etiologia kryminalna przestępczości transgranicznej. Fenomenologia kryminalna przestępczości transgranicznej. Handel ludźmi jako przestępczość transgraniczna. Przemyt jako przestępczość transgraniczna. Nielegalna migracja jako przestępczość transgraniczna. Kryminologiczne aspekty przestępczości cudzoziemców w Polsce. Instytucjonalne i pozainstytucjonalne formy przeciwdziałania przestępczości transgranicznej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): rozwiązania prawne i instytucjonalne dotyczące przeciwdziałania przestępczości transgranicznej; strukturę, rozmiar i dynamikę w obszarze przestępczości transgranicznej, patologii społecznych z tym związanych oraz zachodzące pomiędzy nimi zależności; status człowieka jako sprawcy lub ofiary przestępstwa (pokrzywdzonego) przestępczością transgraniczną; podstawowe pojęcia i instytucje z zakresu przestępczości transgranicznej; wybrane postacie przestępczości transgranicznej w ujęciu kryminologicznym; metody, techniki i narzędzia badań dotyczące przestępczości transgranicznej; zagadnienia związane z reakcją zinstytucjonalizowaną bądź niezinstytucjonalizowaną na przestępczość transgraniczną; zagadnienia związane z taktycznymi i technicznymi sposobami wykrywania przestępstw transgranicznych i ich sprawców; prawne, społeczne, ekonomiczne i polityczne uwarunkowania przestępczości transgranicznej.

Umiejętności (potrafi): właściwie dobierać informacje z zakresu przestępczości transgranicznej i ich źródła, dokonywać ich analizy, krytycznej oceny i syntezy; nazywać i rozwiązywać problemy związane z przedmiotową problematyką; komunikować się z użyciem specjalistycznej terminologii w obrębie zagadnień związanych z przestępczością

transgraniczną i innymi naukami społecznymi; przedstawiać oraz oceniać różne opinie i stanowiska związane z instytucjonalnym aspektem stosowania prawa z zakresu przestępczości transgranicznej, a także dyskutować o nim; współdziałać z innymi osobami w ramach prac zespołowych; samodzielnie uzupełniać nabytą wiedzę i umiejętności, a także rozwijać je interdyscyplinarnie.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): samodzielnego oceniania znaczenia źródeł informacji o przestępczości transgranicznej, dokonywania ich krytycznej oceny oraz zasięgania opinii ekspertów; działania na rzecz interesu publicznego poprzez opracowywanie i udział w programach w zakresie zapobiegania przestępczości transgranicznej; wypełniania zobowiązań społecznych i współorganizowania działalności na rzecz środowiska społecznego w zakresie przeciwdziałania przestępczości transgranicznej, inicjowania działań na rzecz interesu publicznego; myślenia i działania w sposób przedsiębiorczy oraz jest przygotowany do aktywnego działania (analiza, ocena, rozstrzygnięcie) w instytucjach związanych z zapewnieniem bezpieczeństwa obrotu transgranicznego; przestrzegania zasad etyki zawodowej i wymagania tego od innych, a także dbania o dorobek i tradycje zawodu.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

49. Podkultura więzienna

Cel kształcenia: Zapoznanie z podstawową wiedzą dotyczącą więziennictwa i zjawiska podkultury więziennej oraz jej funkcjonowania. Nabycie umiejętności rozpoznawania symptomów uczestnictwa w podkulturze więziennej, jej języka i zasad.

Treści merytoryczne: Osoby pozbawione wolności – negatywne konsekwencje izolacji oraz możliwości ich przezwyciężenia. Wprowadzenie do problematyki podkultury więziennej (rodzaje i formy podkultury więziennej, skala zjawiska, mechanizmy działania). Uwarunkowania podkultury więziennej i jej symptomy oraz profilaktyka zjawiska. Przekonania społeczne na temat podkultury więziennej i ich znaczenie w przeciwdziałaniu podkultury więziennej. Sytuacja i więzienne funkcjonowanie osób biorących udział w podkulturze więziennej. Osadzony jako uczestnik i ofiara podkultury więziennej. Charakterystyka członków podkultury więziennej. Zadania Służby Więziennej wobec zjawiska podkultury więziennej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zagadnienie mechanizmów podkultury więziennej i zna uwarunkowania jej występowania; wpływ doświadczanej podkultury więziennej na funkcjonowanie jednostki; przekonania społeczne na temat podkultury więziennej i ich wpływ na jej występowanie oraz przeciwdziałanie zjawisku; zadania Służby Więziennej w systemie przeciwdziałania podkulturze więziennej.

Umiejętności (potrafi): w sposób krytyczny odnieść się do przekonań społecznych na temat zjawiska podkultury więziennej; rozpoznać symptomy podkultury więziennej; zaproponować formy przeciwdziałania zjawisku podkultury więziennej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): uznawania granic swych kompetencji zawodowych w kontakcie ze specjalistami innych dziedzin; nieustannego rozwoju zawodowego i osobistego, w tym aktualizacji wiedzy na temat podkultury więziennej i orientacji w zmianach występowania zjawiska podkultury więziennej.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

E. ZAJĘCIA FAKULTATYWNE V

50. Przestępczość żywnościowa

Cel kształcenia: Kryminologiczna i prawnokarna analiza zjawisk patologicznych i przestępczych wymierzonych w rynek żywnościowy. Przedstawienie etiologii (przyczyn), fenomenologii (przejawów) i profilaktyki (przeciwdziałania) przestępczości żywnościowej. Scharakteryzowanie zasad i instytucji prawa żywnościowego. Omówienie przepisów karnych

ustawy o bezpieczeństwie żywności i żywienia. Scharakteryzowanie instytucji i służb związanych z kontrolą rynku żywnościowego.

Treści merytoryczne: Pojęcie przestępstwa i patologii. Społeczne, ekonomiczne, kulturowe i polityczne uwarunkowania rynku żywnościowego. Skala, struktura i dynamika patologii na rynku żywnościowym. Fenomenologia przestępczości żywnościowej (przestępstwa w sektorze mleczarskim, przestępstwa w sektorze mięsnym, przestępstwa w sektorze alkoholowym, przestępstwa na rynku leków i suplementów diety, przemyt produktów żywnościowych). Źródła, definicja i zakres prawa żywnościowego. Podstawowe zasady i instytucje prawa żywnościowego. Przepisy karne w ustawie o bezpieczeństwie żywności i żywienia. Przestępstwa kodeksowe z zakresu prawa żywnościowego. Przestępstwa pozakodeksowe

z zakresu prawa żywnościowego. Wykroczenia kodeksowe z zakresu prawa żywnościowego. Wykroczenia pozakodeksowe z zakresu prawa żywnościowego. Przegląd wybranego orzecznictwa z zakresu prawa karnego żywnościowego. Struktura oraz kompetencje służb i inspekcji odpowiedzialnych za nadzór nad rynkiem żywnościowym. Patologie w organach, służbach i inspekcjach nadzorujących rynek żywnościowy. Podstawy unijnego prawa żywnościowego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): rozwiązania prawne i instytucjonalne dotyczące przestępczości żywnościowej; strukturę, rozmiar i dynamikę przestępczości i patologii występujących na rynku żywnościowym, profil sprawcy przestępstw żywnościowych; podstawowe pojęcia i instytucje prawa żywnościowego; kryminologiczny obraz przestępczości żywnościowej; metody przeciwdziałania przestępczości i patologii występujących na rynku żywnościowym; zagadnienia związane z reakcją zinstytucjonalizowaną i niezinstytucjonalizowaną na przestępczość żywnościową; prawne, społeczne, ekonomiczne, kulturowe i polityczne uwarunkowania przestępczości żywnościowej; elementarne pojęcia i zasady zakresu ochrony własności przemysłowej i prawa autorskiego na rynku żywnościowy.

Umiejętności (potrafi): dokonywać analizy i krytycznej oceny zjawiska przestępczości żywnościowej; rozwiązywać problemy związane z procesami prawnymi, społecznymi, politycznymi i ekonomicznymi kształtującymi przestępczość żywnościową; komunikować się z użyciem specjalistycznej terminologii z zakresu branży żywnościowej; przedstawiać i oceniać opinie związane z funkcjonowaniem rynku żywnościowego; samodzielnie uzupełniać nabytą wiedzę i umiejętności.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny informacji o rynku żywnościowym i związaną z nim przestępczością; działania na rzecz interesu publicznego poprzez opracowywanie i udział w programach w zakresie zapobiegania przestępczości i patologii na rynku żywnościowym; aktywnego działania w instytucjach sprawujących nadzór nad rynkiem żywnościowym; przestrzegania prawa i zasad etyki zawodowej.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

51. Ochrona danych osobowych w pracach organów ścigania

Cel kształcenia: Zapoznanie z przepisami w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez właściwe organy do celów zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania i ścigania czynów zabronionych i wykonywania kar, w sprawie swobodnego przepływu takich danych.

Treści merytoryczne: Przedstawienie rysu historycznego i założeń do wprowadzenia na szczeblu europejskim systemu ochrony danych osobowych. Wyjaśnienie różnic pomiędzy aktami unijnymi: Rozporządzeniem (RODO), a Dyrektywą (DODO). Zapoznanie z zasadami i warunkami ochrony danych osobowych w związku z zapobieganiem i zwalczaniem przestępczości. Przedstawienie i analiza praw osób, których dane dotyczą. Sposób prowadzenia nadzoru nad ochroną danych osobowych przetwarzanych przez właściwe organy

w celach zwalczania i zapobiegania przestępczości. Zadania organu nadzorczego oraz formy i sposoby ich wykonania. Obowiązki administratora danych i podmiotu przetwarzającego oraz inspektora ochrony danych i tryb jego wyznaczenia. Sposoby zabezpieczania danych osobowych. Tryb współpracy z organami nadzorczymi w innych państwach Unii Europejskiej. Odpowiedzialność za naruszenie przepisów o ochronie danych osobowych w związku

z zapobieganiem i zwalczaniem przestępczości.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): wartość danych osobowych i potrzebę ich ochrony w związku z przetwarzaniem w celu zapobiegania i zwalczania przestępczości; przepisy regulujące sposób ochrony danych osobowych przetwarzanych w związku z zapobieganiem i zwalczaniem przestępczości.

Umiejętności (potrafi): prawidłowo interpretować przepisy dotyczące ochrony danych osobowych przetwarzanych w związku z zapobieganiem i zwalczaniem przestępczości; posługiwać się terminologią z zakresu ochrony danych osobowych; w oparciu o zdobytą wiedzę teoretyczną rozwiązywać nietypowe problemy; samodzielnie uzupełniać nabytą wiedzę

i umiejętności z zakresu ochrony danych osobowych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): uczestniczenia w dyskusji na temat aktualnego stanu normatywnego w zakresie ochrony danych osobowych przetwarzanych w związku z zapobieganiem i zwalczaniem przestępczości; pełnienia funkcji Inspektora Ochrony Danych w organach przetwarzających dane osobowe w związku z zapobieganiem i zwalczaniem przestępczości.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

F. ZAJĘCIA FAKULTATYWNE VI

52. Przestępczość przeciwko dziedzictwu kulturowemu

Cel kształcenia: Kryminologiczna analiza zjawisk patologicznych i przestępczych wymierzonych w dziedzictwo kulturowe. Scharakteryzowanie zasad i instytucji prawa ochrony dziedzictwa kulturowego w Polsce, Unii Europejskiej i na świecie. Przybliżenie rozwiązań ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami.

Treści merytoryczne: Siatka terminologiczna związana z ochroną dziedzictwa kulturowego. Przegląd zasobów dziedzictwa kulturalnego Polski. Geneza i ewolucja polskiego prawa ochrony dziedzictwa kultury. Ustawa o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami. Prawne formy ochrony dziedzictwa kulturowego. Konwencje międzynarodowe poświęcone ochronie dziedzictwa kulturowego (Paryż, Haga, Genewa, La Valletta). Kulturowe, społeczne, ekonomiczne i polityczne uwarunkowania przestępczości przeciwko dziedzictwu kulturowemu. Przestępstwa przeciwko dziedzictwu kulturowemu (kodeksowe i pozakodeksowe). Wykroczenia przeciwko dziedzictwu kulturowemu. Etiologia przestępczości przeciwko dziedzictwu kulturowemu. Fenomenologia przestępczości przeciwko dziedzictwu kulturowemu (kradzież, niszczenie, fałszerstwo, przemyt, grabież wojenna). Profilaktyka przestępczości przeciwko dziedzictwu kulturowemu. Krajowe i międzynarodowe organy, służby i instytucje odpowiedzialne za ochronę dziedzictwa kulturowego. Regionalne uwarunkowania przestępczości przeciwko dziedzictwu kulturowemu. Przestępczość przeciwko dziedzictwu przyrodniczemu.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): rozwiązania prawne i instytucjonalne dotyczące przestępczości przeciwko dziedzictwu kulturowemu; strukturę, rozmiar i dynamikę przestępczości przeciwko dziedzictwu kulturowemu; profil sprawcy i ofiary przestępstw przeciwko dziedzictwu kulturowemu; podstawowe pojęcia i instytucje prawa ochrony dziedzictwa kulturowego;

kryminologiczne aspekty przestępczości przeciwko dziedzictwu kulturowemu; strategię przeciwdziałania przestępczości przeciwko dziedzictwu kulturowemu; zinstytucjonalizowane i niezinstytucjonalizowane formy reakcji na przestępczość przeciwko dziedzictwu kulturowemu; prawne, społeczne, ekonomiczne, historyczne i polityczne uwarunkowania przestępczości przeciwko dziedzictwu kulturowemu.

Umiejętności (potrafi): dokonywać krytycznej analizy i oceny rozwiązań prawa ochrony dziedzictwa kulturowego; rozwiązywać praktyczne problemy związane ze stosowaniem prawa ochrony dziedzictwa kulturowego; komunikować się z użyciem specjalistycznej terminologii z obszaru prawa ochrony dziedzictwa kulturowego; brać udział w debacie na temat przestępczości przeciwko dziedzictwu kulturowemu; indywidualnie i zespołowo przygotować strategię przeciwdziałania przestępczości przeciwko dziedzictwu kulturowemu; samodzielnie pogłębiać i rozszerzać wiedzę o dziedzictwie kulturowym i jego zagrożeniach.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny regulacji prawa ochrony dziedzictwa kulturowego; samodzielnego poszukiwania źródeł informacji o dziedzictwie kulturowym i jego zagrożeniach; aktywnego działania na rzecz ochrony dziedzictwa kulturowego; inicjowania działań mających na celu ochronę lokalnego zasobu dziedzictwa kulturowego; przestrzegania zasad prawa ochrony dziedzictwa kulturowego oraz etyki zawodowej.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

53. Analiza informacji w służbach policyjnych i specjalnych

Cel kształcenia: Zapoznanie z podstawowymi zagadnieniami związanymi z analizą informacji stosowanymi w agendach formalnej kontroli społecznej w ramach zwalczania przestępczości i przeciwdziałaniem zagrożeniom bezpieczeństwa państwa.

Treści merytoryczne: Powstanie i rozwój społeczeństwa informacyjnego. Nowe strategie policyjne na przykładzie Intelligence-Led Policing. Historia wywiadu i analizy kryminalnej w policjach państw Unii Europejskiej. Europol jako centrum wywiadu kryminalnego. Pojęcie, funkcje, typologia analizy kryminalnej. Cykl analityczny. Metody analityczne. Ocena wiarygodności źródeł informacji. Problematyka analizy danych telekomunikacyjnych. Sylwetka analityka kryminalnego. Dowodowe aspekty analizy kryminalnej. Problematyka białego wywiadu. Zagadnienia analizy informacji w wywiadzie zagranicznym i kontrwywiadzie. Dezinformacja w XXI wieku jako wyzwanie dla służb policyjnych i specjalnych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): istotę analizy informacji i zasad jej wykonywania; potencjał technik analitycznych w czynnościach wykrywczych i postępowaniu karnym; strategię zwalczania przestępczości w oparciu o analizę informacji, prawidłowości funkcjonowania społeczeństwa informacyjnego.

Umiejętności (potrafi): stosować wybrane techniki analityczne; wykorzystać myślenie twórcze; aktywnie poszukiwać i prawidłowo ocenić znaczenie źródeł informacji w celu rozwiązywania konkretnych problemów; samodzielnie uzupełniać i doskonalić nabytą wiedzę oraz umiejętności w zakresie analizy informacji.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): weryfikowania stanu swej wiedzy z zakresu analizy informacji; samodzielnego oceniania znaczenia źródeł informacji, dokonywania ich krytycznej oceny oraz zasięgania opinii ekspertów.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

G. ZAJĘCIA FAKULTATYWNE VII

54. Digital Forensics

Cel kształcenia: Poznanie podstawowych zagadnień z zakresu kryminalistyki cyfrowej, możliwości wykorzystywania śladów cyfrowych w pracy wykrywczej i procesie dowodowym, zasad prawidłowej oceny dowodów cyfrowych w postępowaniu sądowym.

Treści merytoryczne: Pojęcie, istota i klasyfikacja śladów cyfrowych. Ślady cyfrowe a dowód cyfrowy. Metody zabezpieczania śladów (dowodów) cyfrowych. Ocena dowodów cyfrowych. Metadane: znaczenie dowodowe i wykrywcze. Problematyka alibi cyfrowego. Dowody cyfrowe w Sieci. Ślady cyfrowe w sieciach telefonii komórkowej. Perspektywy rozwoju kryminalistyki cyfrowej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe zagadnienia z dziedziny kryminalistyki cyfrowej; istotę śladów cyfrowych; podstawowe metody zabezpieczania i analizy śladów cyfrowych.

Umiejętności (potrafi): dokonać prawidłowej oceny typowych śladów cyfrowych; wskazać kierunki rozwoju kryminalistyki cyfrowej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): stałego aktualizowania i poszerzania nabytej wiedzy; przestrzegania zasad etyki zawodowej.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

55. Criminology and Criminal Justice

Cel kształcenia: Zapoznanie z podstawowymi pojęciami, koncepcjami i teoriami występującymi w kryminologii oraz ich powiązanie z wymiarem sprawiedliwości karnej.

Treści merytoryczne: Defining crime: a comparative overview. Who is the offender? (the main theories in crime studies). Critical criminology: the basic issues. Durkheim and his concepts on crime. Organised and international crime (developments in transnational crime). The current trends in criminal policy and crime prevention. Comparing crime policies: different approaches to crime control. Processing the case: adversarial and inquisitorial criminal justice process. The philosophy of punishment. International cooperation in combating crime. EU trends in crime policy.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe pojęcia, koncepcje i teorie, które występują w kryminologii i wymiarze sprawiedliwości karnej.

Umiejętności (potrafi): zrozumieć znaczenie kryminologii dla nauk penalnych i perspektywy jej rozwoju; samodzielnie uzupełniać i doskonalić nabytą wiedzę oraz umiejętności w zakresie kryminologii i wymiaru sprawiedliwości karnej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): weryfikowania stanu swojej wiedzy z zakresu kryminologii i wymiaru sprawiedliwości karnej; inspirowania i organizowania procesu uczenia się innych osób.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

H. ZAJĘCIA FAKULTATYWNE VIII

56. Przestępczość seksualna

Cel kształcenia: Przybliżenie problematyki przestępczości seksualnej w Polsce. Scharakteryzowanie etiologii przestępczości seksualnej świetle teorii kryminologicznych. Przedstawienie skali, struktury i dynamiki przestępczości seksualnej. Zaprezentowanie możliwości przeciwdziałania przestępczości seksualnej. Omówienie zasad odpowiedzialności prawnokarnej za przestępstwa seksualne. Zaprezentowanie kulturowych uwarunkowań przestępczości seksualnej na świecie.

Treści merytoryczne: Wprowadzenie do problematyki przestępczości seksualnej (zakres pojęć, definicje). Obyczajowość i prawo w zakresie przestępczości seksualnej – ewolucja poglądów. Klasyfikacje zaburzeń seksualnych. Międzynarodowe i unijne regulacje prawne w zakresie przeciwdziałania przestępczości seksualnej. Polskie prawo karne a przestępczość seksualna. Wybrane typy przestępstw seksualnych (m.in. wykorzystanie seksualne dzieci,

kazirodztwo, zgwałcenie, molestowanie seksualne, zabójstwa na tle seksualnym, pornografia, handel ludźmi). Współczesne formy przestępczości seksualnej związane z wykorzystaniem nowoczesnych technologii. Etiologia kryminalna przestępczości seksualnej. Fenomenologia kryminalna przestępczości seksualnej – formy objawowe. Skala, struktura i dynamika przestępczości seksualnej. Polityka kryminalna wobec przestępczości seksualnej. Instytucjonalne i pozainstytucjonalne formy przeciwdziałania przestępczości seksualnej. Osobowość sprawców przestępstw seksualnych – nieletni i dorośli. Wiktymologiczne aspekty przestępstw seksualnych (zespół stresu pourazowego, osobowość wielokrotna, syndrom sztokholmski). Pomoc prawna, psychologiczna i leczenie rodzin ofiar przestępstw seksualnych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): rozwiązania prawne i instytucjonalne dotyczące przestępczości seksualnej; strukturę, rozmiar i dynamikę przestępstw seksualnych, patologii społecznych z tym związanych oraz zachodzące pomiędzy nimi zależności; status człowieka jako sprawcy lub ofiary przestępstwa (pokrzywdzonego) przestępczością seksualną; podstawowe pojęcia i instytucje z zakresu przestępczości seksualnej; wybrane postaci przestępczości seksualnej w ujęciu kryminologicznym; metody, techniki i narzędzia badań dotyczące przestępczości seksualnej; metody przeciwdziałania przestępczości seksualnej; zagadnienia związane z reakcją zinstytucjonalizowaną bądź niezinstytucjonalizowaną na przestępczość seksualną; zagadnienia związane z taktycznymi i technicznymi sposobami wykrywania przestępstw seksualnych oraz ich sprawców; prawne, społeczne, ekonomiczne i polityczne uwarunkowania przestępczości seksualnej; społeczne, biologiczne i psychologiczne uwarunkowania i skutki zachowań człowieka przeciwko wolności seksualnej.

Umiejętności (potrafi): właściwie dobierać informacje z zakresu przestępczości seksualnej i ich źródła; dokonywać analizy, krytycznej oceny i syntezy informacji o przestępczości seksualnej; nazywać i rozwiązywać problemy związane przestępczością seksualną; komunikować się z użyciem specjalistycznej terminologii w obrębie zagadnień związanych przestępczością seksualną i innymi naukami społecznymi; przedstawiać oraz oceniać różne opinie i stanowiska związane z instytucjonalnym aspektem stosowania prawa ochrony wolności seksualnej, a także dyskutować o nim; współdziałać z innymi osobami w ramach prac zespołowych; samodzielnie uzupełniać nabytą wiedzę i umiejętności, a także rozwijać je interdyscyplinarnie.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): samodzielnego oceniania znaczenia źródeł informacji o przestępczości seksualnej; dokonywania ich krytycznej oceny oraz zasięgania opinii ekspertów; działania na rzecz interesu publicznego poprzez opracowywanie i udział w programach w zakresie zapobiegania przestępczości seksualnej; wypełniania zobowiązań społecznych i współorganizowania działalności na rzecz środowiska społecznego w zakresie ochrony wolności seksualnej, inicjowania działań na rzecz interesu publicznego; myślenia i działania w sposób przedsiębiorczy oraz jest przygotowany do aktywnego działania (analiza, ocena, rozstrzygnięcie) w instytucjach związanych z zapewnieniem ochrony wolności seksualnej; przestrzegania zasad etyki zawodowej i wymagania tego od innych, a także dbania o dorobek i tradycje zawodu.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

57. Przestępczość terrorystyczna i ekstremistyczna

Cel kształcenia: Przybliżenie problematyki przestępczości terrorystycznej i ekstremistycznej Scharakteryzowanie etiologii przestępczości terrorystycznej i ekstremistycznej w świetle teorii kryminologicznych. Przedstawienie skali, struktury i dynamiki przestępczości terrorystycznej i ekstremistycznej. Zaprezentowanie możliwości przeciwdziałania

terrorystycznej

i ekstremistycznej. Omówienie zasad odpowiedzialności prawnokarnej za przestępstwa terrorystyczne i ekstremistyczne. Ocena rozwiązań przyjętych w ustawodawstwie krajowym i międzynarodowym. Poznanie zasad organizacji i funkcjonowania systemu przeciwdziałania terroryzmowi i ekstremizmowi w skali krajowej i globalnej. Ukazanie sytuacji międzynarodowej w kontekście zagrożeń terrorystycznych i ekstremistycznych. Poznanie współczesnych ruchów terrorystycznych i ekstremistycznych.

Treści merytoryczne: Wprowadzenie do problematyki przestępczości terrorystycznej i ekstremistycznej (zakres pojęć, definicje). Przegląd i typologia międzynarodowych grup terrorystycznych i ekstremistycznych. Struktura organizacyjna i taktyka grup terrorystycznych. Etiologia zachowań terrorystycznych i ekstremistycznych. Charakterystyka modus operandi terrorystów i ekstremistów w oparciu o wybrane przykłady historyczne i współczesne. Nowoczesne technologie a przestępczość terrorystyczna i ekstremistyczna.

Terroryzm

i ekstremizm w prawie międzynarodowym. Terroryzm i ekstremizm w wybranych ustawodawstwach zagranicznych. Terroryzm i ekstremizm w polskim prawie karnym. Wybrane typy przestępstw o charakterze terrorystycznym i ekstremistycznym – przegląd orzecznictwa. Rozwiązania prawne i instytucjonalne służące walce z terroryzmem i ekstremizmem w ujęciu globalnym. Rozwiązania prawne i instytucjonalne służące walce z terroryzmem i ekstremizmem w Polsce. Medialny obraz przestępstw terrorystycznych i ekstremistycznych. Zjawisko przestępstw z nienawiści. Prognoza zagrożeń terroryzmem i ekstremizmem w Polsce i na świecie.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): rozwiązania prawne i instytucjonalne dotyczące identyfikacji i przeciwdziałania zagrożeniom terrorystycznym i ekstremistycznym w skali globalnej, regionalnej i lokalnej; zjawisko terroryzmu w świecie współczesnym i jego uwarunkowaniach społecznych, ekonomicznych i psychologicznych; strukturę, rozmiar i dynamikę przestępczości o charakterze terrorystycznym oraz ekstremistycznym oraz patologii społecznych z tym związanych, a także zachodzące pomiędzy nimi zależności; podstawowe pojęcia i instytucje wchodzące w skład systemu przeciwdziałania terroryzmowi oraz ruchom ekstremistycznym; wybrane postacie przestępczości terrorystycznej i ekstremistycznej w ujęciu kryminologicznym; metody, techniki i narzędzia badań nad problematyką przestępczości terrorystycznej i ekstremistycznej; zagadnienia związane z reakcją zinstytucjonalizowaną

i niezinstytucjonalizowaną na przestępczość terrorystyczną i ekstremistyczną; zagadnienia związane z taktycznymi i technicznymi sposobami wykrywania przestępstw terrorystycznych i ekstremistycznych i ich sprawców; prawne, społeczne, ekonomiczne i polityczne uwarunkowania przestępczości terrorystycznej i ekstremistycznej.

Umiejętności (potrafi): właściwie dobierać informacje o przestępczości terrorystycznej i ekstremistycznej oraz ich źródła, dokonywać ich analizy, krytycznej oceny i syntezy; identyfikować, nazywać i rozwiązywać problemy związane z występowaniem zagrożeń terrorystycznych i ekstremistycznych; samodzielnie interpretować przypadki terroryzmu i ekstremizmu oraz określić skale zagrożeń, które niosą ze sobą; analizować zjawiska zachodzące w sferze stosunków międzynarodowych, a zwłaszcza procesów ekonomicznych i politycznych, które rodzą terroryzm i ekstremizm; precyzyjnie dobierać oraz stosować właściwe metody i narzędzia do rozwiązywania skomplikowanych i nietypowych problemów, w tym zaawansowane techniki informacyjne i komunikacyjne służące przeciwdziałaniu przestępczości terrorystycznej i ekstremistycznej; komunikować się z użyciem specjalistycznej terminologii w obrębie zagadnień związanych z przestępczością terrorystyczną

i ekstremistyczną; przedstawiać oraz oceniać różne opinie i stanowiska związane z instytucjonalnym aspektem stosowania prawa w obszarze przestępczości terrorystycznej i ekstremistycznej, a także dyskutować o nim; współdziałać z innymi osobami w ramach prac zespołowych; samodzielnie uzupełniać nabytą wiedzę i umiejętności, a także rozwijać je interdyscyplinarnie.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): samodzielnego oceniania znaczenia źródeł informacji o przestępczości terrorystycznej i ekstremistycznej, dokonywania ich krytycznej oceny oraz zasięgania opinii ekspertów; działania na rzecz interesu publicznego poprzez opracowywanie i udział w programach w zakresie zapobiegania przestępczości terrorystycznej i ekstremistycznej; wypełniania zobowiązań społecznych i współorganizowania działalności na rzecz środowiska społecznego w zakresie przeciwdziałania przestępczości terrorystycznej i ekstremistycznej; inicjowania działań na rzecz interesu publicznego; aktywnego działania (analiza, ocena, rozstrzygnięcie) w instytucjach związanych z zapewnieniem bezpieczeństwa wewnętrznego w zakresie identyfikacji i przeciwdziałania przestępczości terrorystycznej i ekstremistycznej; przestrzegania zasad etyki zawodowej i wymagania tego od innych, a także dbania o dorobek i tradycje zawodu.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

I. ZAJĘCIA FAKULTATYWNE IX

58. Ekokryminologia

Cel kształcenia: Nabycie wiedzy w zakresie znaczenia ekokryminologii na tle zróżnicowanych obszarów zainteresowań naukowych; uzyskanie wiedzy i opanowanie umiejętności w zakresie identyfikacji czynników destrukcyjnych i zagrożeń dla środowiska naturalnego; opanowanie umiejętności charakterystyki przestępstw przeciwko środowisku naturalnemu oraz podstaw prawnej ochrony humanitarnej zwierząt w Polsce i na świecie; przedstawienie kryminologicznego obrazu przestępczości przeciwko dziedzictwu naturalnemu.

Treści merytoryczne: Wprowadzenie do ekokryminologii (zakres pojęć, definicje). Ekokryminologia na tle innych obszarów badań kryminologicznych. Zielona kryminologia – geneza kierunku, jego założenia oraz perspektywy rozwoju. Zielona kryminologia a ekokryminologia. Zielona wiktymologia. Międzynarodowe i wewnętrzne prawo ochrony środowiska naturalnego. Etiologia kryminalna przestępczości przeciwko środowisku naturalnemu. Fenomenologia kryminalna przestępczości przeciwko środowisku naturalnemu. Polityka kryminalna wobec przestępczości przeciwko środowisku naturalnemu. Instytucjonalne i pozainstytucjonalne formy przeciwdziałania przestępczości wymierzonej w środowisko naturalne. Ekokryminologia wobec przestępczości ekonomicznej. Przestępstwa przeciwko dziedzictwu przyrodniczemu. Podstawy prawne ochrony humanitarnej zwierząt w Polsce i na świecie. Inne czynniki destrukcyjne dla środowiska naturalnego (gatunki CITES, ocieplenie klimatu, zanieczyszczenia, branża turystyczna, branża spożywcza, sektor farmaceutyczny, rynki internetowe, działalność koncernów przemysłowych, konflikty zbrojne, deforestacja, odpady).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): rozwiązania prawne i instytucjonalne dotyczące ochrony środowiska naturalnego; strukturę, rozmiar i dynamikę przestępstw wymierzonych w środowisko naturalne, patologii społecznych z tym związanych oraz zachodzące pomiędzy nimi zależności; status człowieka jako sprawcy lub ofiary przestępstwa (pokrzywdzonego) przestępczością przeciwko środowisku naturalnemu; podstawowe pojęcia i instytucje z zakresu ekokryminologii; wybrane postacie przestępczości przeciwko środowisku naturalnemu

w ujęciu kryminologicznym; metody, techniki i narzędzia badań dotyczące przestępczości przeciwko środowisku naturalnemu; metody przeciwdziałania przestępczości przeciwko

środowisku naturalnemu; zagadnienia związane z reakcją zinstytucjonalizowaną bądź niezinstytucjonalizowaną na przestępczość przeciwko środowisku naturalnemu; zagadnienia związane z taktycznymi i technicznymi sposobami wykrywania przestępstw przeciwko środowisku naturalnemu ich sprawców; prawne, społeczne, ekonomiczne i polityczne uwarunkowania przestępczości przeciwko środowisku naturalnemu; społeczne, biologiczne i psychologiczne uwarunkowania i skutki zachowań człowieka wymierzone w środowisko naturalne.

Umiejętności (potrafi): właściwie dobierać informacje z zakresu ekokryminologii i ich źródła, dokonywać ich analizy, krytycznej oceny i syntezy; nazywać i rozwiązywać problemy związane z ochroną środowiska naturalnego; komunikować się z użyciem specjalistycznej terminologii w obrębie zagadnień związanych z ekokryminologią i innymi naukami społecznymi; przedstawiać oraz oceniać różne opinie i stanowiska związane z instytucjonalnym aspektem stosowania prawa z zakresu ochrony środowiska naturalnego, a także dyskutować o nim; współdziałać z innymi osobami w ramach prac zespołowych; samodzielnie uzupełniać nabytą wiedzę i umiejętności, a także rozwijać je interdyscyplinarnie.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): samodzielnego oceniania znaczenia źródeł informacji o przestępczości przeciwko środowisku naturalnemu, dokonywania ich krytycznej oceny oraz zasięgania opinii ekspertów; działania na rzecz interesu publicznego poprzez opracowywanie i udział w programach w zakresie zapobiegania przestępczości przeciwko środowisku naturalnemu; wypełniania zobowiązań społecznych i współorganizowania działalności na rzecz środowiska społecznego w zakresie ochrony środowiska, inicjowania działań na rzecz interesu publicznego; myślenia i działania w sposób przedsiębiorczy oraz jest przygotowany do aktywnego działania (analiza, ocena, rozstrzygnięcie) w instytucjach związanych z zapewnieniem ochrony środowiska naturalnego; przestrzegania zasad etyki zawodowej i wymagania tego od innych, a także dbania o dorobek i tradycje zawodu.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

59. Feminizacja przestępczości

Cel kształcenia: Wprowadzenie w istotę oraz prawne i socjologiczne rozumienie fenomenu feminizacji przestępczości, poszczególnych jej form, etiologii zjawiska oraz powiązanych z nią form patologii społecznej, a przede wszystkim jej profilaktyki i zwalczania. Przedstawienie feminizacji przestępczości jako konsekwencji zaburzeń rozwoju społeczno-ekonomicznego, narastania dysproporcji społecznych, jak i uwarunkowań kulturowych.

Treści merytoryczne: Rys historyczny feminizacji przestępczości. Pojęcie feminizacji przestępczości. Etiologia feminizacji przestępczości. Wybrane teorie z zakresu feminizacji przestępczości. Fenomenologia feminizacji przestępczości. Skutki feminizacji przestępczości.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): etiologię, fenomenologię i profilaktykę zjawiska feminizacji przestępczości; podstawowe teorie z zakresu feminizacji przestępczości.

Umiejętności (potrafi): samodzielnie uzupełniać i doskonalić nabytą wiedzę oraz umiejętności w zakresie feminizacji przestępczości; określić przyczyny, przejawy i możliwości przeciwdziałania przestępczości kobiet.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): samodzielnego oceniania znaczenia źródeł informacji i dokonywania ich krytycznej oceny oraz zasięgania opinii ekspertów; działania we współpracy z innymi osobami.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

J. ZAJĘCIA FAKULTATYWNE X

60. Fałszerstwa dokumentów

Cel kształcenia: Poznanie podstawowych zagadnień z zakresu fałszerstw dokumentów.

Treści merytoryczne: Pojęcie i rodzaje dokumentów. Metody fałszerstw dokumentów. Rodzaje zabezpieczeń dokumentów publicznych oraz sposoby ich weryfikacji. Wykorzystanie urządzenia TOPSCAN. Metody podrabiania podpisów. Cechy pisma ręcznego. Zasady pobierania materiału porównawczego. Ekspertyza pismoznawcza.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): rodzaje dokumentów i ich zabezpieczenia; cechy pisma ręcznego; metody podrabiania podpisów; zasady pobierania materiału porównawczego do ekspertyzy pismoznawczej.

Umiejętności (potrafi): dokonać weryfikacji zabezpieczeń dokumentów metodą organoleptyczną i narzędziową; rozpoznać cechy podrobionych podpisów.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): samodzielnego oceniania znaczenia źródeł informacji, dokonywania ich krytycznej oceny oraz zasięgania opinii ekspertów; aktywnego działania (analiza, ocena, rozstrzygnięcie) w instytucjach wymiaru sprawiedliwości, organach ścigania, instytucjach rządowych i samorządowych, organizacjach społecznych, prywatnym sektorze bezpieczeństwa; przestrzegania zasad etyki zawodowej i wymagania tego od innych, a także dbania o dorobek i tradycje zawodu.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

61. Podstawy resocjalizacji nieletnich sprawców przestępstw

Cel kształcenia: Zapoznanie z podstawowymi obszarami zastosowania psychologii w obszarach oddziaływań resocjalizacyjnych i wychowawczych wobec nieletnich sprawców przestępstw.

Treści merytoryczne: Wprowadzenie do psychologii w ujęciu resocjalizacyjnym i kryminologicznym w odniesieniu do nieletnich sprawców przestępstw. Zapoznanie z zagadnieniami dotyczącymi etiologii przestępczości, niedostosowania społecznego oraz diagnozy i prognozy resocjalizacyjnej. Zapoznanie ze specyfiką funkcjonowania różnych instytucji pomocowych, wychowawczych i resocjalizacyjnych dla dzieci i młodzieży zagrożonych niedostosowaniem społecznym oraz niedostosowanych społecznie. W trakcie zajęć omawiane będą następujące zagadnienia: Psychologia resocjalizacyjna – wprowadzenie pojęć, nauki pokrewne. Etiologia zachowań przestępczych – czynniki kryminogenne, uwarunkowania psychologiczne, biologiczne, środowiskowe. Patologie społeczne o charakterze kryminogennym – uwarunkowania psychospołeczne w procesie niedostosowania społecznego dzieci i młodzieży. Proces socjalizacji, zagrożenie niedostosowaniem

i niedostosowanie społeczne – podejście psychologiczne, kryminologiczne, pedagogiczne, socjologiczne, biologiczne. Przestępczość nieletnich - zdefiniowanie pojęć, zapoznanie z Ustawą o postępowaniu w sprawach nieletnich oraz innymi przepisami prawa mającymi zastosowanie w sprawach dotyczących nieletnich sprawców przestępstw. Rola i zakres diagnozy psychologicznej w postępowaniu sądowym w sprawach nieletnich. Placówki wsparcia dziennego i ich rola w profilaktyce zachowań przestępczych wśród dzieci i młodzieży zagrożonych niedostosowaniem społecznym. Środki wychowawcze i poprawcze - charakterystyka środków podejmowanych wobec młodzieży zagrożonej niedostosowaniem i niedostosowanej społecznie. Placówki opiekuńcze, wychowawcze i resocjalizacyjne dla dzieci i młodzieży – zasady organizacji i działania. Rola i zakres oddziaływań psychologicznych w procesie wychowawczym i resocjalizacyjnym. Probacja i środki probacyjne, System Dozoru Elektronicznego – w kontekście społecznym i psychologicznym. Kurator sądowy i asystent rodziny – rola i zadania, oddziaływania w zakresie współpracy z podopiecznymi i instytucjami. Diagnoza psychologiczna w resocjalizacji – proces diagnostyczny, zakres i sposób sporządzania diagnozy w różnych placówkach opiekuńczych, wychowawczych i resocjalizacyjnych. Diagnoza a prognoza kryminologiczna. Podkultura

przestępcza i więzienna oraz jej związek z demoralizacją nieletnich i młodocianych sprawców przestępstw. Programy psychoedukacyjne i terapeutyczne w placówkach opiekuńczych, wychowawczych, poprawczych i resocjalizacyjnych – oddziaływania redukujące deficyty wychowawcze i oddziaływania psychokorekcyjne, metody twórczej resocjalizacji. Efektywność oddziaływań psychokorekcyjnych w placówkach resocjalizacyjnych – uwarunkowania psychologiczne. Psychologiczne aspekty readaptacji społecznej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zastosowania psychologii w obszarach oddziaływań resocjalizacyjnych i wychowawczych wobec nieletnich sprawców przestępstw; specyfikę funkcjonowania różnych rodzajów instytucji opiekuńczo-wychowawczych i resocjalizacyjnych dla młodzieży zagrożonej niedostosowaniem i niedostosowanej społecznie.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się terminologią z zakresu resocjalizacji; prowadzić oddziaływania psychologiczne w procesie resocjalizacji nieletnich sprawców przestępstw.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): sprawnego poruszania się w zagadnieniach dotyczących etiologii przestępczości nieletnich, zagrożenia niedostosowaniem i niedostosowania społecznego oraz diagnozy i prognozy resocjalizacyjnej.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

K. ZAJĘCIA FAKULTATYWNE XI

62. Profilowanie kryminalne

Cel kształcenia: Zapoznanie z fundamentalnymi pojęciami profilowania kryminalnego takimi jak: profil zabójcy, profilowanie behawioralne, modus operandi, analiza wiktymologiczna, profilowanie geograficzne.

Treści merytoryczne: Pojęcie i definicja profilowania, historia profilowania, rola FBI i pierwsze profile, analiza behawioralna, modele profilowania, cele i przydatność profilowania, analiza profilu nieznanego sprawcy zabójstwa, budowanie profilu.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): wybrane fakty, obiekty i zjawiska oraz dotyczące ich metody i teorie wyjaśniające złożone zależności między nimi, stanowiące podstawową wiedzę ogólną z zakresu profilowania kryminalnego.

Umiejętności (potrafi): komunikować się z użyciem specjalistycznej terminologii w obrębie kryminologii; planować i organizować pracę indywidualną oraz w ramach udziału w zespole.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): odpowiedzialnego pełnienia ról zawodowych, w tym przestrzegania zasad etyki zawodowej i wymagania tego od innych; samodzielnego oceniania znaczenia źródeł informacji, dokonywania ich krytycznej oceny oraz zasięgania opinii ekspertów.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

63. Metodyka ścigania przestępstw

Cel kształcenia: Poznanie podstaw metodyki ścigania poszczególnych rodzajów przestępstw, między innymi charakterystyk kryminalistycznych poszczególnych rodzajów przestępstw, typowych wersji oraz typowych sytuacji początkowego etapu postępowania, zalecanych algorytmów działania.

Treści merytoryczne: Podstawy metodyki ścigania przestępstw. Struktura i klasyfikacji metodyk kryminalistycznych. Mechanizm powstawania śladów i jego znaczenie z perspektywy metodyki ścigania karnego. Tworzenie i weryfikacja wersji kryminalistycznych. Sytuacje kryminalistyczne początkowego etapu postępowania, klasyfikacja, struktura. Metodyka prowadzenia spraw o zabójstwo. Metodyka prowadzenia

spraw o zgwałcenie. Metodyka prowadzenia spraw o przestępstwo kradzieży, kradzieży z włamaniem. Metodyka prowadzenia spraw o kryminalne wypadki drogowe.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): istotę metodyki kryminalistycznej, jej elementy składowe, istotę i znaczenie charakterystyk kryminalistycznych poszczególnych rodzajów przestępstw; zasady tworzenia i weryfikacji wersji kryminalistycznych; znaczenie typowych sytuacji kryminalistycznych początkowego etapu postępowania; podstawy metodyk ścigania przestępstw pospolitych; możliwości współczesnej kryminalistyki w zakresie ścigania poszczególnych rodzajów przestępstw i rozumie istniejące ograniczenia.

Umiejętności (potrafi): opracować plan początkowego etapu postępowania z uwzględnieniem specyfiki zdarzenia, aktualnej sytuacji kryminalistycznej oraz perspektyw jej rozwoju i dostępnej informacji śladowej; opracować plan działań w celu weryfikacji prawdopodobnych wersji kryminalistycznych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): posługiwaniem się typowymi metodykami kryminalistycznymi, krytycznej oceny występujących w praktyce problemów związanych z organizacją początkowego etapu postępowań karnych; stałego podnoszenia i aktualizacji wiedzy kryminalistycznej; przestrzegania praw, wolności oraz chronionych przez prawo interesów jednostki; postępowania zgodnie z zasadami etyki zawodowej.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

IV. PRAKTYKA

64. Praktyka zawodowa

Cel kształcenia: Przygotowanie do pracy w instytucjach wymiaru sprawiedliwości, organach ścigania, instytucjach rządowych i samorządowych, organizacjach społecznych, prywatnym sektorze bezpieczeństwa. Uzyskanie praktycznej wiedzy, umiejętności i kompetencji stanowiących uzupełnienie wiedzy, umiejętności i kompetencji uzyskanych w czasie zajęć dydaktycznych. Wdrożenie w zasady pracy zespołowej, w warunkach stresu i w dynamicznie zmieniających się okolicznościach. Zapoznanie z funkcjonowaniem podmiotów, w których podejmie pracę po ukończeniu studiów. Zdobywanie kwalifikacji umożliwiających podjęcie aktywności zawodowej.

Treści merytoryczne: Przygotowanie do podjęcia praktyki (wybór placówki, przygotowanie dokumentacji, opłacenie ubezpieczenia). Zapoznanie się z przepisami BHP przyjętymi w instytucji, w której odbywana jest praktyka, strukturą organizacyjną instytucji oraz przepisami regulującymi jej działanie, przedmiotem działania instytucji, zakresem działania poszczególnych komórek organizacyjnych i stanowisk, poszczególnymi czynnościami podejmowanymi w toku działania instytucji, zasadami obiegu dokumentacji w instytucji. Uczestniczenie w czynnościach techniczno-organizacyjnych instytucji i czynnościach merytorycznych instytucji. Poznanie praktycznego zastosowania przepisów stanowiących podstawę podejmowanych w instytucji czynności. Przygotowywanie projektów pism i rozstrzygnięć w ramach postępowań prowadzonych w instytucji. Zapoznanie się ze specyfiką czynności podejmowanych przez strony postępowania i instytucję, przed którą się ono toczy. Wykonywanie zadań uznanych przez osoby bezpośrednio nadzorujące przebieg praktyki za istotne, z punktu widzenia specyfiki działalności instytucji, w której odbywana jest praktyka oraz kierunku studiów. Opracowanie materiałów sprawozdawczych z odbytej praktyki. Uzyskanie zaliczenia praktyki.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawy prawne, zakres kompetencji oraz funkcjonowanie instytucji takich jak: sądy, prokuratury, organy administracji publicznej i samorządowej, służby mundurowe, organizacje społeczne, podmioty prywatnego sektora bezpieczeństwa; rozwiązania prawne i instytucjonalne dotyczące przestępczości i ich praktyczne zastosowanie;

metody, techniki i narzędzia analizy przestępczości; strategie przeciwdziałania przestępczości i patologiom społecznym; zagadnienia związane ze zinstytucjonalizowaną i niezinstytucjonalizowaną reakcją na przestępstwo; zagadnienia związane z taktycznymi i technicznymi sposobami wykrywania przestępstw i ich sprawców; rodzaje stosunków społecznych i związane z tym zadania w różnych instytucjach i strukturach społecznych; prawne, społeczne, ekonomiczne i polityczne uwarunkowania przestępczości.

Umiejętności (potrafi): właściwie dobierać informacje o przestępczości i patologiach społecznych oraz ich źródła; dokonywać analizy, krytycznej oceny i syntezy informacji o przestępczości i patologiach społecznych; rozwiązywać problemy związane z procesami prawnymi, społecznymi, politycznymi i ekonomicznymi; stosować właściwe metody i narzędzia do rozwiązywania problemów; komunikować się z użyciem specjalistycznej terminologii z zakresu nauk penalnych; przedstawiać oraz oceniać różne opinie i stanowiska związane z instytucjonalnym aspektem stosowania prawa, a także dyskutować o nim; przygotować opracowania pisemne i wystąpienia ustne związane z praktyką przeciwdziałania przestępczości; współdziałać z innymi osobami w ramach prac zespołowych; planować i organizować pracę indywidualną oraz w ramach udziału w zespole; samodzielnie uzupełniać nabytą wiedzę i umiejętności.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): samodzielnego oceniania znaczenia źródeł informacji w praktyce zawodowej; dokonywania krytycznej oceny źródeł informacji o przestępczości i patologiach społecznych oraz zasięgania opinii ekspertów; działania na rzecz interesu publicznego poprzez opracowywanie i udział w programach w zakresie zapobiegania przestępczości i patologii społecznych; wypełniania zobowiązań społecznych i współorganizowania działalności na rzecz środowiska społecznego; aktywnego działania w instytucjach wymiaru sprawiedliwości, organach ścigania, instytucjach rządowych i samorządowych, organizacjach społecznych, prywatnym sektorze bezpieczeństwa; przestrzegania prawa i zasad etyki zawodowej oraz wymagania tego od innych, a także dbania o dorobek i tradycje zawodu.

Forma prowadzenia zajęć: praktyka.

V. INNE

65. Szkolenie w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy

Cel kształcenia: Przekazanie podstawowych wiadomości na temat ogólnych zasad postępowania w razie wypadku podczas nauki i w sytuacjach zagrożeń, okoliczności i przyczyn wypadków studentów, zasad udzielania pierwszej pomocy w razie wypadku, jak również wskazanie potencjalnych zagrożeń, z jakimi mogą zetknąć się studenci. Dostosowanie treści szkoleń do profilu danego kierunku studiów jest bardzo ważne, gdyż chodzi o wskazanie potencjalnych zagrożeń, z jakimi mogą zetknąć się studenci.

Treści merytoryczne: Regulacje prawne z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy. Obowiązujące ustawy i rozporządzenia. Identyfikacja, analiza i ocena zagrożeń dla życia i zdrowia na poszczególnych kierunkach studiów (czynniki niebezpieczne, szkodliwe i uciążliwe). Analiza okoliczności i przyczyn wypadków studentów: omówienie przyczyn wypadków. Ogólne zasady postępowania w razie wypadku podczas nauki i w sytuacjach zagrożeń (np. pożaru). Zasady udzielania pierwszej pomocy w razie wypadku. Apteczka pierwszej pomocy.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): ogólne zasady postępowania w razie wypadku podczas nauki i w sytuacjach zagrożeń; okoliczności i przyczyn wypadków studentów; zasady udzielania pierwszej pomocy w razie wypadku; zasady bezpieczeństwa związane z pracą.

Umiejętności (potrafi): postępować z materiałami niebezpiecznymi i szkodliwymi dla zdrowia; posługiwać się środkami ochrony indywidualnej i środkami ratunkowymi, w tym udzielać pierwszej pomocy.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): zachowania ostrożności w postępowaniu z materiałami niebezpiecznymi i szkodliwymi dla zdrowia; dbania o przestrzeganie zasad BHP przez siebie i swoich kolegów; przejawiania postawy odpowiedzialności za bezpieczeństwo i higienę pracy w swoim otoczeniu; angażowania się w podejmowanie czynności ratunkowych.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

66. Etykieta

Cel kształcenia: Zapoznanie z wybranymi zagadnieniami dotyczącymi zasad savoir-vivre'u w życiu codziennym oraz etykietą uniwersytecką i biznesową.

Treści merytoryczne: Podstawowe zagadnienia dotyczące zasad savoir-vivre'u w życiu codziennym (zwroty grzecznościowe, powitania, rozmowa przez telefon, podstawowe zasady etykiety oraz precedencji w miejscach publicznych). Etykieta uniwersytecka (precedencja, tytułowanie, zasady korespondencji). Etykieta biznesowa (dostosowanie ubioru do okoliczności, zasady przedstawiania, przygotowanie się do rozmowy kwalifikacyjnej).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe zasady rządzące interpersonalnymi relacjami w życiu prywatnym oraz w relacjach akademickich i zawodowych.

Umiejętności (potrafi): stosować zasady savoir-vivre'u, etykiety i kurtuazji w życiu społecznym akademickim i zawodowym.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): stosowania zasad etykiety w relacjach interpersonalnych (prywatnych, akademickich, zawodowych).

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

67. Ergonomia

Cel kształcenia: Przybliżenie podstawowych zagadnień związanych z ergonomią rozumianą w sensie interdyscyplinarnym, uświadomienie zagrożeń i problemów (także zdrowotnych) związanych z niewłaściwymi rozwiązaniami ergonomicznymi na stanowiskach pracy zawodowej oraz w życiu pozazawodowym, a także korzyści wynikających z prawidłowych działań w tym zakresie.

Treści merytoryczne: Podstawowe pojęcia i definicje. Ergonomia jako nauka interdyscyplinarna. Główne nurty w ergonomii: ergonomia stanowiska pracy (wysiłek fizyczny na stanowisku pracy, wysiłek psychiczny na stanowisku pracy, dostosowanie antropometryczne stanowiska pracy, materialne środowisko pracy), ergonomia produktu – inżynieria ergonomicznej jakości, ergonomia dla osób starszych i niepełnosprawnych. Ergonomia pracy stojącej i siedzącej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe pojęcia związane z ergonomią, ze szczególnym uwzględnieniem ergonomii stanowiska pracy.

Umiejętności (potrafi): ocenić (w zakresie podstawowym) warunki w pracy zawodowej oraz podczas aktywności pozazawodowej ze względu na problemy ergonomiczne i zagrożenia z tym związane.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): przejawiania postawy antropocentrycznej w stosunku do warunków pracy i życia codziennego; reagowanie na zagrożenia wynikające z wadliwych rozwiązań i nieprawidłowości w zakresie jakości ergonomicznej; zauważania potrzeb osób niepełnosprawnych w kontekście ergonomicznym.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

68. Ochrona własności intelektualnej

Cel kształcenia: Zapoznanie z regulacjami w zakresie prawa własności intelektualnej – zasadami, pojęciami oraz wybranymi procedurami.

Treści merytoryczne: Podstawy prawne ochrony własności intelektualnej. Pojęcie własności intelektualnej. Podmioty prawa własności intelektualnej. Treść prawa własności intelektualnej – prawa autorskie i pokrewne. Ograniczenia praw autorskich. Dozwolony użytek osobisty i publiczny utworów. Naruszenie praw autorskich (plagiat i piractwo intelektualne).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): ustawowy aparat pojęciowy związany z ochroną prawną własności intelektualnej.

Umiejętności (potrafi): identyfikować oraz implementować dozwolone pola eksploatacji utworów w toku analizy krytycznej oraz działalności naukowej w środowisku akademickim.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): świadomego korzystania z ustawowych pól eksploatacji utworów w środowisku akademickim oraz życiu prywatnym (w tym w środowisku sieciowym).

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

**PLAN STUDIÓW
KIERUNKU KRYMINOLOGIA**

Obowiązuje od cyklu: 2020 Z

Poziom studiów: studia pierwszego stopnia-licencjackie

Profil kształcenia: ogólnoakademicki

Forma studiów: stacjonarne

Liczba semestrów: 6

Dziedzina/y nauki/dyscyplina/y naukowa/e lub artystyczna/e: dziedzina nauk społecznych/dyscypliny naukowe: nauki prawne, psychologia

Rok studiów: 1, semestr: 1

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
I - WYMAGANIA OGÓLNE												
1	Język obcy I	I	2	0	zal. oc.	f	30	0	30	0	0	0
2	Technologie informacyjne	I	2	2	zal. oc.	o	30	0	30	0	0	0
3	Wychowanie fizyczne	I	0	0	zal. oc.	o	30	0	30	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			4	2	x	x	90	0	90	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			0	2	x	x	30	0	30	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			2	0	x	x	60	0	60	0	0	0
II – PODSTAWOWYCH												
1	Etyka prawnicza	I	3	0	zal. oc.	o	45	15	30	5	0	0

2	Komunikacja interpersonalna	I	2	0	zal. oc.	o	30	15	15	4	0	0
3	Wstęp do psychologii	I	4	0	zal. oc.	o	60	30	30	6	0	0
4	Prawoznawstwo	I	4	0	egz.	o	60	30	30	6	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			13	0	x	x	195	90	105	21	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
III - KIERUNKOWYCH												
1	Kontrola przestępczości	I	5	0	egz.	o	60	30	30	6	0	0
2	Patologie społeczne	I	4	0	egz.	o	45	30	15	5	0	0
3	Zajęcia fakultatywne I	I	3	0	zal. oc.	f	30	15	15	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			12	0	x	x	135	75	60	15	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			3	0	x	x	30	15	15	4	0	0
IV - INNE												
1	Szkolenie w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy	I	0,5	0	zal.	o	4	4	0	0	0	0
2	Etykieta	I	0,5	0	zal.	o	4	4	0	0	0	0
3	Ergonomia	I	0,25	0	zal.	o	2	2	0	0	0	0
4	Ochrona własności intelektualnej	I	0,25	0	zal.	o	2	2	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			1,5	0	x	x	12	12	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 1			30,5	2	x	x	432	177	255	36	0	0

Rok studiów: 1, semestr: 2

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				praktyka	praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
I - WYMAGANIA OGÓLNE												
1	Język obcy II	II	2	0	zal. oc.	f	30	0	30	0	0	0
2	Wychowanie fizyczne	II	0	0	zal. oc.	f	30	0	30	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			2	0	x	x	60	0	60	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			2	0	x	x	60	0	60	0	0	0
II – PODSTAWOWYCH												
1	Wiktymologia	II	4	0	egz.	o	45	15	30	5	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			4	0	x	x	45	15	30	5	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
III – KIERUNKOWYCH												
1	Prawo karne I	II	5	0	zal. oc.	o	60	30	30	6	0	0
2	Suicydologia	II	4	0	zal. oc.	o	30	15	15	4	0	0
3	Prawo wykroczeń	II	5	0	egz.	o	60	30	30	6	0	0
4	Podstawy psychiatrii sądowej	II	2	0	zal. oc.	o	30	15	15	4	0	0
5	Psychologia kryminalna	II	2	0	zal. oc.	o	45	30	15	5	0	0
6	Kryminologiczne aspekty sekt destrukcyjnych	II	2	0	zal. oc.	o	45	30	15	4	0	0
7	Zajęcia fakultatywne II	II	3	0	zal. oc.	f	30	15	15	4	0	0

Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)	23	0	x	x	300	165	135	33	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)	0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)	3	0	x	x	30	15	15	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz.dyd. w semestrze 2	29	0	x	x	405	180	225	38	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. na I roku studiów	59,5	2	x	x	837	357	480	74	0	0

Rok studiów: 2, semestr: 3

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				praktyka	praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
I - WYMAGANIA OGÓLNE												
2	Język obcy III	III	2	0	zal. oc.	f	30	0	30	0	0	x
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			2	0	x	x	30	0	30	0	0	x
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	x
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			2	0	x	x	30	0	30	0	0	x
II – PODSTAWOWYCH												
1	Teorie kryminologiczne	III	2	0	egz.	o	30	15	15	4	0	0
2	Metodologia badań kryminologicznych	III	2	0	egz.	o	45	15	30	5	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			4	0	x	x	75	30	45	9	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
III - KIERUNKOWYCH												

1	Prawo karne II	III	4	0	zal. oc.	o	30	15	15	4	0	0
2	Postępowanie karne I	III	5	0	zal. oc.	o	60	30	30	6	0	0
3	Medycyna sądowa	III	3	0	zal. oc.	o	30	30	0	4	0	0
4	Prawo rodzinne i nieletnich	III	4	0	egz.	o	60	30	30	6	0	0
5	Ochrona praw ofiar przestępstw	III	3	0	zal. oc.	o	45	30	15	5	0	0
6	Zajęcia fakultatywne III	III	3	0	zal. oc.	f	30	15	15	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			22	0	x	x	255	150	105	29	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			3	0	x	x	30	15	15	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz.dyd. w semestrze 3			28	0	x	x	360	180	180	38	0	0

Rok studiów: 2, semestr: 4

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				praktyka	praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
I - WYMAGANIA OGÓLNE												
1	Język obcy IV	IV	2	0	egz.	f	30	0	30	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			2	0	x	x	30	0	30	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			2	0	x	x	30	0	30	0	0	0
II – PODSTAWOWYCH												
1	Fenomenologia kryminalna	IV	3	0	egz.	o	60	30	30	6	0	0
2	Proseminarium	IV	1	0	zal. oc.	o	15	0	15	2,5	0	0

Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)		4	0	x	x	75	30	45	8,5	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			0	x	x	0	0	0	0	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)		0	0	x	x	0	0	0	0	0	0	
III – KIERUNKOWYCH												
1	Prawo karne III	IV	4	0	egz.	o	30	15	15	4	0	0
2	Postępowanie karne II	IV	5	0	egz.	o	60	30	30	6	0	0
3	Czynności operacyjno-rozpoznawcze	IV	2	0	zal. oc.	o	45	30	15	5	0	0
4	Podstawy identyfikacji kryminalistycznej	IV	3	0	zal. oc.	o	75	45	30	6	0	0
5	Prawo karne wykonawcze	IV	4	0	zal. oc.	o	60	30	30	6	0	0
6	Zajęcia fakultatywne IV	IV	3	0	zal. oc.	f	30	15	15	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)		21	0	x	x	300	165	135	31	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)		0	0	x	x	0	0	0	0	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)		3	0	x	x	30	15	15	4	0	0	
V - PRAKTYKA												
1	Praktyka zawodowa	IV	6	6	zal.	f	0	0	0	0	160	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)		6	6	x	x	0	0	0	0	160	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)		6	6	x	x	0	0	0	0	160	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)		6	6	x	x	0	0	0	0	160	0	
Liczba punktów ECTS/godz.dyd. w semestrze 4		33	6	x	x	405	195	210	39,5	160	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. na II roku studiów		61	6	x	x	765	375	390	77,5	160	0	

Rok studiów: 3, semestr: 5

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				praktyka	praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
II - PODSTAWOWYCH												
1	Polityka kryminalna	V	4	0	egz.	o	30	15	15	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			4	0	x	x	30	15	15	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
III - KIERUNKOWYCH												
1	Seminarium i praca dyplomowa I	V	2	0	zal. oc.	o	30	0	30	4	0	0
2	Prawo karne skarbowe	V	4	0	egz.	o	60	30	30	6	0	0
3	Resocjalizacja	V	3	0	zal. oc.	o	60	30	30	6	0	0
4	Przestępczość białych kołnierzyków	V	3	0	zal. oc.	o	30	15	15	4	0	0
5	Zajęcia fakultatywne V	V	4	0	zal. oc.	f	30	15	15	4	0	0
6	Zajęcia fakultatywne VI	V	4	0	zal. oc.	f	30	15	15	4	0	0
7	Zajęcia fakultatywne VII	V	7,5	0	zal. oc.	f	30	15	15	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			27,5	0	x	x	270	120	150	32	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			15,5	0	x	x	90	45	45	12	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 5			31,5	0	x	x	300	135	165	36	0	0

Rok studiów: 3, semestr: 6

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				praktyka	praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
II - PODSTAWOWYCH												
1	Cyberprzestępczość	VI	4	0	egz.	o	30	15	15	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			4	0	x	x	30	15	15	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
III – KIERUNKOWYCH												
1	Seminarium i praca dyplomowa II	VI	8	0	zal. oc.	o	30	0	30	4	0	0
2	Zajęcia fakultatywne VIII	VI	4	0	zal. oc.	f	30	15	15	4	0	0
3	Zajęcia fakultatywne IX	VI	4	0	zal. oc.	f	30	15	15	4	0	0
4	Zajęcia fakultatywne X	VI	4	0	zal. oc.	f	30	15	15	4	0	0
5	Zajęcia fakultatywne XI	VI	4	0	zal. oc.	f	30	15	15	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			24	0	x	x	150	60	90	20	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			16	0	x	x	120	60	60	10	0	0
Liczba punktów ECTS/godz.dyd. w semestrze 6			28	0	x	x	180	75	105	24	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. na III roku studiów			59,5	0	x	x	480	210	270	60	0	0

Tabela podsumowująca plan

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				praktyka	praca dyplomowa
				ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w planie studiów		180	8	2082	942	1140	211,5	160	0
Grupa treści									
I - WYMAGANIA OGÓLNE									
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)		10	2	210	0	210	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)		2	2	30	0	30	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)		8	0	180	0	180	0	0	0
II - PODSTAWOWYCH									
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)		33	0	450	195	255	51,5	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)		0	0	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)		0	0	0	0	0	0	0	0
III - KIERUNKOWYCH									
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)		129,5	0	1410	735	675	160	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)		0	0	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)		43,5	0	330	165	165	38	0	0
IV - ZWIĄZANYCH Z ZAKRESEM KSZTAŁCENIA									
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)		0	0	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)		0	0	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)		0	0	0	0	0	0	0	0
V - PRAKTYKA									
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)		6	6	0	0	0	0	160	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)		6	6	0	0	0	0	160	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)		6	6	0	0	0	0	160	0

VI - INNE									
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)	1,5	0	12	12	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Lp.	Punkty ECTS sumaryczne wskaźniki ilościowe, w tym zajęcia:	Punkty ECTS	
		Liczba	%
Ogółem - plan studiów		180	100
1	wymagające bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego lub innych osób prowadzących zajęcia	91,73	50,96
2	z zakresu nauk podstawowych	33	18,33
3	o charakterze praktycznym (laboratoryjne, projektowe, warsztatowe)	8	4,44
4	ogólnouczelniane lub realizowane na innym kierunku	11,5	6,39
5	zajęcia do wyboru - co najmniej 30% punktów ECTS	57,5	31,94
6	wymiar praktyk	6	3,33
7	zajęcia z wychowania fizycznego	-	-
8	zajęcia z języka obcego	8	4,44
9	przedmioty z dziedziny nauk humanistycznych lub nauk społecznych	180	100
10	zajęcia kształtujące umiejętności praktyczne (dotyczy profilu praktycznego)	-	-
11	zajęcia związane z prowadzoną w uczelni działalnością naukową w dyscyplinie/ach, do których przyporządkowano kierunek studiów (dotyczy profilu ogólnoakademickiego)	168,5	93,61

II	Procentowy udział pkt ECTS dla każdej z dyscyplin naukowych w łącznej liczbie punktów ECTS	%
1	nauki prawne	96
2	psychologia	4
Ogółem:		100%

ZAJĘCIA FAKULTATYWNE:

Zajęcia fakultatywne I

Semestr	Nazwa przedmiotu
1	Patologie w administracji
1	Bezpieczne przestrzenie

Zajęcia fakultatywne II

Semestr	Nazwa przedmiotu
2	Foresight technologiczny
2	Prawo policyjne

Zajęcia fakultatywne III

Semestr	Nazwa przedmiotu
3	Zabójcy wielokrotni
3	Ochrona informacji niejawnych

Zajęcia fakultatywne IV

Semestr	Nazwa przedmiotu
4	Przestępczość transgraniczna
4	Podkultura więzienna

Zajęcia fakultatywne V

Semestr	Nazwa przedmiotu
5	Przestępczość żywnościowa
5	Ochrona danych osobowych w pracach organów ścigania

Zajęcia fakultatywne VI

Semestr	Nazwa przedmiotu
5	Przestępczość przeciwko dziedzictwu kulturowemu
5	Analiza informacji w służbach policyjnych i specjalnych

Zajęcia fakultatywne VII

Semestr	Nazwa przedmiotu
5	Criminology and Criminal Justice
5	Digital Forensics

Zajęcia fakultatywne VIII

Semestr	Nazwa przedmiotu
6	Przestępczość seksualna
6	Przestępczość terrorystyczna i ekstremistyczna

Zajęcia fakultatywne IX

Semestr	Nazwa przedmiotu
6	Ekokryminologia
6	Feminizacja przestępczości

Zajęcia fakultatywne X

Semestr	Nazwa przedmiotu
6	Falszerstwa dokumentów
6	Podstawy resocjalizacji nieletnich sprawców przestępstw

Zajęcia fakultatywne XI

Semestr	Nazwa przedmiotu
6	Profilowanie kryminalne
6	Metodyka ścigania przestępstw

**PLAN STUDIÓW
KIERUNKU KRYMINOLOGIA**

Obowiązuje od cyklu: 2020 Z

Poziom studiów: studia pierwszego stopnia-licencjackie

Profil kształcenia: ogólnoakademicki

Forma studiów: niestacjonarne

Liczba semestrów: 6

Dziedzina/y nauki/dyscyplina/y naukowa/e lub artystyczna/e: dziedzina nauk społecznych/dyscypliny naukowe: nauki prawne, psychologia

Rok studiów: 1, semestr: 1

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				praktyka	praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
I - WYMAGANIA OGÓLNE												
1	Język obcy I	I	2	0	zal. oc.	f	30	0	30	0	0	0
2	Technologie informacyjne	I	2	2	zal. oc.	o	30	0	30	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			4	2	x	x	60	0	60	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			0	2	x	x	30	0	30	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			2	0	x	x	30	0	30	0	0	0

II – PODSTAWOWYCH												
1	Etyka prawnicza	I	3	0	zal. oc.	o	30	10	20	5	0	0
2	Komunikacja interpersonalna	I	2	0	zal. oc.	o	20	10	10	4	0	0
3	Wstęp do psychologii	I	4	0	zal. oc.	o	40	20	20	6	0	0
4	Prawoznawstwo	I	4	0	egz.	o	40	20	20	6	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			13	0	x	x	130	60	70	21	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
III - KIERUNKOWYCH												
1	Kontrola przestępczości	I	5	0	egz.	o	40	20	20	6	0	0
2	Patologie społeczne	I	4	0	egz.	o	30	20	10	5	0	0
3	Zajęcia fakultatywne I	I	3	0	zal. oc.	f	20	10	10	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			12	0	x	x	90	50	40	15	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			3	0	x	x	20	10	10	4	0	0
IV - INNE												
1	Szkolenie w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy	I	0,5	0	zal.	o	4	4	0	0	0	0
2	Etykieta	I	0,5	0	zal.	o	4	4	0	0	0	0
3	Ergonomia	I	0,25	0	zal.	o	2	2	0	0	0	0
4	Ochrona własności intelektualnej	I	0,25	0	zal.	o	2	2	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			1,5	0	x	x	12	12	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 1			30,5	2	x	x	292	122	170	36	0	0

Rok studiów: 1, semestr: 2

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				praktyka	praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
I - WYMAGANIA OGÓLNE												
1	Język obcy II	II	2	0	zal. oc.	f	30	0	30	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			2	0	x	x	30	0	30	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			2	0	x	x	30	0	30	0	0	0
II – PODSTAWOWYCH												
1	Wiktymologia	II	4	0	egz.	o	30	10	20	5	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			4	0	x	x	30	10	20	5	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
III – KIERUNKOWYCH												
1	Prawo karne I	II	5	0	zal. oc.	o	40	20	20	6	0	0
2	Suicydologia	II	4	0	zal. oc.	o	20	10	10	4	0	0
3	Prawo wykroczeń	II	5	0	egz.	o	40	20	20	6	0	0
4	Podstawy psychiatrii sądowej	II	2	0	zal. oc.	o	20	10	10	4	0	0
5	Psychologia kryminalna	II	2	0	zal. oc.	o	30	20	10	5	0	0
6	Kryminologiczne aspekty sekt destrukcyjnych	II	2	0	zal. oc.	o	30	20	10	4	0	0
7	Zajęcia fakultatywne II	II	3	0	zal. oc.	f	20	10	10	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			23	0	x	x	200	110	90	33	0	0

Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)	0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)	3	0	x	x	20	10	10	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz.dyd. w semestrze 2	29	0	x	x	260	120	140	38	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. na I roku studiów	59,5	2	x	x	552	242	310	74	0	0

Rok studiów: 2, semestr: 3

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				praktyka	praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
I - WYMAGANIA OGÓLNE												
2	Język obcy III	III	2	0	zal. oc.	f	30	0	30	0	0	x
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			2	0	x	x	30	0	30	0	0	x
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	x
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			2	0	x	x	30	0	30	0	0	x
II – PODSTAWOWYCH												
1	Teorie kryminologiczne	III	2	0	egz.	o	20	10	10	4	0	0
2	Metodologia badań kryminologicznych	III	2	0	egz.	o	30	10	20	5	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			4	0	x	x	50	20	30	9	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
III - KIERUNKOWYCH												
1	Prawo karne II	III	4	0	zal. oc.	o	20	10	10	4	0	0

2	Postępowanie karne I	III	5	0	zal. oc.	o	40	20	20	6	0	0
3	Medycyna sądowa	III	3	0	zal. oc.	o	20	20	0	4	0	0
4	Prawo rodzinne i nieletnich	III	4	0	egz.	o	40	20	20	6	0	0
5	Ochrona praw ofiar przestępstw	III	3	0	zal. oc.	o	30	20	10	5	0	0
6	Zajęcia fakultatywne III	III	3	0	zal. oc.	f	20	10	10	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			22	0	x	x	170	100	70	29	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			3	0	x	x	20	10	10	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz.dyd. w semestrze 3			28	0	x	x	250	120	130	38	0	0

Rok studiów: 2, semestr: 4

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				praktyka	praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
I - WYMAGANIA OGÓLNE												
1	Język obcy IV	IV	2	0	egz.	f	30	0	30	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			2	0	x	x	30	0	30	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			2	0	x	x	30	0	30	0	0	0
II – PODSTAWOWYCH												
1	Fenomenologia kryminalna	IV	3	0	egz.	o	40	20	20	6	0	0

2	Proseminarium	IV	1	0	zal. oc.	o	10	0	10	2,5	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			4	0	x	x	50	20	30	8,5	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
III – KIERUNKOWYCH												
1	Prawo karne III	IV	4	0	egz.	o	20	10	10	4	0	0
2	Postępowanie karne II	IV	5	0	egz.	o	40	20	20	6	0	0
3	Czynności operacyjno-rozpoznawcze	IV	2	0	zal. oc.	o	30	20	10	5	0	0
4	Podstawy identyfikacji kryminalistycznej	IV	3	0	zal. oc.	o	50	30	20	6	0	0
5	Prawo karne wykonawcze	IV	4	0	zal. oc.	o	40	20	20	6	0	0
6	Zajęcia fakultatywne IV	IV	3	0	zal. oc.	f	20	10	10	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			21	0	x	x	200	110	90	31	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			3	0	x	x	20	10	10	4	0	0
V - PRAKTYKA												
1	Praktyka zawodowa	IV	6	6	zal.	f	0	0	0	0	160	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			6	6	x	x	0	0	0	0	160	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			6	6	x	x	0	0	0	0	160	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			6	6	x	x	0	0	0	0	160	0
Liczba punktów ECTS/godz.dyd. w semestrze 4			33	6	x	x	280	130	150	39,5	160	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. na II roku studiów			61	6	x	x	530	250	280	77,5	160	0

Rok studiów: 3, semestr: 5

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				praktyka	praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
II - PODSTAWOWYCH												
1	Polityka kryminalna	V	4	0	egz.	o	20	10	10	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			4	0	x	x	20	10	10	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
III - KIERUNKOWYCH												
1	Seminarium i praca dyplomowa I	V	2	0	zal. oc.	o	20	0	20	4	0	0
2	Prawo karne skarbowe	V	4	0	egz.	o	40	20	20	6	0	0
3	Resocjalizacja	V	3	0	zal. oc.	o	40	20	20	6	0	0
4	Przestępczość białych kołnierzyków	V	3	0	zal. oc.	o	20	10	10	4	0	0
5	Zajęcia fakultatywne V	V	4	0	zal. oc.	f	20	10	10	4	0	0
6	Zajęcia fakultatywne VI	V	4	0	zal. oc.	f	20	10	10	4	0	0
7	Zajęcia fakultatywne VII	V	7,5	0	zal. oc.	f	20	10	10	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			27,5	0	x	x	180	80	100	32	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			15,5	0	x	x	60	30	30	12	0	0
Liczba punktów ECTS/godz.dyd. w semestrze 5			31,5	0	x	x	200	90	110	36	0	0

Rok studiów: 3, semestr: 6

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				praktyka	praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
II - PODSTAWOWYCH												
1	Cyberprzestępczość	VI	4	0	egz.	o	20	10	10	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			4	0	x	x	20	10	10	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
III – KIERUNKOWYCH												
1	Seminarium i praca dyplomowa II	VI	8	0	zal. oc.	o	20	0	20	4	0	0
2	Zajęcia fakultatywne VIII	VI	4	0	zal. oc.	f	20	10	10	4	0	0
3	Zajęcia fakultatywne IX	VI	4	0	zal. oc.	f	20	10	10	4	0	0
4	Zajęcia fakultatywne X	VI	4	0	zal. oc.	f	20	10	10	4	0	0
5	Zajęcia fakultatywne XI	VI	4	0	zal. oc.	f	20	10	10	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			24	0	x	x	100	40	60	20	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			16	0	x	x	80	40	40	10	0	0
Liczba punktów ECTS/godz.dyd. w semestrze 6			28	0	x	x	120	50	70	24	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. na III roku studiów			59,5	0	x	x	320	140	180	60	0	0

Tabela podsumowująca plan

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				praktyka	praca dyplomowa
				ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w planie studiów		180	8	1402	632	770	211,5	160	0
Grupa treści									
I - WYMAGANIA OGÓLNE									
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)		10	2	150	0	150	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)		2	2	30	0	30	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)		8	0	120	0	120	0	0	0
II - PODSTAWOWYCH									
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)		33	0	300	130	170	51,5	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)		0	0	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)		0	0	0	0	0	0	0	0
III - KIERUNKOWYCH									
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)		129,5	0	940	490	450	160	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)		0	0	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)		43,5	0	330	165	165	38	0	0
IV - ZWIĄZANYCH Z ZAKRESEM KSZTAŁCENIA									
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)		0	0	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)		0	0	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)		0	0	0	0	0	0	0	0
V - PRAKTYKA									
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)		6	6	0	0	0	0	160	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)		6	6	0	0	0	0	160	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)		6	6	0	0	0	0	160	0
VI - INNE									

Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)	1,5	0	12	12	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)	0	0	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)	0	0	0	0	0	0	0	0

Lp.	Punkty ECTS sumaryczne wskaźniki ilościowe, w tym zajęcia:	Punkty ECTS	
		Liczba	%
Ogółem - plan studiów		180	100
1	wymagające bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego lub innych osób prowadzących zajęcia	64,53	35,85
2	z zakresu nauk podstawowych	33	18,33
3	o charakterze praktycznym (laboratoryjne, projektowe, warsztatowe)	8	4,44
4	ogólnouczelniane lub realizowane na innym kierunku	11,5	6,39
5	zajęcia do wyboru - co najmniej 30% punktów ECTS	57,5	31,94
6	wymiar praktyk	6	3,33
7	zajęcia z wychowania fizycznego	-	-
8	zajęcia z języka obcego	8	4,44
9	przedmioty z dziedziny nauk humanistycznych lub nauk społecznych	180	100
10	zajęcia kształtujące umiejętności praktyczne (dotyczy profilu praktycznego)	-	-
11	zajęcia związane z prowadzoną w uczelni działalnością naukową w dyscyplinie/ach, do których przyporządkowano kierunek studiów (dotyczy profilu ogólnoakademickiego)	168,5	93,61

II	Procentowy udział pkt ECTS dla każdej z dyscyplin naukowych w łącznej liczbie punktów ECTS	%
1	nauki prawne	96
2	psychologia	4
Ogółem:		100%

ZAJĘCIA FAKULTATYWNE:

Zajęcia fakultatywne I

Semestr	Nazwa przedmiotu
1	Patologie w administracji
1	Bezpieczne przestrzenie

Zajęcia fakultatywne II

Semestr	Nazwa przedmiotu
2	Foresight technologiczny
2	Prawo policyjne

Zajęcia fakultatywne III

Semestr	Nazwa przedmiotu
3	Zabójcy wielokrotni
3	Ochrona informacji niejawnych

Zajęcia fakultatywne IV

Semestr	Nazwa przedmiotu
4	Przestępczość transgraniczna
4	Podkultura więzienna

Zajęcia fakultatywne V

Semestr	Nazwa przedmiotu
5	Przestępczość żywnościowa
5	Ochrona danych osobowych w pracach organów ścigania

Zajęcia fakultatywne VI

Semestr	Nazwa przedmiotu
5	Przestępczość przeciwko dziedzictwu kulturowemu
5	Analiza informacji w służbach policyjnych i specjalnych

Zajęcia fakultatywne VII

Semestr	Nazwa przedmiotu
5	Criminology and Criminal Justice
5	Digital Forensics

Zajęcia fakultatywne VIII

Semestr	Nazwa przedmiotu
6	Przestępczość seksualna
6	Przestępczość terrorystyczna i ekstremistyczna

Zajęcia fakultatywne IX

Semestr	Nazwa przedmiotu
6	Ekokryminologia
6	Feminizacja przestępczości

Zajęcia fakultatywne X

Semestr	Nazwa przedmiotu
6	Fałszerstwa dokumentów
6	Podstawy resocjalizacji nieletnich sprawców przestępstw

Zajęcia fakultatywne XI

Semestr	Nazwa przedmiotu
6	Profilowanie kryminalne
6	Metodyka ścigania przestępstw